

જરૂરી વિનંતિ

કિંતાબ નાની છે પણ વાંચતા જાવ અને
તમારી જ પરીક્ષા કરી લો કે તમે કેટલું નથી
જાણતા ?! ક્યાં તમારી ભૂલો થાય છે ?!
પછી તેને સુધારી લો !....

ઓરતોની નમાઝની ખાસ રીત સાથે

નમાઝનું મહત્વ અને જરૂરી મસાદલ

સંપાદક.....

પટેલ શબ્દીર અલ્લી રામવી દયાદરવી

(તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

અંજુમને રાખે મુસ્તકા-દયાદરા

બરકાતે

GRWB/059/Bharuch/02 C/o. ફિયુઆને રામ મંજિલ,
મુા.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરુચ. પિન : ૩૮૨૦૨૦
ફોન : ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧ મો. ૯૪૨૭૪ ૮૪૪૧૧

Web : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

પ્રકાશન નં. : ૧૫૪ આવૃત્તિ-૫ પ્રત : ૨૦૦૦
૧-લિલ કુઅદ ડિ.સ. ૧૪૩૦ ઓક્ટોબર-૨૦૦૮

હંદિયો : રૂ. ૨૦/-

નૂરાની આર્ટ-દયાદરા

વિષય

પેજ નં.

(પ્રકરણ : ૧) પાકી વિશે બયાન

- ❖ વુગ્નું બયાન
- ❖ વિવિધ મસાઈલ
- ❖ વુગ્નું તોડનાર ચીજો
- ❖ ગુસ્લ (રનાન) વિશે બયાન
- ❖ કઈ ચીજોથી ગુસ્લ ફરજ થશે ?
- ❖ તયમુખનું બયાન

(પ્રકરણ : ૨) નમાઝનું મહત્વ

- ❖ કેટલીક નિખાલસ વાતો
- ❖ એક શૈતાની ધોકો
- ❖ આશિકીનો હક્ક અદા કરો !
- ❖ નમાજ પઢનાર માટે ખુશ ખબરીઓ
- ❖ ધંધામાં વ્યસ્તતાનું બહાનું ચાલશે નહીં !
- ❖ એ પત્રિકા જૂઠી છે અગત્યનો ખુલાસો
- ❖ પોતાના હાથ નીચેનાંને તાકીદ કરો !

(પ્રકરણ : ૩) નમાઝમાં થતી ભૂલો સુધારો !

- ❖ નમાજ વિશે અતિ જરૂરી ચેતવણી
- ❖ જિંદગીભર નમાજ કબૂલ થશે નહીં !
- ❖ સહી તરીકાથી નમાજ પઢવાના મસાઈલ
- ❖ નમાજ ફાસિદ થશે એટલે તૂટી જશે
- ❖ વિવિધ મસાઈલ
- ❖ નમાઝમાં ચોરી !
- ❖ વિવિધ ધાતુની વિંટીઓ ચેઈનો વિશે શરીઅતનો હુકમ
- ❖ નમાજી આગળથી પસાર થવું ગુનોહ છે
- ❖ નમાજી સામેથી ખસવામાં વાંધો નથી
- ❖ ઓરતોની નમાઝના ખાસ મસાઈલ

૦૨

.....અનુક્રમણિકા

૦૭
૦૮
૧૦
૧૬
૧૮
૨૨

૨૫
૨૮
૩૧
૩૪
૩૫
૩૭
૩૮

૪૦
૪૧
૪૨
૪૬
૪૮
૫૦
૫૨
૫૩
૫૪
૫૫

વિષય	પેજનં.
❖ આટલું અવશ્ય યાદ રાખો	૫૭
❖ નમાજના વાજિબોનું બયાન	૫૮
❖ બીમાર કઈ રીતે નમાજ પઠશે ??!	૫૮
❖ પ્રવારીની નમાજનું વર્ણન	૬૧
❖ સફોને સીધી તથા જોઈન્ટ રાખો	૬૩
❖ જમાઅત અને ઈમામત વિશે	૬૪
❖ આટલા કારણોસર જમાઅત છોડી શકાશે	૬૪
❖ જમાઅત સાથે નમાજના કેટલાક મસાઈલ તથા મસ્ખુકની નમાજ	૬૫
❖ એક બે રકાત પછી જમાઅતમાં જોડાનાર	૬૭
❖ નષ્ણ રકાત પછી જમાઅતમાં જોડાનાર	૬૮
❖ સહવનો સિજદો ક્યારે કરવો ?	૬૯
❖ નમાજના સમયો તથા મકરુહ સમયો	૭૦
❖ મધ્યાન્હનો સમય જ્ઞાનવાની રીત	૭૧
❖ જુમ્બા વિશે જરૂરી મસાઈલ	૭૨
❖ ફ્રાન્ઝ ઉમરી પઠવાની સરળ રીત	૭૪
❖ મસ્લિના આદાબ	૭૬
❖ ઉચ્ચાર સહીહ ન હશો તો ?!.....	૭૮
❖ અરબી ઉચ્ચાર તથા કિર્અંત સંબંધી તેમજ વિવિધ મસાઈલ	૭૮
❖ મુકતદી માટે અધિક જ્ઞાનકારી	૮૩
❖ નમાજ પઠવાની રીત	૮૫
❖ જનાજાની નમાજ	૯૦
(પક્રણ : ૪) આટલું અવશ્ય જાણી લો !	
❖ દૈઝ, નિશાસ તથા ઈસ્તેહાજા વિશે બયાન	૯૪
❖ દૈઝ તથા નિશાસનો હુકમ	૯૬
❖ નમાજમાં પટવાની દુઆ વગેરે ચીજે	૯૮
❖ આટલું તો યાદ કરી લેશો !	૧૦૭
અનુક્રમણિકા.....	

નો બોલ.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّى عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ

નમાજ એ અલ્લાહથી નજીદીકી પ્રાપ્ત કરવા માટે મહત્વનો આધાર છે અને હુલ્લર પૂરનૂર ﷺ મહોજ્બત તથા લગ્નાવ માટેની અગત્યની કસોટી છે. અલ્લાહ તથા લગ્નાવ એ કુર્યાન મજૂદમાં તેની હિફાજતનો હુકમ આપતાં ફર્માવ્યું "حافظوا على الصلوٰت" "નમાજોની પાંબંદી કરો!" સરકારે દો આલમ ﷺ એ નમાજમાં પોતાની અદાઓને અપનાવવાનો આદેશ આપ્યો કે, "નમાજ ચલુકમારીયાં અનુભૂતિયાં એ સલામનો જવાબ અભૂહુરૈરબ્દ ﷺ એ સલામનો જવાબ દઈને ફર્માવ્યું, અર્થાત : "પાછો જા અને ફરીથી નમાજ પઢ ! કેમ કે તે નમાજ નથી પઢી !" તે પોતાની જગ્યાએ પાછો ગયો અને પહેલાંની જેમ નમાજ પઢી. આપ ﷺ તેને નષ્ણવાર પાછો મોકલતા રહ્યા, અંતમાં તે માણસે આપ ﷺ ની બારગાહમાં અર્જ કરી, યા રસૂલલાલ તે પરવરાહિગારની કસમ ! જેણે આપ ﷺ ને દીને હક્કની સાથે મબજૂષ કર્યા, હું આનાથી સારી નમાજ નથી પઢી શકતો ! એટલા માટે આપ મને શીખવાડો. આપ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, જ્યારે નમાજ માટે ઉભા થાવ તો પહેલાં અલ્લાહ અકબર ! કહો, પછી કુર્યાનમાંથી જે મયસ્સર થાય (જે કાંઈ યાદ હોય) તે પઢો. ત્યાર બાદ સુફ્ફનની સાથે રૂકૂઅ કરો. ત્યાર બાદ સીધા ઉભા થાવ અને ઈતિમનાનની સાથે સજદો કરો. સજદાથી માથુ ઉઠાવી ઈતિમનાનથી બેસો, અને પૂરી નમાજ આ પ્રમાણે પઢો. (તિર્મિઝી શરીફ)

ઉપરોક્ત હઠીષથી જ્ઞાનવા મણ્યું કે આપ ﷺ એ નમાજની પાંબંદી તથા તેના અરકાનો વિશે કેવી અનોખી તા'લીમ આપી છે. આજે દરેક હુનિયાવી કામ અર્થે માઝાસ તેના જ્ઞાનકારો તથા નિષ્ણાતો

૦૪ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

સમક્ષ રજૂઆત કરે છે, પરંતુ અફ્સોસની વાત એ છે કે નમાજ વગેરે દીની ઈલાહાત તથા દીની સમસ્યાઓના ઉકેલ અને તેની ઈસ્લાહ તથા તા'લીમ વિશે ઘણા ઓછા એવા લોકો છે જેઓ બાશરાચ આલિમો તથા જાણકાર લોકોની સમક્ષ રજૂઆત કરે છે અથવા પોતાની સમસ્યા રજૂ કરવામાં શરમ મેહસૂસ નથી કરતા. ગુજરાતી અથવા અન્ય કોઈ ભાષાની બિનભરોસાપાત્ર કિતાબમાં કાંઈક વાંચી લીધું અથવા કોઈ બિનજિમેદાર માણસને જેમ તેમ કરતાં જોઈ લીધો કે બસ, જિંદગીભર તેને પોતાના માટે એક માર્ગદર્શક સિદ્ધાંત (રેહનુમા ઉસૂલ) જાણી બેસે છે! જો કોઈ દર્દમંદ કદીક ભૂલથી આગાહ કરે તો ભૂલ સુધારવા અથવા ઈસ્લાહને કભૂલ કરવાના બદલે તે ગરીબ તથા સાચા ખૈરખાહ ઉપર વરસી પડે છે અને કહે છે કે, શું અમે ખોટુ કરીએ છીએ ?? ફિલાણા હજરત ખોટુ કરે છે ??

આજે મદરસાથી ફારિગ થનાર પણ સાધારણ રીતે નમાજની એહમિયત તથા તર્બિયતથી વંચિત જોવા મળે છે અને નમાજની પાબંધીનો હાલ તો બસ, અલ્લાહ જ બેહતર જાણો છે ! એવા લોકો ઈમામતના મહાન મન્સબને રસૂલુલ્લાહ ﷺની નિયાબત (નાયબપણા)ને દીનની જિદમતનો જગ્ઝબો ઓછો હોવાથી તેને રોજ કમાવાનો જરીયો તથા આધાર સમજી બેઠા છે. તેમાંથે વધુ પડતાની પાસે દીની સમાઈલ તથા નમાજ માટે બહારે શરીઅત, ફાનૂને શરીઅત જેવી કિતાબો જે હવે તો ગુજરાતીમાં પણ પર્યાપ્ત છે તે પણ નથી હોતી ! મોટા ભાગે માર્જિદોના ટ્રસ્ટીઓની સ્થિતિ તો આનાથી પણ વધારે ગંભીર છે, કોઈ જિમ્મેદાર તથા દીનદાર આલિમે દીન તથા ઈમામતના સાચા હક્કદારોને ઈમામતના મહાન દરજા ઉપર મુકર્રર કરવાના બદલે જુ હુઝૂરી તથા ચાખ્લૂસી કરનારા એવા ઈમામો કે જેઓ કુર્અનની તિલાવત પણ સારી રીતે કૃષ્ણતના નિયમ અનુસાર નથી કરી શકતા અને જેઓ નમાજ તથા તહારતના સમાઈલ બયાન કરવાના બદલે તોફાની તથા માઈક ફાડી નાખે એવી તકફીરો કરનારા બજારુ મુફર્દિનોનો ઈન્ટેખાબ આ અઝીમ હોદા માટે કરે છે. આવી નમાજનું મહુત્વ અને જરૂરી સમાઈલ

ગંભીર તથા નાજુક સ્થિતિમાં અનિવાર્ય બને છે કે તેઓની સમક્ષ પોતાની સાચી હેસિયતને પ્રદર્શિત કરવા માટે હક્કીકતનો આઈનો રાખવામાં આવે અને તેઓ તે આઈનામાં પોતાની સાચી છબીનો દીદાર કરે. પ્રસ્તુત કિતાબ "નમાજનું મહુત્વ અને જરૂરી સમાઈલ" એ આમ પબ્લિક ઉપરાંત તે ગૈર જિમ્મેદાર તથા સમાઈલથી વંચિત ઈમામો માટે અને બેદરકાર ટ્રસ્ટીઓ માટે એક આઈનો છે. પ્રસ્તુત કિતાબમાં ઘણી જ સુંદર રીતે સરળ ભાષામાં તથા ઢૂંકા વર્ણનમાં નમાજની એહમિયત તથા ફિજીલતથી લઈને તેના બારીક બારીક મરખાલાઓ મર્દોથી લઈને સ્વીઓની નમાજને લગતા તમામ સમાઈલ જેમ કે તહારતમાં હૈજ તથા નિફાસ, કિઅતના સમાઈલ તજવીદની સાથે, તેમજ અમુક સૂરતો અરભી તથા લિપિયાંતરમાં ઘણા જ ખૂબસૂરત અંદાજમાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે. આધુનિકપણાએ લોકોના શોખને એ સ્થિતિમાં લાવીને રાખી દીધો છે કે થોડી પણ વિસ્તૃત તથા વધારે પેજોવાણી કિતાબ જો ભૂલે ચૂકે પણ હાથમાં આવી જાય તો જાણો કોઈ ગૈર મજહબની કિતાબ હાથ આવી ગઈ હોય તેમ તે શરીઅતની વાતો દર્શાવતી કિતાબને ખૂણા ખાંચણાની ભેટ ચઢાવી આપે છે ! ઈસ્લામ પ્રન્યે લોકોના આ જગ્ઝબાને દસ્તિ સમક્ષ રાખીને આ કિતાબને એક નવું રૂપ આપવામાં આવ્યું છે. હક્કીકત તો એ છે કે કોઈ આલિમ અથવા મુફતી જ આટલા વિસ્તૃત વિષયને સંક્ષિપ્ત રૂપમાં દર્શાવી શકે છે, પરંતુ અલ્લાહનો શુશ્ક છે કે ઓલમાની આ ખૂબી ક્રોમો સુનિયતના હમદર્દ આલી જનાબ અલ્લાહ પટેલ શાખીર અલી રજીવીએ પોતાના દીની સાહિત્યના રંગે રંગાયેલા, કસાયેલા કુલમ દ્વારા એક સમંદરને મામૂલી ખ્યાલામાં સમાવી આપ્યો, અને આલિમો તથા મુફતીઓનાથી મેળવેલા ફયજાનને આ કિતાબમાં ભરી આપ્યો છે. અલ્લાહ તેમની આ કોશિશને કભૂલ ફર્માવે અને કિતાબને અવામ તથા જ્વાસમાં મક્કબૂલ ફર્માવે. (આમીન)

(મૌલાના) ગુલામ ચાસીન નૂરાની મિસબાહી

(સદર મુદર્દિસ દારુલ ઉલ્લૂલ બરકાતે ખાજા-આમોદ) તા. ૧/૧૧/૨૦૦૭

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الصَّلَاوَةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
 وَعَلَىٰ آلِكَ وَاصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ ﷺ
 (પ્રકરણ : ૧)

પાકી વિશે બયાન

★ વુગ્નનું બયાન ★

ઈમાન તથા અક્ષરા સહીએ કર્યા બાદ સૌ ફર્જોથી મોટો ફર્જ નમાજ છે, જેઓ ઈમાનની દૌલતથી વંચિત છે અથવા ખુદા વરસૂલની ગુસ્તાખી કરી ઈમાન ગુમાવી બેઠા છે જેમ કે બાતિલ ફિર્કવાળાઓ, તેમનો કોઈ અમલ ફુલુલ થવાને પાત્ર નથી. તેમણે તૌબા કરી ઈમાન લાવવું એ પ્રથમ ફર્જ છે ત્યાર બાદ અન્ય ફર્જનો હુકમ લાગુ પડશે. નમાજ માટે પ્રથમ શર્ત તહારત (પાકી) એટલે કે નમાજનું શરીર, કપડાં અને નમાજની જગ્ગા પાક હોય, નમાજી ગુસ્લ તથા વુગ્નની હાજરતવાળો ન હોય.

વુગ્નમાં ચાર બાબતો ફર્જ છે :-

(૧) મોહું ઘોવું એટલે માથાની જડ જ્યાંથી વાળ ઉગવાના શરૂ થાય છે ત્યાંથી હડપચી સુધી અને એક કાનથી બીજા કાન નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

સુધી મોઢાની ચામડીના દરેક હિસ્સા પર એકવાર પાણી વહાવવું.
 (૨) કોણીઓ સહિત બંને હાથોને એકવાર ઘોવું. (૩) ચોથા ભાગના માથાનો મસહ કરવો એટલે કે માથાના ચોથા ભાગ જેટલી જગ્ગા પર ભીના હાથો ફેરવવા અથવા કોઈક રીતે કમસેકમ એટલી જગ્ગા ભીની થવી. (૪) બંને પગોને ગૂંટીઓ સહિત એકવાર ઘોવા.

સુન્નતો : વુગ્ન પર સવાબ મેળવવા, અલ્લાહનો હુકમ અદા કરવાની નિયતે વુગ્ન કરવું જરૂરી છે, નહીં તો વુગ્ન થઈ જશે પણ સવાબ નહીં મળે. ★ બિસ્મિલ્લાહથી શરૂ કરવું. ★ હાથોનાં કાંદાં સુધી ત્રણવાર ઘોવું. ★ દાતણ કરવું ★ ત્રણવાર કોગળા કરવા એ રીતે કે મોઢાની અંદરના દરેક ભાગ પર પાણી વહી જવું જોઈએ અને રોજદાર ન હોય તો ગરગરો કરવો. ★ ત્રણવાર નાકની અંદર હાડકી સુધી પહોંચે એ રીતે નાકમાં પાણી જમણા હાથે ચડાવવું અને ડાબા હાથની ટચલી આંગળી નાકમાં નાખીને નાફ સાફ કરવું. ★ મોહુ ઘોતી વખતે દાઢીનો બિલાલ કરવો શર્ત એ છે કે ઓહરામ બાંધેલો ન હોય, આંગળીઓને ગરદન તરફથી દાખલ કરી ઉપર સામેના ભાગ પર કાઢે. ★ હાથ પગની આંગળીઓનો બિલાલ કરવો. પગની આંગળીઓનો બિલાલ ડાબા હાથની ટચલી આંગળી વડે જમણા પગની ટચલી આંગળીથી શરૂ કરી અંગૂધા સુધી અને ડાબા પગમાં અંગૂધાથી લઈને ટચલી આંગળી સુધી. ★ દરેક અવયવને ત્રણવાર ઘોવું. ★ આખા માથાનો એકવાર મસહ કરવો. ★ કમાનુસાર વુગ્ન કરવું અને દાઢીના જે વાળ મોઢાની હદની નીચે હોય તેનો મસહ કરવો સુન્નત છે અને ઘોવું મુસ્તહબ છે. ★ અવયવોને એ રીતે ઘોવા કે એક અવયવ સુકાવા ન પામે તે પહેલાં બીજો ઘોવાઈ જાય.

મુસ્તહબો : ★ જમણી બાજુથી શરૂ કરવું પણ બંને ગાલ સાથોસાથ ધોવા એ જ રીતે બંને કાનોનો મસહ એક સાથે થશે.
★ આંગળાની પીઠથી ગરદનનો મસહ કરવો. ★ કા'બા તરફ મુખ કરી બેસવું અને ઊંચી જગાએ બેસવું; વુઝૂનું પાણી પાક જગા પર પાડવું, પાણી રેડતી વખતે અવયવો પર હાથ ફેરવવો, જરૂરત વગર બીજાની મદદ ન લેવી... વગેરે.

મકરણ બાબતો : સ્ત્રીના ગુસ્લ કે વુઝૂના વધેલા પાણીથી વુઝૂ કરવું, વુઝૂ માટે નાપાક જગાએ બેસવું કે એવી જગાએ વુઝૂનું પાણી રેડવું, વુઝૂના અંગોએથી લોટા વગેરેમાં પાણી ટપકાવવું, કિષલા તરફ થૂંકવું, ગળફો નાંખવો કે કોગળો કરવો (એનાથી બચવા માટે કિષલા તરફથી મોહું ફેરવી ડાબે કે જમણો થૂંકવું..), જરૂરત વગર દુનિયાવી વાતો કરવી, વધારે પાણી વાપરવું, એટલું ઓછું વાપરવું કે સુન્નત અદા ન થાય, મોં પર પાણી મારવું, એક હાથે મોં ધોવું, ગળાનો મસહ કરવો, ડાબા હાથે કોગળા કરવા કે નાકમાં પાણી નાખવું, જમણા હાથે નાક સાફ કરવું... વગેરે.

★ વિવિધ મસાઈલ ★

★ નમાજ, તિલાવતનો સિજદો, જનાઝાની નમાજ અને કુર્ચાન શરીફને સ્પર્શવા (લેવા) માટે વુઝૂ કરવું ફરજ છે. ★ તવાફ કરવા માટે વુઝૂ વાજિબ છે. જનાબતના ગુસ્લથી પહેલાં, જુનૂભી (જેના પર ગુસ્લ વાજિબ છે) તેણે ખાવા, પીવા, સૂવા માટે (વુઝૂ કરવું સુન્નત) તથા (અને ગુસ્લ વાજિબ ન હોય તેણે પણ) અજાન, ઈકામત, જુમ્માના ખુલ્બા, ઈદના ખુલ્બા તેમજ હુઝૂર સ્ટ્રીના રોઝા મુખારકની જિયારત અને વકુફે અરફા તથા સફા-મરવા વચ્ચે સઈ કરવા માટે વુઝૂ કરી લેવું સુન્નત છે. નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

(ઉપરાંત મુસ્તહબ બાબતો પણ છે જે માટે બહારે શરીએત, ભાગ-૨ જુઓ)

વુઝૂ તોડનાર ચીજો : ★ પાખાનુ, પેશાબ કે અન્ય કોઈ ચીજનું આગલા કે પાછલા ભાગેથી નીકળવું ★ પાછળથી હવા નીકળવી ★ લોહી કે પરુનું નીકળીને વહેવું ★ ખાવા, પાણી કે પિત કે જામેલા લોહીની મોહુ ભરાય એટલી ઉલ્ટી કરવી કે થવી (મોહુ ભરીને ઉલ્ટી એટલે કે રોકવા છતાં ન રોકાય અને પાતળા લોહીની તો થોડીક પણ ઉલ્ટી વુઝૂ તોડી નાખશે), બેહોશી (ચાહે નશાયુક્ત ચીજથી હોય કે બીમારીથી), એટલો નશો કે પગો ડગમગો, નમાજે જનાઝા સિવાય અન્ય કોઈ નમાજમાં જોરથી હસસું, મોઢામાંથી લોહી નીકળ્યું કે થૂંક કરતાં અધિક હોય તો વુઝૂ તૂટી જશે (થૂંકનો રંગ લાલ થઈ જાય તો તે અધિક કહેવાશે અને પીળો રહે તો ઓછુ ગણાશે.) ★ એ રીતે સુવું કે શરીરના સાંધા ઢીલા પડી જાય ★ દુઃખતી આંખમાંથી પાણી કે પરુનું નીકળવું.

જરૂરી ચેતવણી : કોઈ પણ અંગને ધોવાનો અર્થ એ છે કે તે અંગના દરેક હિસ્સા પર કમસેકમ બે ટીપાં પાણી વહી જાય, તેને કેવળ ભીજીવી લેવાથી, પાણી ચોપડી લેવાથી ફરજ અદા થશે નહીં જેથી જે તે અંગના દરેકે દરેક ભાગ પર પાણી વહાવવું.

જ્યારે નાના વાસણાથી વુઝૂ કરે તો મસ્નૂન તરીકો એ છે કે પ્રથમ બંને હાથોને કંંડા સુંધી ખૂબ સારી રીતે પલાળી લે ત્યાર બાદ ડાબા હાથે વાસણ ઉઠાવીને જમણા હાથ પર નખોની ટોચથી કંંડાની ઉપર સુંધી ત્રણવાર પાણી વહાવે એ જ રીતે જમણા હાથે વાસણ પકડી ડાબો હાથ એ પ્રમાણે ઘૂંઘે.

ઘણા લોકો એવું કરે છે કે નાક કે આંખ કે ભવાં પર ખોખો

નાખીને આખા મોઢા પર હાથ ફેરવી લે છે અને સમજે છે કે મોહુ ધોવાઈ ગયું, પાણી કેવળ ચોપડી લેવાથી મોહુ ધોવાતું નથી, પેશાની ઉપર વાળ જામવાની જગાથી પાણીનું વહેવું ફરજ છે, દાઢી મૂછના વાળ જો એટલા આદ્ધા હોય કે નીચેની ચામડી દેખાઈ આવે તો ચામડી પર પાણી વહાવવું જરૂરી છે કેવળ વાળ ધોવા પૂરતા નથી, મોહુ ધોતી વેળા આંખો તથા હોઠો જોરથી ભીચી બંધ ન કરે નહીં તો પાપણ નજીક એક અલ્પ જેવી રેખા બંધ થઈ જશે તો અને તેના પર પાણી ન વહેશે અને તે સામાન્ય સ્થિતિમાં બંધ કરવાથી બુલ્લી રહે છે તો આ સ્થિતિમાં વુજૂ થઈ જશે પરંતુ એવું ન કરવું જોઈએ અને જો કાંઈક અધિક હિસ્સો (ધોવો) રહી જવાની સ્થિતિમાં વુજૂ થશે નહીં, જેટલી દાઢી ચહેરાની હદમાં છે તેને ધોવું ફરજ અને બાકીની લટકેલી દાઢીનો મસહ સુનત, ધોવું મુસ્તહબ છે. પાણી વહાવવામાં આંગળીનાં વેઢાંઓ અને પાસાંઓની કાળજી લેવી જરૂરી છે ખાસ કરીને પગોમાં, વધેલા નખોના પોલાણામાં જે જગા રહે છે તેને ધોવું જરૂરી છે વિંટી, બંગડી, અન્ય ઘરેણાં હાથ પગના ઘરેણાં વુજૂના અંગોમાં હોય તેને ખસેડીને તેની નીચે પાણી વહાવવું, પગો ધોવામાં ગૂંટી, એડી અને તળિયાં ધોવામાં કાળજી રાખવી કે કોઈ ભાગ ધોયા વિનાનો ન રહે, જો એટલું પાણી ન હોય કે વુજૂમાં દરેક અંગને ત્રણવાર ધોઈ શકે તો બધ્યે વાર ધૂએ. જો એટલું પણ ન હોય તો એક એકવાર ધૂએ અને એટલું પણ ન હોય તો હવે તયમું મહુ કરી લે.

ડોલ, બાદ્દી, ઘડો, લોટો.... વગેરેના પાણીમાં વુજૂ વિનાના માણસે બહાર ધોયા વિના હાથનો નખ કે આંગળીનું બેડકુ નાખ્યું તો તે પાણી મુસ્તઅમલ (વપરાયેલું) થઈ ગયું તેનાથી વુજૂ કરવું જરૂરી નથી. જો પ્રથમ હાથ ધોઈ લીધો તો જે હિસ્સો ધોએલો નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

છે તે પાણીમાં નાખી શકાશે. પણ હાથ ધોયા બાદ વુજૂ તૂટવાનો કોઈ સબબ થયો હશે (હવા સરે કે પેશાબ કરે વગેરે) તો હવે ફરી હાથ નાખશે તો પાણી મુસ્તઅમલ થઈ જશે. ★ જો પાણી મોટા વાસણામાં હોય અને નાનુ વાસણા ન હોય કે જેનાથી પાણી ઉલેચી હાથ ધૂએ તો ડાબા હાથની આંગળીઓને ભેગી કરી ફક્ત આંગળીઓ જ પાણીમાં નાખે હથેળીનો કોઈ પણ ભાગ પાણીમાં ન પડે, અને પાણી કાઢીને જમણો હાથ કંડા સુધી ત્રણવાર ધૂએ. પછી જમણો હાથ જ્યાં સુધી ધોયો છે તેટલા ભાગને પાણીમાં નાખી શક્શે અને એનાથી પાણી કાઢી ડાબો હાથ ધૂએ. આ સ્થિતિમાં પણ હાથ પર નાપાકી કોઈ પણ જાતની ન હોય, નહીં તો હાથ નાખતાં પાણી નાપાક થશે. અને જો પાણી નાના વાસણામાં હોય અથવા મોટા વાસણામાં છે પણ ત્યાં નાનુ વાસણ પણ હાજર છે અને છતાં જો હાથને ધોયા વિના પાણીમાં નાખશે બલ્કે આંગળીનું બેડકુ કે નખ નાંખ્યા તો તે પાણી વુજૂ લાયક ન રહ્યું મુસ્તઅમલ થઈ ગયું. ધોએલો હાથ ફરી ધોવાની નિયતે પાણીમાં નાખ્યો અને આ ધોવું સવાબનું કામ હોય દા.ત. ખાવા કે વુજૂ માટે, તો એ પાણી મુસ્તઅમલ થઈ ગયું. તેને પીવું પણ મકરૂહ છે.

મુસ્તઅમલ પાણીને વુજૂ લાયક બનાવવા માટે જે પાણી મુસ્તઅમલ ન હોય તેને મુસ્તઅમલ પાણીમાં ઉમેરવું એ રીતે કે ગૈરમુસ્તઅમલ પાણી તેનાથી વધી જાય અથવા મુસ્તઅમલના વાસણામાં ગૈરમુસ્તઅમલ પાણી એટલું ઉમેરવું કે તે વાસણ ભરાઈને છલકાવા માંડે તો સધણું પાણી વુજૂને લાયક થઈ જશે.

નાના ખાડાઓમાં પાણી છે, તેમાં નાપાકી પડવાની ખખર નથી તો તેનાથી વુજૂ જરૂરી છે.

નખો પર પોલીશ (જેમ કે ફેશન ચાલે છે) વાપર્યુ જેનાથી નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

નખો પર પાતળું પડ જામી જાય છે (વાળ કાળા કરવાનું કલપ...પણ) તો તેને સંપૂર્ણ સાફ કર્યા વગર વુજૂ (ગુસ્લ) થશે નહીં.

ઈસ્તિન-જાના વધેલા પાણીથી વુજૂ કરવું જઈજ છે, તેને ફેંકી દેવું સખ્ત નાજઈજ તથા ગુનોહ છે.

કાફિરનું કહેવું કે આ પાણી પાક કે નાપાક છે, તો તેની વાત માનવામાં આવશે નહીં, બંને સ્થિતિમાં પાણી પાક ગણાશે.

વુજૂના વધેલા પાણીને ફેંકી દેવું હરામ અને ઉભા થઈને પીવું સવાબ.

જે વુજૂ નમાજે જનાજા માટે કર્યું તેનાથી દરેક નમાજ પઢી શકાય.

સામાન્યતઃ લોકોમાં જે કહેવાય છે કે ગુથણ કે ગુપ્ત ભાગ ખોલવાથી, પોતાનું કે પારકાનું ગુપ્તાંગ જોવાથી, નગન થવાથી વુજૂ જતું રહે છે (તેથી ગુસ્લ કર્યા બાદ કેટલાક વુજૂ કરે છે) તો એ માન્યતા તદ્દન પાયા વગરની છે. જો કે વુજૂના અદભોમાંનો એક અદભ એ છે કે દૂંઠીથી જાંગોની નીચે સુધીનો તમામ સતરનો ભાગ ઢંકાએલો હોય, ઈસ્તિનજા પછી પણ તુરંત છુપાવી લેવો કેમ કે વિના જરૂરત સતર ખુલ્લુ રાખવું મના છે અને બીજાની સમક્ષ સતર ખોલવું હરામ છે.

વુજૂ દરમ્યાન હવા નીકળી અથવા કોઈ એવી વાત પૈદા થાય જેનાથી વુજૂ જતું રહે છે તો પહેલાં ઘોઅલાં અંગો ન ઘોઅલાં ગણાશે. અને ખોબામાં પાણી લીધું અને હવા સરી પડે તો તે પાણી બેકાર થઈ ગયું, કોઈ અવયવને ઘોવામાં તે કામ લાગશે નહીં.

વુજૂ કર્યું હતું અને શંકા જાય કે વુજૂ રહ્યું કે તૂટી ગયું છે? તો નમાજનું મહૃત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

એણે વુજૂ કરવાની જરૂર નથી પણ કરી લેવું બેહતર છે જ્યારે કે આ શક વસવસા પૂરતો ન થયા કરતો હોય અને જો વસવસો હોય તો કદી ન માને, એવી હાલતમાં સાવધાની સમજને વુજૂ કરવાની જરૂર નથી, બલ્કે શૈતાન લઈનની તાબેદારી ગણાશે.

આંખના દુઃખાવામાં વહેતાં આંસૂનાપાક છે તેનાથી વુજૂ તૂટી જાય છે અને કપડાંને લાગે તો તે પણ નાપાક થશે.

ઓકું આવ્યું ને ગબડી ગયો અને તરત જ આંખ ઉઘડી ગઈ તો વુજૂ ન ગયું.

જે વસ્તુની માણસને સામાન્યતઃ અથવા વિશેષતઃ જરૂરત પડતી રહે છે અને તેની દેખરેખ તથા સાવધાનીમાં (કાળજ લેવામાં) વાંધો હોય તો નખોની અંદર કે ઉપર અથવા બીજી કોઈ ધોવાની જગાએ તેના ચોંટી રહેવાથી, જો કે જર્મદાર (અણુદાર) હોય, જો કે તેના નીચે પાણી પહોંચે નહીં, જો કે સખત (કઠણ) ચીજ હોય વુજૂ થઈ જશે. જેવું કે રંધવાવાળા, આટો ગુંદનારાઓ આટો, રંગરેજ માટે રંગના જર્મ (અણુ), સ્ત્રીઓ માટે મેંદીના જર્મ (અણુ), લખવાવાળાઓ માટે શાહીના જર્મ (અણુ), મજૂર માટે ગારો-માટી (આવી બાબતોની વર્ણવેલ લોકો માટે જ છુટ છે) આમ લોકો માટે આંખના ફૂઝે (આંખના ફૂઝે ભેગા થતાં ચીપડાં) અથવા પાંપણોમાં સુરમાનો અંશ, એ જ રીતે બદનનો મેલ, માટી, કચરો, માખી-મરછરની અધાર વગેરે. (જર્મ એટલે રંગ, મેંદી વિગેરે જામીને પડ બની જાય છે. -અનુવાદક)

નાપાકી લાગેલી ચીજ કે નાપાકી લાગેલી આંગળી વગેરે પાણીમાં પડવાથી પાણી નાપાક થશે.

જો એટલું હસ્યો (સ્મિત કર્યું) કે દાંત દેખાયા પણ અવાજ

તદન ન થયો તો એનાથી વુજૂ કે નમાજ જશે નહીં અને એટલા જોરથી હસ્યો કે ખૂદ તેણે સાંભળ્યું, નજીકવાળાઓએ સાંભળ્યું નહીં તો વુજૂ જશે નહીં પણ નમાજ જશે. અને જોરથી હસ્યો કે આજુબાજુવાળાએ પણ સાંભળ્યું તો નમાજ અને વુજૂ બંને તૂટી જશે.

વુજૂવાળો છાણથી લીપેલ જમીન કે અન્ય નાપાક જગા પર ભીનો પગ રાખશે તો પગો ફરી ધોવા પડશે કેમ કે પગ નાપાક થઈ જશે, હા સૂકા પગે ચાલશે તો વાંધો નથી.

માછલીનું ભીગડું વુજૂ કરવાના અંગો પર ચોંટી રહેશે તો વુજૂ થશે નહીં કેમ કે એની નીચે પાણી વહેશે નહીં.

(હવાલો : બહારે શરીઅત, ફાનૂને શરીઅત, અન્વારુલ હદીષ, જનતી એવર....વગેરે).

પાણી વિશે ખાસ નોંધ : બે વુજૂ માણસના વુજૂના અંગોમાંથી કોઈ અંગ ભલે આંગળી જ કે બેડકું અથવા નખ અથવા જુનુબ અને તે હાઈજ (માસિકવાળી) કે નુકુશદ (સુવાવડવાળી સ્ત્રી) જે હેઝ તથા નિફાશથી પાક થઈ ચૂકી છે પણ હજુ ગુસ્લ નથી કર્યું, તેનું કોઈ અંગ ધોયા વગરનું જો માએ કુલીલ એટલે દષ દર દષથી (10×10 હાથથી) ઓછા, ગૈરજારી (સ્થિર) પાણીમાં પડી જાય તો તે સઘળું પાણી મુસ્તઅમલ થઈ જશે, જ્યારે કે શરીર જરૂરત વિના હાથ પડયો, અને તે પાણી વુજૂ કે ગુસ્લના લાયક ન રહ્યું. અને જો શરીર જરૂરતથી (હાથ પડયો) હોય દા.ત. મોટા વાસણમાં પાણી છે અને કટોરો વગેરે તેમાં પડી ગયો તેને કાઢવા માટે જરૂર જેટલો હાથ તેમાં નાખવાથી મુસ્તઅમલ ન થશે કેમ કે એ માફ ગણાશે. એટલે જ્યારે કે ત્યાં કોઈ એવો ન હોય જે હાથ નાખીને કાઢે, ન કોઈ બીજું વાસણ છે જેના વડે એ પોતે કાઢે, ન તે વાસણ વાંકુનાં મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

વાળી વાળી શકાય જેમાં પાણી છે વાંકુવાળી તેના થકી પાણી મેળવે. (ફતાવાએ અમજદિયા, ભાગ-૧, પેજ-૧૪)

મુસ્તઅમલ પાણી જ્યારે ગૈર મુસ્તઅમલમાં ભળે (દા.ત. વુજૂ ગુસ્લ વેળા ટીપાં લોટા કે બાલ્દીમાં પડે) અને ગૈર મુસ્તઅમલ (પાણી) વધારે હોય તો મુતહદિર (પાક કરનારું) રહેશે, (નહીં તો સઘળું બેકાર થઈ જશે.) –(ફતાવાએ અમજદિયા, ભાગ-૧, પેજ-૧૬)

મુસ્તઅમલ પાણી વડે હફ્તીકી નજસત (પેશાબ, પાખાનું... વગેરે) પાક કરવું જાઈજ છે એટલા માટે કે મુસ્તઅમલ પાણી પાક છે હા, હદ્ધ (હુકમની રીતે નજસત છે તે)ને પાક કરનારું નથી. (વધુ માટે ફતાવાએ અમજદિયહ વાંચશો.)

★ ગુસ્લ (રનાન) વિશે બચાન ★

ગુસ્લમાં ત્રણ ફર્જ છે : (૧) કુલ્લી (કોગળો) કરવો : કે જેથી મોઠાના દરેક ભાગ પર હોઠથી લઈને ગળાની જડ સુધીની દરેક જગાએ પાણી ફરી વળે. કેટલાક મોઠામાં થોડું પાણી લઈ ‘પરચ ! પરચ !’ કરી લે છે અને પૂરી જગાએ પાણી પહોંચતું નથી તો ફર્જ અદા ન થશે. ફર્જ એ છે દાંતોની ગાલોનાં તળીયાં, દાંતોની જડનાં પોલાણો અને જીબની ઉપર નીચેનાં પોલાણમાં ગળાના કિનારા સુધી પાણી વહે.

દાંતોની જડોમાં કે પોલાણમાં ક્યાંય પણ કોઈ ચીજ ચોંટી ગઈ હોય જેના લીધે તે ભાગ પર પાણી ન વહી શકે તો તેને દૂર કરવું જરૂરી છે. પણ એવી ચીજને દૂર કરવામાં વાંધો હોય, અવાવળાં કે દાંતોને નુકસાન થવાનો ભય હોય તો માફ છે. જેમ કે વધુ પાન ખાવાથી દાંતોની જડોમાં ચૂનો બાજી જાય છે યા ઔરતોના દાંતોમાં તાંબાની રેખા (તાર) કે જેને દૂર કરવામાં

નુકસાનનો ભય છે. એ રીતે હલતો દાંત કે ઉખડેલો (પોલો) દાંત કોઈ મસાલાથી બજાડેલો હોય અને તાર કે મસાલા નીચે પાણી ન પહોંચે તો માફ છે. ખોરાક કે પાનના કણો દાંતમાં રહી ગયા એની સંભાળમાં વાંધો છે. હા, માલૂમ પડ્યા પછી તેને દૂર કરવો અને ધોવું જરૂરી છે જો પાણી પહોંચે તેમ ન હોય તો.

(૨) નાકમાં પાણી નાખવું : બંને નસકોરામાં નરમ ભાગ સુધી ધોવું જરૂરી, પાણી સુંધીને ઉપર એ રીતે ચઢાવવું કે વાળ જેટલી જગ્ગા પણ વણધોયી ન રહે, નહીં તો ગુસ્લ થશે નહીં. નાકમાં લીટ સૂકાઈ બાઝી ગયું હોય તેને દૂર કરી ધોવું ફરજ છે એ રીતે નાકમાં વાળને પણ ધોવા. નાકમાં કડી-કાંટાનું કાણું જો બંધ થઈ (ઢંકાઈ) ગયું હોય તો એમાં પાણી પહોંચાડવું જરૂરી છે જો તે સાંકુ હોય તો હેરફેર કરવું જરૂરી છે, નહીં તો નહીં.

(૩) તમામ જહેર બદન : એટલે માથાના વાળથી પગના તળિયા સુધી શરીરના દરેક ભાગ, દરેક દુંવાટા પર પાણી વહાવવું. કેવળ માથા પર પાણી નાખી અન્ય ઠેકાણો હાથ ફેરવી પાણી ચોપડી લેવાથી ગુસ્લ થશે નહીં, દરેક વાળ, દરેક સાંધામાં પાણી વહાવવું.... ટૂંકમાં શરીરમાં કોઈ ગડી કે કોઈ વાળ દરેક જહેરી અંગો પર પણ વહેવું જોઈએ.

ઝખમ પર પડી બાંધી હોય તેને ઉખેડવામાં કે પાણી વહાવવામાં દુઃખ કે નુકસાન થાય તેમ હોય તો એ આખા અવયવનો મસહ કરે (ભીનો હાથ ઉપર ફેરવી લે) અને તેમ ન થાય તો પડી પર મસહ કરવો પૂરતો છે. જરૂરિયાત કરતાં પડી મોટી હશે તો મસહ પૂરતો નથી, અને પકડ માટે ડા.ત. હાથ કે પગના ઝખમાં ગોલાઈમાં પડી બાંધી છે તો નુકસાન થાય તેમ ન હોય તો પડી ખોલી નુકસાન ન થાય તેટલો ભાગ ધોવો ફરજ અને જો ખોલવામાં ફરી પડી બંધાય તેમ ન હોય કે નુકસાન નમાજનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

થાય તેમ હોય તો આખી પડીનો મસહ કરે. (વુજૂના અંગોમાં પણ એ જ રીતે કરે.)

શરદી કે ભીમારીના વાંકે કે આંખો દુઃખતી હોય જેમાં માથાથી નહાવામાં દર્દ વધી જાય તેમ હોય તો કુલ્લી કરવી, નાકમાં પાણી નાખવું અને ગરદનથી નહાય લે અને માથાના દરેક ભાગ પર લીનુ કપડુ ફેરવી લે તો ગુસ્લ થઈ જશે. સારું થયા પછી માથું હોઈ નાંખે, ગુસ્લ કરી કરવાની જરૂર નથી.

પકાવનારાઓના નખમાં લોટ, લખનારના નખોમાં શાહી વગેરેના ડાઘ, સામાન્ય લોકો માટે માખી-મચ્છરની અધારના ડાઘ રહી જાય તો ગુસ્લ થઈ જશે. હા, માલૂમ પડ્યા પછી દૂર કરવું અને તે જગ્ગા ધોવી જરૂરી છે તે પહેલાં જે નમાજ પછી તે થઈ ગઈ.

ગુસ્લની રીત : એ છે કે પ્રથમ બંને હાથો કાંડા સુધી ત્રણવાર ધૂએ પછી ઇસ્તિન્જાની જગ્ગા ધૂએ ત્યારબાદ શરીર પર ક્યાંક જો નાપાકી, પેશાબ, પાખાનુ કે વિર્ય વગેરે હોય તો તેને દૂર કરે પછી નમાજ જેવું વુજૂ કરે પણ પગો ન ધૂએ, હા જો પાટલો કે પથ્થર વગેરે ઉંચી વસ્તુ પર નહાતો હોય તો પગો પણ ધૂએ. ત્યાર બાદ આખા શરીર પર તેલની જેમ પાણી ચોપડે. પછી ત્રણવાર જમણા ખભે પાણી વહાવે અને પછી ત્રણવાર ડાબા ખભે પછી માથા પર અને પછી આખા શરીર પર ત્રણવાર પાણી વહાવે, તમામ શરીર પર હાથ ફેરવે અને ઘસે. પછી ગુસ્લ કરવાની જગ્ગાએથી અલગ હટીને જો વુજૂ કરવામાં પગો ન હોય હોય તો હવે હોઈ લે અને તુરંત કપડાં પહેરી લે. ઓછાવણી જગ્ગાએ નગન શરીરે નહાવું જઈજ છે. હા, સ્ત્રીઓએ વધુ સાવયેતીની જરૂરત છે (બહારે શરીરાત) લોકો સમક્ષ જાંગ અને ગુથણો ખોલીને નહાવું અથવા એટલું બારીક કપડું પહેરી નહાવું

કે શરીર દેખાઈ આવે એ સખ્ન નાજાઈ તથા હરામ છે.
(આમાંથે કુતુબ)

★ કઈ ચીજેથી ગુસ્લ ફર્જ થશે ? ★

(૧) શહવત સાથે (કામેચણાની સાથે ઈન્દ્રિયમાંથી) વિર્યનું નીકળવું. વજન ઉંચકવાથી કે ઉંચાઈ પરથી પડવાથી વિર્ય નીકળી જાય તો ગુસ્લ વાજિબ નથી પણ વુજૂ તૂટી જશે. શહવતને લીધે વિર્ય તેના સ્થાનેથી અલગ થયું પણ ઈન્દ્રિ દબાવી ન નીકળવા દીધું હવે શહવત દંડી થતાં તેને છોડતાં વિર્ય નીકળશે તો પણ ગુસ્લ વાજિબ થશે. વિર્ય પાતળું થઈ જાય ને પેશાબ સાથે એમ જ થોડાંક ટીપાં શહવત વગર નીકળે તો ગુસ્લ વાજિબ નથી. પણ વુજૂ તૂટશે.

(૨) સ્વખનદોષ : ઉંઘમાંથી જગતાં કપડાં કે શરીર પર તરી જોવા મળે અને તે તરી મની કે મજી હોવાનું ચોક્કસ જણાય તો ગુસ્લ વાજિબ છે અને જો યક્કીન હોય કે પેશાબ પસીનો છે અથવા કાંઈક બીજું તો ભલે ને સ્વખનમાં એહેતેલામ યાદ હોય અને ખયાલમાં વિર્ય નીકળવાની લિજજત હોય તો પણ ગુસ્લ વાજિબ નથી. જો એહેતેલામ (સ્વખનદોષ) યાદ છે પણ એની કોઈ અસર કપડાં વગેરે પર નથી જણાતી તો ગુસ્લ વાજિબ નથી. શહવતના સમયે મની નીકળવાથી ગુસ્લ ફર્જ થાય છે, મજી નીકળવાથી ગુસ્લ ફર્જ નથી. (હિદાયહ, કંતુલ ફર્જીર વગેરે)

(૩) ઈન્દ્રિનું મોહું (સોપારી જેટલો ગોળ ભાગ) ઔરતનાં ગુપ્તાંગમાં દાખલ થાય વાસના સાથે કે તે વગર, વિર્ય સ્ખલન થાય કે ન થાય છતાં બંને પર ગુસ્લ ફર્જ થશે. ઉપરોક્ત ત્રણ કારણે જેના પર ગુસ્લ ફર્જ થાય તેને જુનુબ અને આ સબબોને જનાબત કહે છે અને તેવી વ્યક્તિને જુનુબી કહે છે. (૪) હૈજ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

(માસિક)થી ફારિગ થાય ત્યારે (પ) અને નિઃશાસ (સુવાવડ થયા પછી લોહી) પૂરું થાય (આવવું બંધ થાય) ત્યારે ગુસ્લ ફર્જ થશે. વુજૂ કે ગુસ્લ બાદ રૂઝાયેલ ચામડી ઉખેડવાથી નખ, વાળ (ગમે ત્યાંના) કાપવા કે મૂંડાવવાથી વુજૂ કે ગુસ્લ કરવાની જરૂર નથી.

જેના પર ગુસ્લ વાજિબ છે તેણે મોહુ કરવું ન જોઈએ. હદીષમાં છે, જે ઘરમાં જનાબતવાળો છે તે ઘરમાં રહેતના ફરિશતા આવતા નથી. જો એટલું મોહુ કર્યું કે નમાજનો અંતિમ સમય થઈ ગયો તો હવે તુર્તજ નહાવું ફર્જ છે મોહુ કરશે અને (નમાજનો સમય જતો રહેશે) તો ગુનેહગાર થશે અને ખાવા પીવાની, સંભોગ કરવાની ઈચ્છા હોય તો વુજૂ કરે અથવા હાથ મોં ધોઈ લે, અને કોગળા કરે અને જો ખાય-પી લીધું તો ગુનોહ નથી, મકરૂહ છે અને મોહતાજ લાવશે. જુનુબીએ બેહતર છે કે રમાનામાં ફજર પહેલાં નહાઈ લેવું જેથી રોજાનો દરેક ભાગ જનાબતથી ખાલી થઈ જાય અને જો નહાઈ નહીં તો રોજામાં કોઈ નુકસાન નથી. પરંતુ મુનાસિબ છે કે ગરગરો કરી લે અને નાકની જડ સુધી પાણી ચઢાવી લે, આ બંને કામ સુષ્ણ સાદિક પહેલાં કરે કેમ કે રોજાની હાલતમાં એ થઈ શકે નહીં. જેના પર ગુસ્લ વાજિબ હોય તેણે મસ્જિદમાં જવું, કુર્ચાન મજાદ પકડવું કે અડક્યા વિના જ્ઞાન વડે પઠવું, અથવા એવું તાવીજ અડકવું જેના પર આયત લખી હોય એ સૌ હરામ છે. કુર્ચાન જુઝાનમાં હોય તો હાથ લગાડવામાં વાંધો નથી. એ જ રીતે છૂટુ કપડું, રૂમાલ વગેરેથી પકડી શકે છે ન પોતાના શરીર પર એક છોડો હોય કે કુર્ચાન પર ફીટ કવરીંગ કરેલ હોય. હા, કુર્તાની બાંધ, ઓઢણી, આંચલ કે ઓઢેલી ચાદર તેના છેડાથી પકડવું હરામ છે. (દર્દે સુખાર, રદુલ મુહતાર) હુરુદ, હુઆઓ પઢવામાં વાંધો

નથી પણ બેહતર છે વુજૂ કે કોગળો કરી લે. અજાનનો જવાબ આપવો સૌના માટે જાઈજ છે. કુર્ઝાનની કોઈ આયત જો દુઆની નિયતથી પડી તો વાંધો નથી. (રદુલ મુહતાર) કુર્ઝાન મજૂદ કે તેના હરફોને જોવામાં અને જીબ હલાવ્યા વિના મનમાં પઠવામાં વાંધો નથી. જુનુબીઓએ કિકુહ, તફસીર અને હદીષની કિતાબોને અડકવી મકરૂહ છે અને તેને જો કોઈ કપડાથી અડકે ચાહે પહેરેલું કે ઓઢેલું હોય તો વાંધો નથી પણ એ કિતાબોમાં આયતોની કોઈ જગાએ હાથ મૂકવો હરામ.

કુર્ઝાનની અદબ શીખો : કુર્ઝાન શરીફ એવું થઈ જાય કે પઠવાના કામમાં ન આવે તો તેને કફન ચઢાવી, કબર ખોદી એવી જગાએ દફનાવી દેવું જ્યાં કોઈનો પગ પડવાનો સંભવ ન હોય. કાફિર (ગૈર મુસ્લિમ)ને કુર્ઝાન શરીફ અડકવા દેવું નહીં બલ્કે તેના હુરુફને પણ એનાથી બચાવો. કુર્ઝાન મજૂદને તમામ કિતાબોથી ઉપર મૂકું, પછી તફસીર પછી હદીષ પછી બાકીની કિતાબો કમસર ગોઠવવી.

ચેતવણી : જોવામાં આવ્યું છે કે હરામ દશ્યો જોવા માટેનાં ટી.વી., વી.ડી.ઓ.ની સજાવટ ખાતર હજરોનાં શો કેસ બનાવી હિફાજતથી તેને રખાય છે. તેમના જ ઘરોમાં કુર્ઝાન જુઝદાન વગર તથા દીની કિતાબો જ્યાં તાં ફિલ્મી મેગેજીનો, ચિત્રલેખા જેવાં મેગેજીનો બધું મિકચર કબાટના ખૂઝો ઢગલો કરેલ હોય છે! તો આ મસાલો વાંચી તૌબા કરી અદબ શીખવી જોઈએ. તેમજ આયતો વગેરે પઠવાનું લખેલા ઈંડ કાર્ડ, કંકોતરીઓ કચરામાં ફંગોટી દેવાય છે અને ધાર્મિક અંકોને પસ્તીમાં પણ વેચનારા જોવા મળે છે! તો એનાથી બચવું જોઈએ અને એવી ચીજોને સંગ્રહ ન કરી શકો તો દફન કરવી જોઈએ.

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૨૧

હોજ તથા મોટા ખાડા અને તળાવ જ્યારે કે તે દષ દર દષ (એટલે જેની લંબાઈ પહોણાઈ દસ બાય દસ હાથ એટલે ૧૦૦ ચોરસ હાથ)ની હોય તે પાણી વહેતા પાણીના હુકમમાં છે. નાપાકી પડવાથી તે નાપાક થશે નહીં જ્યાં સુધી નજાસતથી રંગ, ગંધ કે સ્વાદ ન બદલાય. (હવાલો : બહારે શરીરીત ભાગ—૨ વગેરે)

★ તયમુમનું બચાન ★

જેને વુજૂ ન હોય કે ગુસ્લની હાજત હોય અને પાણી નથી મળતું અથવા વાપરવા શક્તિમાન નથી તો વુજૂ તથા ગુસ્લને બદલે તયમુમ કરે.

એવી બીમારી કે વુજૂ કે ગુસ્લ કરવાથી વધી જવાનો કે સાજી થવામાં મોડુ થવાની પાકી ખાત્રી હોય અથવા અનુભવ્યું હોય કે જ્યારે વુજૂ કે ગુસ્લ કરે છે તો બીમારી વધી છે અથવા કોઈ સારા લાયક હિસે જે જાહેરમાં ફાસિક ન હોય તેણે કહું હોય કે પાણી નુકસાન કરશે, તો તયમુમ કરે. પણ કેવળ ઘારી લઈને કે બીમારી વધશે અથવા કોઈ કાફિર, ફાસિક કે મામૂલી હકીમના કહેવાથી તયમુમ જાઈજ થશે નહીં, તેણે વુજૂ, ગુસ્લ કરવું પડશે.

ચારે બાજુ એક એક માઈલમાં ક્યાંક પાણી નથી, અથવા જંગલમાં છે કે પાણી માટે ડોલ રસ્સી નથી કે પાણી ભરે, એટલી કંડી કે નહાવાથી મરી જવાનો કે બીમાર થઈ જવાનો પાકો ભય હોય અને રજાઈ વગેરે કોઈ એવી ચીજ તેની પાસે નથી જેને નાશા બાદ ઓછે ન આગ છે જેનાથી તાપી શકે.

જંગલી જાનવર અથવા હુશમનનો ભય અથવા કોઈ મૂર્જી પ્રાણીનો ભરેખર ભય હોય.

તરસનો ભય કે જો વુજૂ કે ગુસ્લ કરી લીધું તો તે પોતે અથવા તેનો સાથી તરસે મરી જશે અને પાણીનું દૂર સુધી ભાગ નથી.

૨૨ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

પાણી મોઘુ હોવું એટલે સામાન્યતઃ કિંમત હોય તેના કરતાં બમણી કિંમતી માંગો.

એવો ભય હોય કે પાણી શોધવામાં સાથી વિખુટા પડી જશે અથવા ગાડી છૂટી જશે.

એવું ગુમાન કે વુજૂ કે ગુસ્લ કરવામાં ઈદૈનની નમાજ જતી રહેશે.

જે શખ્સ મૈયતનો વલી નથી તેને નમાજે જનાઓ ફૈત થઈ જવાનો ભય હોય... તો તયમ્મુમ જાઈજ થશે. (આમાંથે કુતુબ, બહારે શરીઅત)

બીમારીમાં ઠંડુ પાણી નુકસાન કરે છે તો ગરમ પાણીથી વુજૂ તથા ગુસ્લ કરે, અહીં તયમ્મુમ જાઈજ નથી. હા એવા ઠેકાણો છે કે ગરમ પાણી નથી મળી શકતું તો તયમ્મુમ કરે. (આલમગીરી)

જો માથા પર પાણી નાંખવાથી નુકસાન કરે છે તો ગળેથી નહાય અને આખા માથાનો મસહેત કરે.

એટલો તંગ સમય હોય કે વુજૂ કે ગુસ્લ કરવામાં નમાજ કર્યા થઈ જશે તો પ્રથમ તયમ્મુમ કરી નમાજ અદા કરી લે પછી વુજૂ કે ગુસ્લ કરીને નમાજ દોહરાવે. (ફિતાવાથે રજવિષ્યદ, બહારે શરીઅત)

જેના પર ગુસ્લ ફરજ છે તેના માટે એ જરૂરી નથી કે વુજૂ અને ગુસ્લ બંનેના માટે બે તયમ્મુમ કરે બલ્કે એકમાં બંનેની ભેગી નિયત કરે તો બંને થઈ જશે. (રદુલ મુહતાર વગેરે)

તયમ્મુમમાં ગ્રાણ ફરજ છે : (૧) નિયત એટલે વુજૂ કે ગુસ્લ કે બંનેના તયમ્મુમ માટે દિલથી ઈરાદો કરી લેવો. (૨) આખા મોઢા પર હાથ ફેરવવો : એ રીતે કે કોઈ હિસ્સો બાકી ન રહે, જો વાળ જેટલી જગ્ગા રહી ગઈ તો તયમ્મુમ થશે નહીં. નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

(૩) બંને હાથોનો કોણીઓ સહિત મસહેત કરવો : એમાં પણ એ રીતનો ખ્યાલ રાખવો.

તયમ્મુમની સુન્નતો : (૧) બિસિમલ્લાહ કહેવી (૨) હાથોને જમીન પર મારવા (૩) આંગળીઓ ખુલ્લી રાખવી (૪) હાથોને ખંખેરવા અર્થાત એક હાથના અંગૂઠાની જડને બીજા હાથના અંગૂઠાની જડ પર મારવી, તાળીના જેવો અવાજ થાય એ રીતે નહીં. (૫) જમીન હાથ મારીને સીધા કરવા (૬) પહેલાં મોઢા પર હાથનો મસહેત કરવો (૭) બંનેનો મસહેત એક પછી એક થવો (૮) પહેલાં જમણા હાથ પછી ડાબા હાથનો મસહેત કરવો (૯) દાઢી અને આંગળીઓનો બિલાલ કરવો જ્યારે કે ધૂળ ચોંટી હોય અને જો ધૂળ ન ચોંટી હોય ઢા.ત. પથ્થર (દીવાલ) વગેરે કોઈ ચીજ પર હાથ માર્યો જેના પર ધૂળ ન હોય તો બિલાલ ફરજ છે. હાથોના મસહેતમાં ઉત્તમ રીત એ છે કે ડાબા હાથના અંગૂઠા સિવાય ચારે આંગળીઓનાં ટેરવાનું જમણા હાથની પીઠ પર રાખે અને આંગળીઓનાં માથાથી કોણી સુંધી લઈ જાય અને ત્યાં ફરીથી ડાબા હાથની હથેળીથી જમણા હાથના પેટને સ્પર્શી કોણીના હાડકાં સુંધી લાવે. અને ડાબા અંગૂઠાના પેટથી જમણા અંગૂઠાની પીઠનો મસહેત કરે. અને એકદમ આખી હથેળી તથા આંગળીઓથી મસહેત કરી લીધો તો તયમ્મુમ થઈ ગયું ભલે કોણીથી આંગળીઓ તરફ લાવ્યા યા (તો) આંગળીઓથી કોણી તરફ લાવ્યા પરંતુ પહેલી હાલતમાં સુન્નત વિરુદ્ધ થયું. નસકોરાંની અંદર મસહેત કરવું જરૂરી નથી.

તયમ્મુમ માટે વાપરેલ માટી પાક હોવી જોઈએ.
પ્લાસ્ટર (ચુના)ની દીવાલ પર તયમ્મુમ જાઈજ છે.
જે સ્થળે એક તયમ્મુમ કર્યું ત્યાં બીજો કરી શકે છે અને મસજિદની દીવાલ કે જમીનથી તયમ્મુમ જાઈજ છે.

જે ચીજોથી વુઝૂ તૂટે તેનાથી તયમ્ભુમ પણ તૂટશે, એ સિવાય પાણી મળવાની (શક્યતા) હાલતમાં તયમ્ભુમ તૂટી જશે. બીમારને તયમ્ભુમ બાદ એટલી તંદુરસ્તી આવે કે ગુસલ કરવાથી નુકસાન નહીં પહોંચે તો તયમ્ભુમ જતું રહ્યું.

કેદીને કેદખાનમાં વુઝૂ કરવા ન હે તો તયમ્ભુમ કરી નમાજ પછે પછી મોકો મળતાં દોહરાવી લે અને શત્રુ કે કેદખાનાવાળા નમાજ પણ પછ્ચાન ન હે તો ઈશારાથી પછે, પછી દોહરાવી લે.

જે ધાતુઓ પીગળાવી સાફ કરી લેવામાં આવે અને તેના પર એટલી રજકણ ધૂળ છે કે હાથ મારવાથી તેની અસર હાથમાં જાહેર થાય છે તો રજકણથી તયમ્ભુમ જઈએ છે, નહીં તો નહીં. (બહારે શરીઅત) (રેલ્વેમાં મુસાફરી કરનાર ડબ્બાની બહારના ભાગે અથવા અન્ય એવી જગાએ હાથ મારી તયમ્ભુમ કરી શક્ષે જેમ કે અહીં સ્પષ્ટતા કરેલી છે. વધુ માટે વાંચો : બહારે શરીઅત, ભાગ-૨, -સંપાદક)

(પ્રકરણ : ૨)

નમાગનું મહિત્વ

★ કેટલીક નિખાલસ વાતો ★

આજે કોઈ મુસલમાનને પૂછવામાં આવે કે, શું નમાજ પંજ વક્તા પછ્ચાની ફર્જ છે કે નહીં ? તો તુરંત જવાબ મળશે કે હા, બેશક ! નમાજ પછ્ચાની દરેક આક્રિલ બાલિગ મર્દ ઔરત પર ફર્જ છે અને તેને ફર્જ ન માને તે કાફિર છે. અલહમુલિલ્હાહ ! પણ હવે તમે એ જ મુસલિમ સમાજનું નિરીક્ષણ કરો અને મુસલિમોની કુલ વસ્તીમાંથી નમાજ પછનારાઓની ટકાવારી કાઢવા પ્રયત્ન કરો તો જે આંકડો દેખાશે તે રજૂ કરતાં શરમ આવશે ! નમાગનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

અસ્તગિરુલ્હાહ !! હે વહાલા મુસલમાન બધું ! તું કહે છે નમાજ ફર્જ છે તો શું કેવળ જીબ વડે કહી દીધું તો કામ પતી ગયું ? શું એના પર અમલ જરૂરી નથી ?

બીજી વાત, જો કોઈને કહેવામાં આવે કે, તમે ફલાણે ઠેકાણે જલ્દી જાવ નહીં તો તમારો પાક અથવા માલ ચોરાઈ રહ્યો છે અથવા સળગી રહ્યો છે. તો માલની એટલી ચિંતા તેને સત્તાવશે કે હોશ ગુમાવીને હાંફળો ફાંફળો બાપડો દોડશે, ઉંઘમાંથી ઉઠીને પણ દોડશે ! પણ ઈમાનની કમજીરી તો જુઓ ! કે જહનમના અજાબની ધમકી અને તે પણ અલ્હાહ તાબાલાના પ્યારા મહબૂબ સંભળાવી રહ્યા છે છતાં ભાઈ નંચિત બેઠા છે !! હુઝૂર એ ફર્માવ્યું કે :-

"શબે મેઅરાજમાં મેં એવા લોકોને જોયા જેમનાં માથાંઓ પથ્થર વડે કચુંડવામાં આવી રહ્યાં છે. અને જ્યારે તેમનાં માથાંઓને એકવાર કચડી નાખવામાં આવે છે તો પછી તે અસલ સ્થિતિમાં આવી જાય છે અને ફરી પાછાં તેને કચડી નાખવામાં આવે છે અને આ કમ એક પળવાર માટે પણ બંધ નથી પડતો. હુઝૂર એ ફર્માવ્યું કે, આ કોણ લોકો છે ? તો જિથેઈલ એ કહું કે, આ તે લોકો છે જેઓ નમાજમાં સુસ્તી કરે છે અને તેને તેના સમય પર અદા નથી કરતા અને સંપૂર્ણ રીતે રુક્ખ તથા સિજદા નથી કરતા.

અને ફર્માને રબ છે કે, "તો તે નમાજીઓની ખરાબી છે જેઓ પોતાની નમાજોને ભૂલી બેઠા છે." (મેઅરાજુનબી)

ઉપરોક્ત બયાનમાં તો નમાજને સમય પર અદા ન કરનારાઓ અને સહી રુક્ખ સિજદા ન કરનારા માટે આટલો સખત અજાબ દર્શાવ્યો છે. અને ફર્માને રબ તો જુઓ કે, "તે

નમાજીઓની ખરાબી છે !!" આ કેટલી ભયાનક વાત છે જ્યારે કે ખૂદ ખાલિકે કાયનાત આવું ફર્માન કરે છે. તો તે લોકો જે ઓનમાઝને જ ભૂલાવી બેઠા છે તેમની શું હાલત થશે ? જરા દિલને સવાલ કરો !! દોસ્તો, દુનિયવી માલના નુકસાન માટે તો હાંફળા ફાંફળા થઈ દોડો છો તો આ તો ખૂદ તમારી જ જાન પર અજાબની ખબર ખૂદ ખુદ વ રસૂલ (عَزَّوَجَلَّ وَسَلَّمَ) સંભળાવે છે ! છતાં જો તમને અસર નથી થતી તો દોસ્તો જણાવો ઈમાન તમે કઈ ચીજને કહો છો ??

હે મારા વહાલા ભાઈ બહેનો ! ગફલતની નિંદ્રામાંથી જાગો અને નમાઝની ફિકરમાં રહો, સમય જોતા રહો અને સમય પર નમાઝને અદા કરતા રહો. આજે ઘણાને અનુભવ હશે કે અજાન થતી હોય છે, અલ્લાહનો મુનાફી પોકાર પાડી પાડીને કહેતો હોય છે કે હય્ અલલ ફલાહ.... આવો ભલાઈની તરફ ! પણ મુસલમાન છે કે પોતાના સ્થાનેથી હાલવા પણ તૈયાર નથી ! કોઈ સિનેમા જોઈ રહ્યો છે, ક્યાંક કોમેન્ટરી ચાલે છે, ક્યાંક ગીતો ગુંજુ રહ્યા છે, ઠેકઠેકાણો, ચોરેને ચૌટે વાતોના તડાકા ચાલી રહ્યા છે, તેમની વાતોમાં આ એલાનની કોઈ જ અસર નથી થતી, દુકાનદારો ધંધામાં ગળાદૂબ છે ! કેવી રીતે જાય ? જો જશે તો ધંધો ખોટમાં જશે ! ગામ શહેરમાં ઠેર ઠેર મુસલમાનોની ભીડ છે તે ઠેર મસ્ઝિદના પગથિયા સુધી લોકો બેઠેલા જોવા મળશે, અરે ! મસ્ઝિદની બહાર દિવાલને અડેલીને લોકો, યુવાનો, વડીલો બેઠેલા છે પણ મસ્ઝિદમાં આવશે નહીં ! બલ્કે મસ્ઝિદ બહાર રેડીયા વગાડીને કે હોહા કરી, અહૃહાસ્યો કરી મસ્ઝિદમાં રહેલા નમાજીઓને પણ દખલ કરશે. અરે ! આ શું મુસલમાની છે ? આ શૈતાનની ફર્માબદારીમાં તમે તલ્લીન રહો છો ! અને જિંદગી, નાશવંત જિંદગી, ક્યારે મૌત ત્રાટકશે નક્કી નથી તેવી નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

જિંદગી સપાટાભેર વહી રહી છે અને શૈતાનના દોસ્ત બની તમે જીવ્યે જાવ છો ! અને બતાવો શું જન્તાની તમને ઈચ્છા નથી ? શું જહીનમાં જવાથી તમારે બચવું નથી ? જવાબ હશે કે, હા જન્તમાં તો જવું જ છે, જહીનમથી તો બચવું જ છે ! તો ખુદારા બતાવો એ માટે પ્રયત્ન જ નહીં કરો તો જે અજાબના હુકમો રબ તાથાલાના છે તેમાંથી કઈ રીતે મુક્તિ પામશો ??!

★ એક શૈતાની ઘોકો ★

કેટલાક લોકોને કહેવામાં આવે કે નમાજ ન છોડો અથવા નમાઝના કાયદા પ્રમાણે વ્યવસ્થિત રીતે રૂક્ખું, સિજદા વગેરે અદા કરીને પછો તો દિલમાંનો ચોર છુપાવી રાખીને પોતાની નખળાઈને સંતાડવા માટે કહે છે કે, "વાત સાચી છે નમાજ તો ફર્જ છે અને કાયદા પ્રમાણે જ પદ્ધતી જોઈએ પણ એ તો અલ્લાહ માફ કરી દેશો ! તો તે રહમાન છે રહીમ છે કરીમ છે!! વગેરે" તેવાને અમારું કહેવું છે કે, અરે ! ખારા ભાઈ, અલ્લાહ પાકના રહમાન, રહીમ, કરીમ, મહેરબાન હોવા ઉપર તારું ઈમાન છે તો શું ખાલી એ જ સિફતો પર ઈમાન છે ? અલ્લાહની બીજી સિફતો પણ છે કે તે જબ્બાર છે, કદ્દહાર છે, ગુનેહગારની સખત રીતે પૂછતાછ કરી જહીનમાં અજાબ પણ આપનાર છે. તો શું એ સિફતો પર તારું ઈમાન નથી ? કેવળ રહમાન, રહીમ માનીને જ રહી ગયો છે ?

યાદ રાખો ! એક છે કાનૂન અને એક છે કુદરત. અલ્લાહનો કાનૂન છે કે ગુનેહગારને સજા કરશે, તેના હુકમો પ્રમાણે નમાજ ન પઢે, રૂક્ખું-સિજદા વગેરે કાયદા પ્રમાણે ન કરે તો સજાને પાત્ર થશે જ. અને કુદરત એ છે કે, ખુદ દરેક વસ્તુ પર કાદિર છે. તે ચાહે તે કરે. ચાહે તેને માફ કરી આપે અને ચાહે તેને

પોતાના અદ્વલથી જહનમમાં નાખે. તો ખુદા વ રસૂલે ગુનેહગારો માટે જે ધમકીઓ, જે અજાબો દર્શાવ્યા છે, તેના ઉપર ઈમાન રાખી તે પ્રમાણે અમલ કરવો જોઈએ અને સાથો સાથ તેની રહમત, તેના કરમ પર પણ ઈમાન રાખી અમલો કરતા રહીને ગુનાહોની માફી માંગતા રહેવું જોઈએ.

પોતાની નબળાઈને ઢાંકવા માટે શૈતાની ધોકામાં ન આવવું જોઈએ કે, ગુનાહ કર્યે જાવ, નાફર્માની કર્યે જાવ અને ઉપરથી કહો કે ખુદા રહીમ છે માફ કરી દેશે !

દોસ્તો ! આપ તો બુજુર્ગને દીનના ચાહક છો ને ? ખ્વાજા ગરીબ નવાજ ગુનેહગારના દીવાના છો ને ?! તો સાંભળો ! તે હિંદુસ્તાનના વલીઓના શહેનશાહ, સુલ્તાનુલ હિંદ, જેમની વિલાયત સનાતન સૂર્યની જેમ સાબિત છે, જેમની કરામતો મશહૂર છે, અલ્લાહના કેટલા મકબૂલ બંદા હતા. તેમની શરીઅત પર પાબંદી અને વિલાયતના નૂરનો એ આલમ કે આજે અખંડ ભારતમાં મુસલમાનોની કરોડોની સંખ્યા કેલાએલી છે તે તેમની જ વિલાયતનો પ્રતાપ હતો. જેમના વિસાલ બાદ પણ તેમના મુખારક કપાળે કુદરત તરફથી લખાઈ ગયું કે આ અલ્લાહનો દોસ્ત છે !... બારગાહે ખુદાવંદીમાં આટલી મકબૂલ હસ્તીની નમતા, પોતાને તુચ્છ દર્શાવવાની રીત, બારગાહે ખુદાવંદીમાં ઈન્કેસારી તથા આજિજીનો આલમ તો જુઓ ! કહે છે, "થા રસૂલલ્લાહ ! હું ગળા સુધી ગુનાહોમાં ઝૂબેલો હોવા છતાં આપની શક્ષાઅતનો ઉમ્મીદવાર છું."

આ તેમની ઈન્કેસારી હતી બાકી ખુદાની બારગાહમાં તેમની મકબૂલિયત ડંકાની ચૌટ પર સાબિત છે. હજ સાંભળો ! તમે યા ગૌષ અલમદાન !ના નારા તો મારો છો ને ? ગૌષે જીલાની નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

સરકારે ખગાદાદ ની ન્યાય તો કરો જ છો ને અને ખૂબ ખાવ પણ છો ! તો ખ્વારા સુની મિત્રો ! એ ગૌષે પાક જે દુનિયાના તમામ વલીઓના સરદાર છે. જેમણે ફર્માવ્યું કે, "હું દુનિયાને એ રીતે જોઈ રહ્યો છું જે રીતે હથેળીમાં રાઈનો દાણો !" વગેરે... ઘણા મહાન મર્તબા આપને રબ તાદાલાએ અતા ફર્માવ્યા. હતાં આપની ઈન્કેસારી અને દીન પ્રત્યેની અડગતાનો આલમ તો જુઓ ! ફર્માવ્યું, "મારા માટે ઈદનો (ખુશીનો) દિવસ તે છે જે દિવસે હું આ દુનિયામાંથી ઈમાન સાથે વિદાય થાઉં !"

મિત્રો ! કાંઈ સમજમાં આવે છે ? આવી મહાન હસ્તીઓ તો ખુદાનો ડર રાખીને જીવતી હતી અને આપણે સરાપા ગુનેહગાર, કોઈ ખયાલ નેકીનો ભાગયે જ આવે, ફિલ્મો જોવી, હરામ કામોમાં મશગૂલ રહેવું, ન આપણી રોજીનું ઠેકાણું, ન આંખ, જીબ, હાથ, પગના ઉઠવાનું ઠેકાણું, કદમ કદમ પર ફિતાથી ભરેલી આપણી જિંદગી, મુસલમાન ભાઈ સાથે અદાવત, વેરજેર, પક્ષાપક્ષી, બદ્મઝહબોથી મેલજોલ, પાડોશી સાથે અદાવત, જૂગારની દારૂની લત, ન ઈલમની કદર ન આલિમે દીનની ઈજજત.. વગેરે તરહ તરહની બદીઓમાં મશગૂલ રહેવા છતાં જેમની ચાહનાનો દાવો કરીએ છીએ તેમની વાતો પરથી પણ બોધ નથી લેતા કે અરે ! આવા મહાન બુજુર્ગો જેઓ ગુનાહોથી મહફૂજ છે હતાં જ્યારે આવી વાત કરે છે તો આપણા જેવા ગુનેહગારે ગુનાહોથી તૌબા ન કરી લેવી ? કેમ ખુદાના ડરથી ધૂજ ન ઉઠવું ? કેમ બારગાહે ખુદાવંદીમાં રડી કક્કિને આંસુઓ સારીને માફી તલબ ન કરવી ? અને ગુનાહોને તિલાંજલી આપી સાચા, પાકા નમાજી કેમ ન બનવું ? દોસ્તો ! ખુદાથી ડરો ! તેની રહમતને પણ માનો તેના અજાબને પણ માનો ત્યારે જ તમે કામિલ મો'મિન દરશો. નમાજને કરા ન થવા દો. આપણા બુજુર્ગોએ તો સફરમાં હોય

કે ઘરમાં, ભીમારીમાં, મુસીખતમાં, વંધામાં હોય કે જંગમાં ક્યાંયે
પણ નમાજને ન જવા દીધી અને નમાજની સખત તાકીએ કરતાં
શું ફર્માવ્યું છે તે સાંભળો ! કેવળ રસૂલે પાક પૂછ્યાની તથા
બુજુગોની ચાહતનો દાવો કરી બેસી ન રહો. જેનાથી મહિષત
હોય છે તેની આશાનું પાલન આશિક ગમે તે ભોગે કરવા
પ્રયત્નશીલ રહે જ છે. તો દિલના કાન વડે સાંભળો !

★ આશિકીનો હક્ક અદા કરો ! ★

સરકારે દો જહાં, સરવરે કૌનેન, રહમતુલ્ લિલુ આલમીન
ફર્માવે છે કે;

"જેણે જાણી જોઈને નમાજ છોડી દીધી તેનું નામ દોર્યાના
દરવાજા પર લખી નાખવામાં આવે છે." (અબૂ નુઈને અબૂ સઈદથી
રિવાયત-બહારે શરીયત)

"જેણે જાણી જોઈને નમાજ છોડી તે કુઝની હદ સુધી પહોંચી
ગયો." (મુકાશફતુલ કુલૂબ) એટલે કે તે ઈમાન નીકળવાની
અણીએ પહોંચી ગયો. (અલાહની પનાહ !) દિવસમાં
પાંચમાંથી એક નમાજ પણ ન પઢી તેની એ હાલત થઈ કે જે
ઉપર દર્શાવી. જરા વિચારો !

"મુનાફિક માટે ખૂબ જ અધરી નમાજ ઈશા અને ફજરની
નમાજ છે. પરંતુ આ નમાજોની શી ફરીલત છે તેઓ જાણતા
હોત તો જરૂર હાજત થાત (જો પગોથી ચાલી ન શકાય) તો કુલા
(સીટ) ઘસડીને પણ આવત. અર્થાત જે રીતે શક્ય હોય."

(તિથાનીમાં ઇબ્ને મસજિદ રિવાયત, બહારે શરીયત)

આમ તો ઘણી હદીઓમાં બેનમાજી માટે ઘમકીઓ રૂપે
આવેલી છે પણ લખાણને ટૂંકવવા આના પર જ વિચાર કરો કે,
અલાહ ના પ્યારા મહિષુબુબ રસૂલુલ્હાહ પૂછ્યું ખબર આપે
નમાજનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

છે કે, નમાજને જાણી જોઈને (શરીર ઉજર વગર) છોડી તો
જહનમના દરવાજા પર નામ લખાશે ! નમાજ તર્ક કરનાર કુઝની
નજીક પહોંચી જશે અને મુનાફિકને ઈશા અને ફરજની નમાજ
ભારે પડે છે. તો જહનમ શું છે ? દુનિયાની આગ પણ
જહનમની આગથી ખૂદાની પનાહ માંગે છે, તો હે ઈન્સાન ! જે
આગ એક ક્ષાણ માટે તારાથી હાથમાં નથી પકડી રહ્યાતી તે તો
જહનમની આગથી પનાહ માંગે છે ! તો જો તારે જતે જ
જહનમાં જવું પડશે અને ગુનાહોની સજા વેઠવી પડશે તો
કેમ કરીને સહન થશે ?! આપણી જત પર દ્યા ખાવી જોઈએ.
કુઝ શું છે તે સમજો અને વળી મુનાફિક (અંદર કુછ બહાર કુછ)
શબ્દ વડે જેને રસૂલે ખૂદા પૂછ્યું સંબોધે તેની બદ્દનસીબીમાં કોઈ
શક ખરો ? દોસ્તો ! જાગો ! ઉઠો ! ઉઘને ઉડાડો અને નરમ
બિસ્તરોને ફંગોટી દો ! ને સિજદામાં પડી જાવ, ઈમાનવાળા
હોવાની દલીલ આપી દો, અને ગુનાહોથી પાક થઈ જાવ. શું
તમે ઈચ્છો છો કે તમારું નામ જહનમના દરવાજા પર લખાઈ
જાય ? શું તમે મુનાફિક છો ? નહીં ! તો આ ચેતવણીમાં ચોક્કસ
ચેતી જાવ. એથી વિશેષ શું સમજાવવામાં આવે ?! હવે તે મહાન
બુજુગોની વાતો પણ સાંભળી લો :-

ખ્વાજા ગારીબ નવાજ عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ફર્માવે છે કે, તે કેવા મુસલમાન
છે જે સમય પર નમાજ નથી અદા કરતા અને એટલું મોડુ કરે
છે કે સમય વીતી જાય ?! હજારો અફસોસ છે તેમની મુસલમાની
પર કે તેઓ પોતાના મૌલાની બંદગી કરવામાં સુસ્તી કરે છે !

આ'લા હજરત, મુજફિદે દીનો મિલ્લત, ઈમામ અહમદ રજા
ફાઝિલે બરેલ્વી عَلِيٰ عَلِيٰ عَلِيٰ ના આશિકો સાંભળો ! આખરી ઉમરમાં
ઈમામ અહમદ રજા બીમારીના કારણે ચાલવા શક્તિમાન ન
હતા ત્યારે પણ નમાજ બાજમાયતની પાબંદી એટલી હદે કરતા
32 નમાજનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

કે ચાર માણસો ખુરશી પર બેસાડી મસ્ઝિદે પહોંચતા. એકવાર મસ્ઝિદે પહોંચાડનાર કોઈ ન હતું તો મજબૂર થઈને જાતે ગમે તેમ કરી ઘસડાતા ઘસડાતા મસ્ઝિદે હાજર થયા. આજે તંદુરસ્તીની હાલતમાં તમામ સગવડો છતાં નમાજ તથા જમાઅતને ત્યજી દેવાના માહોલમાં આ એક બોધપાઠ લેવા જેવો પ્રસંગ છે.

તમામ સુનીઓના તાજદાર, શાહજાહાને આ'લા હજરત, હુજૂર મુફ્તીએ આ'ઝમ عَلِيُّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ એ ૮૨ વરસની ઉમરે છેલ્લી ઘડીઓમાં પણ ઉઠવાની શક્તિ ન હોવા છતાં, વુજૂ કરવાની શક્તિ ન હોવા છતાં તથમુખને બદલે શરીર કાંપતુ હતું છતાં જાતે જ મહામુશ્કેલીએ વુજૂ કર્યું અને ગમે તેમ કરીને ઉભા રહી મગરિબની નમાજ અદા કરી ત્યાર બાદ એ જ રીતે ઈશાની નમાજ અદા કરીને ફાની જગતને વિદાય આપી. આપ ફર્માવતા કે, "શરીઅતની પૈરવી કરશે નહીં અને કહેશે કે મારા ઘરમાં આ બલા છે, આ મુસીબત છે. પહેલાં શરીઅતના હુકમોની પાબંદી કરો, પછી જુઓ! બધી બલાઓ આપોઆપ દૂર થઈ જશે." તાવીજ આપતી વેળા નમાજની તાકીદ કરતા અને દરેક નમાજ બાદ વર્દ્દ-વર્જિફા પણ જણાવતા.

ગૌષઃ પાક સરકારે બગદાદ عَلِيُّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ નું ફર્માન છે કે; "બેનમાજીને મુસલમાનોના કબ્રસ્તાનમાં દફનાવવામાં ન આવે."

ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા عَلِيُّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ એ ફર્માવ્યું કે, "બેનમાજીને કેદમાં પૂરી દેવામાં આવે અને ત્યાં સુધી ન છોડવામાં આવે જ્યાં સુધી તે તૌખા ન કરી લે અને નમાજી ન થઈ જાય."

ત્રણે ઈમામો ઈમામ માલિક તથા ઈમામ શાફુદ્દ તથા ઈમામ અહમદ ઈધને હંબલ عَلِيُّ بْنُ عَمِيَّةَ અર્રષોન عَلِيُّ بْنُ عَمِيَّةَ નજીક નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

ઈસ્લામી બાદશાહ માટે જરૂરી છે કે, "જે જાણી જોઈને નમાજ ન પઢતો હોય તેને કત્લ કરે."

ધ્યારા દોસ્તો ! હુજૂરે ફર્માવ્યું, નમાજ મારી આંખોની ઠંડક છે, કિયામતમાં પ્રથમ પ્રશ્ન નમાજ બાબતે થશે..... નમાજ બાબતે અતિશય તાકીદો થાય છતાં તમે ન પઢો તો તે મહબૂબની કે વલીની આશિકીનો દાવો તમારો કેટલો પોકળ લાગવા માંડે છે કે મહબૂબની વાતને તો અમલમાં મૂકતા નથી અને આશિકે રસૂલ હોવાનો દાવો કરો છો ! ખ્વાજા સાહબ બેનમાજીની મુસલમાની પર અફ્સોસ વ્યક્ત કરે છે, ગૌષ પાક બેનમાજીથી એટલા નારાજ કે તેને મુસલમાનના કબ્રસ્તાનમાં દફનાવવાની પણ મનાઈ કરે છે, તમે હનીફી છો ને ? તો ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા એટલા નારાજ છે કે બેનમાજીને કેદ કરી રાખવા કહે છે અન્ય ઈમામો ઈસ્લામથી બાદશાહે બેનમાજીને કત્લ કરવો જોઈએ તેવો હુકમ કરે છે. આટલી વાતો છતાં આપણી આંખ નથી ઉઘડતી તો આપણા દાવા કેટલા પોકળ ગણાય તે વિચારો ??!

★ નમાજ પઠનાર માટે ખુશ ખલરીઓ ★

નમાજ પઠવાથી ફાયદા પણ અસંખ્ય છે. હ્યાથ : જે સવારની નમાજ પઢે છે તે ખુદા પાકની જવાબદારીમાં સાંજ સુધી છે. બીજી રિવાયતમાં છે, અલ્લાહની જવાબદારી તોડશો નહીં. જે અલ્લાહની જવાબદારી તોડશો (અર્થાત નમાજ છોડશો) તેને ખુદા પાક ઊંઘા મોઢે જહનનમાં નાખશો. (બહારે શરીઅત)

હ્યાથમાં છે કે, ખુદા પાકનો ઈશ્વર્ણ છે કે જો વખત પર નમાજ અદા કરે તો તે મારા બંદા પર અજાબ ન કરવાનો કરાર મેં મારી મહેરબાની ઉપર લીધો છે તથા હિસાબ લીધા વગર જન્તમાં

દાખલ કરવાનો. એક હૃદીષમાં છે, નમાજ જનતાની ચાવી છે. વળી ફર્માવ્યું રસૂલે ખુદાએ કે; જે માણસે એ રીતે વુજૂ કર્યું જેવો કે વુજૂ માટેનો આદેશ છે અને એ રીતે નમાજ અદા કરી કે જેવો નમાજ અદા કરવાનો હુકમ છે તો તેણે જે કંઈ પ્રથમ કર્યું છે તે સંઘળુ માફ થઈ ગયું. (બહારે શરીઅત)

વળી ફર્માવ્યું : કે (હે લોકો !) જો કોઈના બારણા પાસે પાણીની નહેર વહેતી હોય અને તે દરરોજ તે નહેરમાં પાંચ વખત નહાતો હોય તો શું તેના શરીર પર ગંદકી કે મૈલ રહેશે ?! લોકોએ વિનંતિ કરી કે, નહીં. ફર્માવ્યું, આ જ દાખલો પાંચેવ નમાજોનો છે. ખુદાપાક તે માણસના (જે પાંચ વખત નમાજ પઢે છે) બધા ગુનાહો માફ કરી દેશે. વળી એક હૃદીષમાં છે કે હુજૂર સ્ટીલ ટીના દિવસોમાં ભધાર તશરીફ લાવ્યા. પાનખર અસ્તુ હતી (જાડ)ની ડાળીઓ હાથ મુખારકમાં પકડી (હલાવી) તો પાન ખરવા માંડયાં. આપે ફર્માવ્યું, મુસલમાન બંદો જ્યારે ખુદા માટે નમાજ પઢે છે ત્યારે તેના ગુનાહો એવી રીતે ખરી પડે છે જેવી રીતે આ ડાળી પરથી પાન (ખરી પડે છે.). (બહારે શરીઅત)

આટલાં બધાં ઈનામો ઉપરાંત અસંખ્ય લાભો નમાજ સહી સમયમાં સહી રીતે અદા કરનાર માટે છે, તો હવે કયો મૂર્ખ હશે જે નમાજને તર્ક કરી દેશે ! એક સુબુદ્ધિ ધરાવનાર મો'મિન ગમે તેવી તકલીફ વેઠીને પણ નમાજ પઢતો રહેશે અને ખુદાની રામંદીને જાળવવા સતત પ્રયત્નશીલ રહેશે જ.

★ ધંધામાં વ્યસ્તતાનું બહાનું ચાલશે નહીં ! ★
કેટલાક લોકો ધંધા રોજગારમાં એટલા વ્યસ્ત રહે છે કે નમાજના એક પછી એક સમયો જતા રહે છે પણ તેમને ખખર નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

જ નથી પડતી ન રંજ થાય છે. બલ્કે નમાજ પઢવા જવાથી ધંધાની ચિંતા જાણો રોકે છે ! તેઓ સાંભળી લે કે ઈમામે આ'જમ અબૂ હનીફા સ્ટીલ ઘણા જ મોટા વેપારી હતા પણ સાથો સાથ ઈલ્મના સમંદર હતા. એટલી પ્રગતિ ઈલ્મ પામવામાં કરી કે ઈમામે આ'જમ કહેવાયા. જેમની તકલીફમાં આજે આપણે હનીફી કહેવાઈએ છીએ. તેમની ઈબાદતનો એ આલમ હતો કે ૪૦ વરસ સુધી ઈશાના વુજૂથી ફરજની નમાજ અદા કરી. એટલે આખી રાત ઈબાદતમાં જતી. ફરજ નમાજોની શું વાત કરવી ? ફરજ ઉપરાંત આટલી ઈબાદત રાતમાં આપ કરતા હતા. તો આપણા માટે તેમની જિંદગી દીવાદાંડી સમાન છે.

ફર્માને ઈલાહી છે; (અર્થ) : "હે ઈમાનવાળાઓ ! તમને તમારા માલ અને તમારી ઔલાદ અલ્લાહના જિકથી ગાફિલ ન કરે અને જેણે એવું કર્યું (ગાફિલ થયો) તો તે લોકો નુકસાન પામનારા છે." (સૂરાએ મુનાફિકુન, પા. ૨૮) રબ તબારક વ તાલાના આ ફર્માનને સમજવું જોઈએ કે માલ દૌલતના નુકસાનથી ડરીને જેઓ ખુદાની ઈબાદતથી ગાફિલ બને છે તેમના માટે તો ખૂદ ખુદા ફર્માવે છે કે તે લોકો નુકસાન પામનારા છે. તો હવે તમે કઈ અક્ફલ વાપરીને નમાજો છોડી ફાયદો શોધી રહ્યા છો ?

એક હૃદીષમાં છે કે; નમાજો તર્ક કરનાર કિયામતના દિવસે કારૂન, ફિરઔન, હામાન અને ઉબય ઈઞ્ચને ખલફની સાથે હશે. બતાવો ! આ કારૂન, ફિરઔન વગેરેની દૌલત તેમને શું કામ આવી તેવા બદ્દખ્યોની સાથે નમાજ છોડનારા કિયામતમાં હશે, એ નાનીસુની યેતવણી છે ??

કેટલાક ઉલમાનું કહેવું છે કે નમાજ છોડનાર તે લોકો સાથે | 36 | નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

કિયામતમાં એટલા માટે ઉઠાવવામાં આવશે કે જો તેણે માલ-સંપત્તિમાં વ્યસ્ત રહેવાના લીધે નમાજ નથી પઢી તો તે કારુનની જેમ થઈ ગયો અને તેની સાથે ઉઠાવવામાં આવશે, જો રાજ્યસત્તા (મુદ્દક)ની મશગુલિયતમાં નમાજ ન પઢી તો ફિરઔનની જેમ છે અને તેની સાથે ઉઠાવવામાં આવશે. જો વજીરપણામાં વ્યસ્તતા તેને નમાજ માટે આડે આવી તો હામાનની જેમ છે અને તેની સાથે ઉઠશે અને જો વેપારના કારણે નમાજ નથી પઢી તો તે ઉબદ્ધ ઈંબે ખલફ (મક્કાનો વેપારી)ની જેમ છે અને તેની સાથે ઉઠશે.

શાફી અને બયહુકીની રિવાયત છે કે જેની એક નમાજ જતી રહી તો જાણે કે તેનો કુટુંબ કબીલો અને માલ બરબાદ થઈ ગયો. (મુકાશફતુલ કુલૂબ)

★ એ પત્રિકા જૂઠી છે અગત્યનો ખુલાસો ★

કેટલાક સમયથી એક પરચો સતત છપાતો રહે છે જેનું મથાળું હોય છે : "એક જરૂરી એલાન" અને સાથે લાથે લખેલું હોય છે : "યે સચ હય ! યે સચ હય !" તેની શરૂઆતમાં લખે છે કે :-

મદ્દિના શરીફસે શેખ અહમદને વસીયતનામા ભેજા હય જિસમે લિખા હય કે જુમ્મા કી રાત કો મેં અપને મકાનમે કુર્ચાન શરીફ પઠ રહા થા કે મુજે નીંદ આ ગઈ.... પછી આગળ લખાણો ભાવાર્થ છે કે, હુઝૂરે ખ્વાબમાં આવી તેમને ફર્માવ્યું કે આ અઠવાડિયે ૬૦ હજાર માણસો મૃત્યુ પામ્યા જેમાં કોઈ ઈમાનદાર ન હતું.... વગેરે. પછી લખે છે કે, જે આ વસીયતનામાને પઢીને તેની નકલ અન્ય લોકો સુધી પહોંચાડશે તેની હુઝૂર શર્ફાઅત કરશે, તેના ખાનદાનને જન્નતમાં જગા નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

અપાવશો, અને જે એવું નહીં કરે તે ખુદાની રહમતથી વંચિત રહેશે, ગરીબ છપાવશે તો માલદાર થઈ જશે, કરજદાર છપાવશે તો કરજ મટી જશે, મુરાદો પૂરી થશે, એક જણે છપાવ્યું તો આટલા હજારનો ફાયદો થયો, એકે જૂઠું જાણ્યું તો તેનો પુત્ર મરી ગયો... ઉપરાંત અન્ય બાબતો પરચામાં રોજ વધતી જાય છે. તો કાન ખોલીને સાંભળી લો. આ ઘડ માથા વગરનો પરચો (વસીયતનામા રૂપે) જે છપાય છે તે તદ્દન ગલત છે. અગાઉ તચબાહ તથા બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)માં પણ તેનો ગલત હોવા વિશે ખુલાસો થયો હતો અને સુનીઓના મક્કા બરેલી શરીફથી પણ તેના ગલત હોવાનો ફત્વો અપાયો છે. તો એવા ખોટા લખાણો છાપી નાશા વેડફશો નહીં.

નુકસાન તો એમાં છે કે સહી રિવાયત સાથે જણાવવામાં આવે છે કે, નમાજ છોડનાર જાણે કે તેનો કુટુંબ કબીલો અને માલ (સર્વસ્વ) બરબાદ થઈ ગયું, તેને ફિરઔન, કારુન, હામાન વગેરે સાથે ઉઠાવવામાં આવશે... વગેરે વગેરે, તો શું આ સહી રિવાયતો અને મુખારક હદીષો પર તમારું ઈમાન નથી કે બજાર ઘડ માથા વિનાના પરચા વાંચી ગભરાઈ જઈને છપાવવા મંડી પડો છો ? પુત્ર મરવાનું લખ્યું તેથી ? માલના નુકસાનનું લખ્યું તેથી છપાવવા લાગ્યા ? તો યાદ રાખો ! એવા ખોટા પરચાઓ કરતાં સહીહ હદીષોમાં નમાજ છોડનાર માટે જે ચેતવણીઓ વિસ્તારપત્ર કિતાબોમાં છે તેનાથી ચેતી જઈને ગુનાહોથી તૌબા કરીને સાચા પાકા નમાજી બની જાવ.

ખુદાની રહમત તો જુઓ ! ફર્માને રસૂલે ખુદા છે કે, "જે ઈશાની જમાઅતમાં હજાર થયો તો જાણે કે તેણે અડવી રાત ઈબાદતમાં પસાર કરી અને જે સવાર (ફરજ)ની જમાઅતમાં

પણ સામેલ થયો તો જાણો આખી રાત ઈબાદતમાં પસાર કરી." તો આવા ઈનામો શા માટે ગુમાવીએ.

★ પોતાના હાથ નીચેનાંને તાકીદ કરો ! ★

કેટલાક ભાઈઓ તો નમાજ છોડી જ બેઠા છે તો કેટલાક પઢે છે પણ પોતાના વર્ચ્યસ્વ હેઠળ જે ઘરનાં સહ્યો છે તેમની પરવા નથી કરતા. પુત્ર કે બીબી જો પાંચ રૂપિયાનું નુકસાન કરીને આવે તો તેને ધમકાવી નાખવામાં આવે છે. જ્યારે નમાજ તો આ હુનિયા અને તેમાં જે કાંઈ છે તે સર્વથી કિંમતી છે, છતાં નમાજની ટ્રેનીગ કે તાકીદ કરશે નહીં, ન ઉંઘમાંથી ઉઠાડવાની દરકાર રાખશે, ન ધ્યાન રાખશે કે નમાજ પઢે છે કે નહીં. ઘરમાંથી જો સખત તાકીદ હોય તો જરૂર પુત્ર કે બીબી પણ નમાજ પઠવાનું છોડશે નહીં. તો એ બાબતે દરેક વડીલે ખ્યાલ રાખવો જોઈએ એ વિશે પણ પૂછતાછ થશે. દરેક પુરુષ પોતાના ઘરનો હાકિમ છે અને હાકિમને મહફૂમ વિશે સવાલ થશે.

મૌલા તાતાલા તેના હબીબે પાક સ્ટેફના સદ્કામાં આપણાને સહુને સહી રૂક્ષુઃ, સિજદા તથા અન્ય કાયદા મુજબ નમાજ બાજમાઅત અદા કરવાની તૌફીક આપે. (આમીન)

કેટલાક નમાજના એવા મસ્અલાની ચર્ચા કરી લઈએ જેમાં ઘણા લોકો ગફલત કરે છે અને નિષ્કાળજીથી ઉઠક બેઠક કરી પોતાની મહેનત બેકાર કરે છે. રૂક્ષુઃ અને સિજદા વગેરે અરકાનો કાયદા મુજબ થશે નહીં તો વરસો સુધી નમાજ પઠશો પણ નેકોઓનું આમાલનામું કોરુ જ નીકળશો ! માટે નમાજના મસ્અલા યાદ રાખી કાળજીથી નમાજ પઠવી જોઈએ જેનો ઈલમ શીખવો ફર્જ અને છે, તો તે બાબતે ગફલત કરવી ન જોઈએ.

નમાજનું મહૃત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

36

(પ્રકરણ : 3)

નમાજમાં થતી ભૂલો સુધારો !

★ નમાજ વિશે અતિ જરૂરી ચેતવણી ★

નમાજ ખુદાને ખાતર પઢવામાં આવે છે, તે ખુદાની ઈબાદત છે તેને ખુદાના હુકમો પ્રમાણે જ પઢવી જોઈએ. નમાજ પઢ નારાઓમાં કેટલાક એવા હોય છે જેઓના છાતીના બટન ખુલ્લા હોય છે, કોઈની બાંધ્યો વાળેલી હોય છે તો કોઈએ પાયજામાની મોરી વાળેલી હોય છે, કોઈ રૂક્ષુઃમાંથી સીધો ઉભો થયા વગર વાંકો વાંકો જ સિજદામાં પડે છે, કોઈ બે હાથો વડે પાયજામાનાં પાયચા ઊંચે બેંચી સિજદામાં જાય છે, કોઈ સિજદામાં કોણીઓને બિછાવી દે છે, કોઈ સિજદામાંથી હાથ ઉઠાવ્યા વગર જ, સીધો થયા વગર જ જાણે જમીનમાં બે ચાંચો મારી લે છે, કોઈ વારંવાર ખંજવાળે છે તો કોઈ દાઢી સાથે રમત રમે છે, કોઈ આંગળીના ટચકાં ફોડે છે, સિજદામાં કોઈનાં પગનો અંગૂઠો અને સાથેની બે આંગળીઓના પેટ (ટેરવાં નહીં) જમીનને અડતા નથી, કોઈ પગને પાછળ ફેંકી દે છે અથવા તો સિજદા દરમ્યાન પગો અદ્વર કરી નાખે છે, કોઈ ફટાફટ રૂક્ષુઃ સિજદા પતાવી નવરો થઈ જાય છે, કોઈ બે હાથ વડે કાયદામાં પહેરણને પકડીને પહોળું કરી પછી તેના પર હાથો મૂકે છે, કેટલાકને ચાલુ જમાઅતમાં શરીક થાય તો બાકીની નમાજ કઈ રીતે પૂરી કરવી તે ખબર નથી ! કેટલા જમાઅતમાં પાછળથી આવે અને ઈમામ સિજદામાં ગયા હોય તો ઉઠવાની રાહ જૂએ છે ઈમામ સાહબ ઉભા ન થાય ત્યાં સુધી જોડાતા નથી વગેરે વગેરે.... આમાં કેટલીક એવી બાબતો છે જેનાથી નમાજ મકરૂહે તહરીમી થાય છે તેને સહી રીતે દોહરાવી વાજિબ થાય છે, કેટલીક બાબતોમાં

40

નમાજનું મહૃત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

તો નમાજ ફાસિદ જ થાય છે !

જેહાલતનો એ આલમ છે કે, કોઈને કહીએ કે આ રીતે નમાજ અદા થતી નથી તો કહેશે, "હવે આપણે નથી જાણતા તો એ તો અલ્લાહ માફ કરી દેશો !" તો વળી કહેશે, "હા યાર ! મને ખબર છે પણ ભૂલ થઈ જાય છે !" વળી કેટલાક ઘમંડમાં કહેશે કે, "હવે મોટો મોટ્ટી થઈ ગયો છે તે ! નમાજ પઢી કે નહીં ! એ કબૂલ થાય ન થાય તારે જોવાનું છે ?!"..... વગેરે જવાબો મળે છે જેથી કેટલાકને તો કહેવાની કોઈ હિસ્મત પણ નથી કરતું અને તે ભાઈ પોતાના ઘમંડમાં રહી હક્ક જાણવાથી જ દૂર રહી ફોગટ મહેનત કર્યે જ જાય છે.

દોસ્તો ! અલ્લાહની ઈબાદત તદ્દન નમતાથી આજિઝીની સાથે, પોતાને તુચ્છ સમજને એક મુજરિમ રૂપે ખુદાની બારગાહમાં હાજર થઈ કાળજીપૂર્વક સહી તરીકાથી પઠવી જોઈએ "હું પંદ" સાથે ખુદાની બારગાહમાં હાજર થવાનો શું મતલબ ? સાંભળો ! પ્યારા રસૂલે પાક પ્રાર્થનાનું પ્યારું ફર્માન :—

★ જિંદગીભર નમાજ કબૂલ થશે નહીં ! ★

હજરત સૈયદોના અખૂ હુરૈરહુ^{અખૂ હુરૈરહુ}, રિવાયત કરે છે કે સરકારે મહીના પ્રાર્થનાએ ફર્માવ્યું કે : ઈન્સાન સાઈઠ (૫૦) વરસ સુધી (આખી જિંદગી) નમાજ પઠતો રહે છે પરંતુ તેની કોઈ નમાજ બારગાહે ઈલાહીમાં કબૂલ નથી થતી કેમ કે તે શખ્સ રુક્કુઅ તથા સિજદા પૂરા તરીકાથી અદા નથી કરતો. —(અવાજિશ બહવાલા ફયાજાને સુનના)

કોઈ કિતાબમાં વાંચ્યું હતું કે હજરત ઉમર ફારૂકે આ'ઝમ અનુષ્ઠાની એવી મહાન હસ્તી જેમના વિશે રસૂલે કરીમ ^{પ્રાર્થના} એ ફર્માવ્યું કે, મારા પઢી જો કોઈ નભી હોત તો તે ઉમર હોત અને નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

હજરત ઉમરની રાય પ્રમાણે કુર્બાનની લગભગ ૨૦ આયતો નાજિલ થયેલી છે એટલે કે તેમની રાયને એ રીતે અલ્લાહ તરફથી સમર્થન મળેલું છે ! તો આવા જલીલુલકદર સહાનીની નમતા અને બારગાહે ખુદાવંદીમાં ઈન્કેસારી અને આજિઝીનો આલમ જુઓ કે, એકવાર રમજાન બાદ ઈદુલ ફિત્રના દિવસે રહી રહ્યા હતા તો સાથીઓએ કહું કે, હે ખલીફતુલ મુસ્લિમીન ! આજે તો ખુશીનો દિવસ છે અને આપ રડો છો ? તો જવાબ આપ્યો, "શું ખબર આપણી ઈબાદતો બારગાહે ખુદાવંદીમાં કબૂલ થઈ છે કે કેમ ? અને એ રંજમા હું રડું છું !"

દોસ્તો ! આવી મહાન હસ્તીની ઈબાદતોના કબૂલ થવામાં કોઈ શંકાને સ્થાન જ નથી કેમ કે રસૂલે ખુદા ^{પ્રાર્થના} એ જેમની અજમતના ગુણ ગાયાં, અને દુનિયામાં જ તેમને જન્તતી હોવાની બશારત આપી હતી. પણ ઇતાં પોતાને તુચ્છ દર્શાવીને, આજિઝી પ્રદર્શિત કરે છે. તો પછી આપણી જેવા ગુનાહોમાં દૂબેલા માણસોએ કેમ આજિઝી ન કરવી ? અને ઘમંડનો ત્યાગ કરી કેમ મસ્ફુલા ન જાણવા કે નમાજ કઈ રીતે સહી તરીકાથી અદા થાય. જિદી લોકોએ હજરત ઉમરનું આ દાખાંત તેમજ ઉપલી હદીષ પરથી બોધ લેવો જોઈએ. તો આવો દોસ્તો ! આટલું યાદ કરી લઈએ :-

★ સહી તરીકાથી નમાજ પઠવાના મસાઈલ ★

અહીં દર્શાવેલ સર્વ મસ્ફુલા "બહારે શરીયત" તથા અન્ય મોઅતબર આલિમોની કિતાબોના સહકારથી નોંધ્યા છે, ઇતાં કોઈ ગલતી જુઓ તો જણાવવી.

નમાજમાં ગળુ, છાતી ખુલ્લી રહેશે તો નમાજ મકરૂહે તહરીમી દોહરાવવી વાજિબ થશે. ગળા પાસે છાતીનું હાડકુ

ઢાંકવું જોઈએ જેથી બટન બરાબર લગાડી તેને ઢાંકવું જોઈએ
તેમજ પહેરણ પણ એ હંકાય એવું જ પહેરવું.

બાંધો ચડાવીને અથવા પાયજામો લાંબો ભલે હોય (ધૂંટીથી
ઉપર સુધીનો જ આમ તો સીવડાવવો જોઈએ) પણ તેની મોરી
વાળીને નમાજ પઠવી મકરૂહે તહરીમી નમાજ દોહરાવવી વાજિબ
છે. ધૂંટીથી નીચે સુધી પાયજામો હશે તો મકરૂહે તન્જીહી થશે
જેમાં નમાજ થઈ જશે, દોહરાવવી નહીં પડે જેથી લાંબો હોય
તો વાળવો નહીં.

સૂચના : વળી કેટલાક નમાજ પઢે તો મોહું ફીટ બંધ રાખીને
મનમાં જ અથવા કેવળ સહેજ હોઠ હલાવીને નમાજ પઠતા રહે
છે તેઓ નીચેના મસાલા ધ્યાનથી વાંચી સબક હાંસલ કરે.

કિરાત એટલે નમાજમાં કુર્અન શરીફમાંથી પઠવું. તેનો
અર્થ એ છે કે બધા જ હરફો (મૂળાકારો) તેના મખરજ
(ઉદ્ભવ સ્થાન)થી અદા થવા જોઈએ એ રીતે કે દરેક
અક્ષરનો જીજા અક્ષરથી તફાવત જણાઈ આવે. અને
ધીમેથી પઠવામાં પણ ધ્યાન રાખવું (એટલો અવાજ જરૂર નીકળો)
કે પોતે સાંભળી શકે. જો અક્ષરોનો યોગ્ય ઉચ્ચાર કર્યો પણ
એટલા ધીમેથી પઠ્યો કે પોતે પણ સાંભળી શક્યો નહીં અને ન
સાંભળવાનું કોઈ કારણ દા.ત. ધોંઘાટ અથવા બહેરાપણું વગેરે
ન હોય (વાતાવરણ શાંત હોય) તો નમાજ થશે નહીં.

એ જ રીતે જે જગાએ કાંઈ પઠવાનું કે કહેવાનું હરાવવામાં
આવું છે (શરીઅતમાં) તેનો અર્થ એ છે કે ઓછામાં ઓછો
એટલો અવાજ હોવો જોઈએ કે પોતે સાંભળી શકે. દા.ત. તલાક,
(ગુલામને) આજાદ કરવામાં અને જાનવરને જબહ કરવામાં
વગેરે. (આલમગીરી)

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૪૩

નમાજની અંદર કુર્અનમાં જોઈને કિરાત પઠવાથી નમાજ
તૂટી જાય છે.

રુક્ષા : ઓછામાં ઓછી રુક્ષાની હણ એ છે કે (વાંકા વળીને)
હાથ લંબાવે તો ગુઠણ સુધી પહોંચી જાય (દુર્ભ મુખ્તાર) અને
રુક્ષાની પૂરી સ્થિતિ એ છે કે પીઠ બિલકુલ પથરાઈ જાય.

રુક્ષામાં પીઠ સરખી પથરાયેલ રાખે કે જો પીઠ પર પાણીનું
વાડકું મૂકવામાં આવે તો તે સ્થિર રહી શકે (ફળો નહીં) – (ફલ્લુલ
કદીર)

રુક્ષામાં માથું નીચું કે ઊંચું કરવું નહીં પરંતુ પીઠના સમાંતરે
રાખવું. (હિદાયહ) હઠીષમાં છે કે તે માણસની નમાજ પૂરતી
નથી અર્થાત સંપૂર્ણ નથી જે રુક્ષા અને સિજદામાં પીઠ સીધી
નથી કરતો.... રુક્ષામાં માથાને પીઠથી ઊંચું કરવું મકરૂહ
છે. (ગુન્યાદ)

સિજદા : જો કોઈએ એ રીતે સિજદો કર્યો કે બંને પગોના
પંજા જમીનથી અદ્ધર થઈ જાય તો નમાજ થશે નહીં અને માત્ર
અંગળીની અણી જમીન પર લાગે તો પણ નમાજ થશે નહીં.
આ મસાલાથી ધણા લોકો ગાફેલ છે તો સાવચેત થઈ જાય.
અને કાળજીપૂર્વક ખુદાની ઈખાદત કરે. કેવળ ઉઠબેઠ કરી એમ
ન સમજે કે નમાજ પઠાઈ ગઈ !

સિજદામાં એક પગ જમીનથી અદ્ધર રાખવો મકરૂહ છે.
(દુર્ભ મુખ્તાર) બંને સિજદા વચ્ચે કાયદામાં બેસે છે તેમ બેસવું
એટલે કે ડાબો પગ પાંથરે અને જમણો ઉભો રાખે, હાથ જાંધ
પર મૂકવા. સિજદામાં અંગળીઓ કિલા તરફ હોવી જોઈએ.
હાથના અંગળાં એકબીજાની પાસે રાખવાં.

સિજદામાં પગની દુસે દસ અંગળીઓનો ગાઢીવાળો ભાગ
નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૪૪

(આંગળી નીચેનો પાછલો નરમ ભાગ, અણી નહીં) જમીન પર લાગેલો હોવો સુન્નત છે અને દરેક પગની (એક એક તો ફર્જ છે અને) ત્રણ ત્રણ આંગળીઓનો ગાદીવાળો ભાગ જમીન પર લગાડેલો હોવો વાજિબ છે. આમાં ઘણા ભૂલ કરે છે તો નમાજ મકરૂહે તહરીમી દોહરાવવી વાજિબ થશે. તેથી ધ્યાન રાખશો. દસેવ આંગળીઓ કિંબા તરફ હોવી સુન્નત છે. (ફતાવાએ રજવિયથું) કેટલાક ભાઈઓ પગને પાછળ ફેંકી દે છે અથવા અધર કરી દે છે તો તેઓ ખાસ કાળજ રાખે બાકી નમાજ થશે નહીં.

જ્યારે સિજદો કરે તો હથેલીઓ જ જમીન પર મૂકે અને કોણીઓ ઊંચી રાખે. પુરુષે સિજદામાં કોણીઓ જમીન પર બિછાવી દેવી મકરૂહે તહરીમી છે નમાજ દોહરાવવી વાજિબ થશે. પાસાંઓથી બાવડાં અને જાંઘથી પેટ અલગ રાખવું સુન્નત છે. હાથના દંડ (આખા હાથ કોણી સાથે) જમીન પર પાથરવા નહીં.

રૂક્ષા, સિજદા, કૌમહ (રૂક્ષા પછી સીધા ઉભા થાય તે સ્થિતિ) જલસહ (બે સિજદા વચ્ચે સીધા બેસવું) માં એકવાર સુદ્ધાનલ્લાહ કહી શકાય તેટલી વાર થોભવું વાજિબ છે. કેટલાક ભાઈ રૂક્ષામાંથી પૂરા સીધા થતા નથી, તે જ રીતે બે સિજદા વચ્ચે પણ પૂરા સીધા બેસતા નથી તેઓ પોતાની ભૂલ સુધારી લે અને નિયમ પ્રમાણે નમાજ પઢે.

ઈમામ મોટેથી કે ધીમેથી કિર્પત કરે ત્યારે મુક્તદીએ ચૂપ રહેવું (એટલે કે ઈમામ પાછળ નમાજ પઢે ત્યારે અઓજુબિલ્લાહ, બિસ્મિલ્લાહ, અલ્હમુન્ અને સૂરત ન પઢતાં મૌન રહે બાકી ધના, તકબીર, તરખીહ, કાયદામાં પઢે, સલામ ફેરવે તે પણ પઢે.)

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૪૫

ઈમામ અતાહિયાત પઢીને ઉભો થઈ ગયો અને મુક્તદીએ હજી અતાહિયાત પૂરી નથી કરી તો મુક્તદી પર વાજિબ છે કે પૂરી કરીને પછી ઉભો થાય. એ રીતે અતાહિયાત પૂરી થયા વિના સલામ પણ ન ફેરવે.

સિજદામાં જવાની રીત : સિજદામાં જતી વખતે પ્રથમ ગુઠણ જમીન પર મૂકવા, પછી હાથ મૂકવા, પછી નાક, પછી કપાળ. અને જ્યારે સિજદામાંથી ઉભા થાવ તો એથી વિરુદ્ધ કરવું. એટલે પ્રથમ કપાળ ઉઠાવે, પછી નાક, પછી હાથ, પછી ગુઠણ જમીન પરથી ઉપાડે. જ્યારે બંને સિજદા કરી લે અને રકાત માટે ઉભો થાય ત્યારે પગના પંજાઓ વડે ગુઠણો પર હાથ મૂકીને ઉભા થવું સુન્નત છે. અશક્તિ વગેરેના કારણે જમીન પર હાથ ટેકવીને ઉભા થવામાં વાંધો નથી. એ જ પ્રમાણે પ્રથમ કાયદા પછી ઉભા થવામાં પણ ખ્યાલ રાખવો.

ઉંઘી રહેવાથી અથવા ભૂલી જવાથી નમાજ કરા થઈ તો જાગતાં કે યાદ આવતાં તુરંત પઢે. તેના માટે તે જ નમાજનો સમય છે સિવાય કે મકરૂહ સમય ન હોય. અને હવે મોડુ કરશે તો ગુનેહગાર થશે. અને બધ હોય કે ફજર જતી રહેશે તેણે શરઈ જરૂરત વિના રાત્રે ઉજાગરો કરવો મના છે. સૂતેલાને તથા ભૂલી જનારને જે જાણતો હોય તેણે યાદ અપાવવું તથા ઉઠાડવો વાજિબ છે.

★ આ રીતે કરવું મકરૂહે તહરીમી છે ★

(નમાજ દોહરાવવી વાજિબ થશે)

(૧) કપડાં, દાઢી કે શરીર સાથે રમત રમવી (૨) લુંગડાં સમેટવાં, દા.ત. સિજદામાં જતી વેળા આગળ કે પાછળથી લુંગડાં ઉંચકવાં, ભલે ધૂળથી બચાવવાના માટે ઉપાડયાં હોય અને વિના

૪૬ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

કારણો તો વધુ મકરૂહ છે. (૩) કપડું લટકાવવું એટલે કે ખભા પર કે માથા પર એ રીતે નાખવું કે બંને છેડા લટકતા રહે એ બધું મકરૂહે તહરીમી છે. (કૃતુબે આમહ)

રૂમાલ, ચાદર, રજાઈ વગેરેના છેડાઓ બંને ખભા પર લટકતા રાખવા એ મકરૂહે તહરીમી અને મના છે. એક છેડો લટકતો હોય અને જો બીજો છેડો ખભા પર નાખી દે તો વાંધો નથી. અને જો એક જ ખભા ઉપર એ રીતે નાખે કે એક છેડો પીઠ પાછળ અને બીજો પેટ પર લટકતો રહે તો એ પણ મકરૂહ છે. આજકાલ એ રીતે ખભા પર રૂમાલ મૂકવાનો રિવાજ છે. (દુર્ઘતાર, રહુલ મુહતાર)

મફલરને સાફા જેમ માથે વિટોવાળી બાંધે અને માથાની વચ્ચેનો ભાગ ખુલ્લે રહે તો મકરૂહે તહરીમી થશે, અને માથાથી ગળા તરફ લાવીને એક છેડો ડાબી તરફ રહે બીજો છેડો ગળા ફરતે આંટો મારી જમણી તરફ લટકાવે, પણ દાઢી મફલરમાં ન બાંધે, બહાર રાખે તો વાંધો નથી. (મોઅતબર મુફતીના મશ્વરાથી-સંપાદક)

કોઈની બાંધ, કાંડા અને કોણી વચ્ચેના હાથના અર્ધા ભાગથી વધુ ઊંચી હોય અથવા કુર્તા (પહેરણ)ની ચાળો સમેટીને (વાળ નીને) નમાજ પઢવી પણ મકરૂહે તહરીમી છે, ભલે પ્રથમથી જ ઊંચે કરી લીધી હોય અથવા નમાજમાં કરી હોય. (દુર્ઘતાર)

આંગળાં ફોડવાં તથા એક હાથનાં આંગળાં બીજા હાથમાં ભેરવવાં એ મકરૂહે તહરીમી છે. (દુર્ઘતાર વગેરે) નમાજ માટે જતી વખતે તથા નમાજની રાહ જોતી વખતે પણ આ બંને કૃત્યો મકરૂહ છે. એ સિવાયની નમાજ બહારની સ્થિતિમાં જરૂરતના કારણો એ કૃત્યો મકરૂહ નથી. કેડ પર હાથ મૂકવો નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

મકરૂહે તહરીમી છે, નમાજ સિવાય પણ.

આમ તેમ મોહું ફેરવી જોવું મકરૂહે તહરીમી છે, આખુ મોહું ફેરવે કે થોડું. અને જો મોહું ન ફેરવે પણ ત્રાંસી નજરે આમ તેમ જુએ તો વગર કારણો મકરૂહે તન્ણીહી છે અને કોઈવાર જરૂરત હોય તો વાંધો નથી. આકાશ તરફ નજર કરવી મકરૂહે તહરીમી છે.

અતાહિયાત અને બંને સિજદા વચ્ચે ઝૂતરાની જેમ બેસવું પણ મકરૂહે તહરીમી છે એટલે કે ગુઠણ છાતી સાથે કરી હાથ જમીન પર ટેકવી કુલા (સીટ) પર બેસે તે.

નમાજમાં ઈરાદાપૂર્વક બગાસુ ખાવું મકરૂહે તહરીમી છે, આપમેળે આવી જાય તો વાંધો નથી પણ રોકવું મુસ્તહબ છે અને રોકાય નહીં તો હોઠ દાંતોમાં દબાવવા. એ રીતે પણ ન દબાય તો ડાબો કે જમણો હાથ મોઢા પર મૂકી દે અથવા બાંધ વડે મોહું ઢાંકે. ક્રિયામાં હોય ત્યારે જમણા હાથે અને એ સિવાયની સ્થિતિમાં ડાબા હાથે ઢાંકે. (મરાકિલે ફ્લાઇ) અનુભવસિદ્ધ રીત એ છે કે મનમાં વિચાર કરે કે પયગંખરોને બગાસુ આવ્યું નથી (તો જતુ રહેશે). (બહારે શરીઅત)

જે કપડા પર સજીવનું ચિત્ર (ફોટો) હોય તેને પહેરીને નમાજ પઢવી મકરૂહે તહરીમી છે. નમાજ સિવાય પણ એવું કપડું પહેરવું જરૂરી નથી. એ જ પ્રમાણે નમાજીના માથાની છિત ઉપર કે અદ્વર (ટીંગાડેલુ) ચિત્ર હોય અથવા સિજદાની જગા પર ચિત્ર હોય તેના પર સિજદો થાય તો નમાજ મકરૂહે તહરીમી છે. એ જ રીતે નમાજીની આગળ અથવા ડાબી, જમણી બાજુએ ચિત્ર હોવાથી મકરૂહે તહરીમી થશે અને પાછળ ચિત્ર હશે તો પણ મકરૂહ થશે, જો કે કરાહત ઓછી છે. જમીન પર બિછાત પર ચિત્ર હોય અને તેની ઉપર સિજદો ન થતો હોય તો મકરૂહ નથી. જો ચિત્ર નિર્જવનું હોય દા.ત. નદી, પર્વત વગેરેનું તો તેનો

કોઈ વાંધો નથી. (કુતુખે આમહ)

જો ચિત્ર અપમાનિત જગાએ હોય દા.ત. બુટ ઉતારવાની જગાએ અથવા લોકોના પગોમાં આવે એવી જગાએ અથવા ઓશિકા પર જેને પગો તળે મૂકૃતા હોય તો આ પ્રકારના ચિત્રથી નમાજ મકરૂહ થશે નહીં અને મકાનમાં રાખવાથી કરાહત નથી. અને નમાજમાં પણ કરાહત નથી જ્યારે કે તેના પર સિજદો થતો ન હોય. સજીવના ચિત્રવાળા આશિકાને સજીવીને મૂકવું, ગમે ત્યાં નાખેલ ન રહેવા દેવું એ પણ ચિત્રનું માન કરવા સમાન છે તો આ રીતના ચિત્રથી પણ નમાજ મકરૂહ થશે. થેલી કે બિસ્સામાં ચિત્ર છુપાવેલ હોય તો કરાહત નથી, જો કે સજીવનો ફોટો પાડવો કે પડાવવો દરેક સ્થિતિમાં હરામ છે, હાથે દોરેલ કે કેમરા વડે પડાવેલ હોય બંને માટે સરખો જ હુકમ છે.

કમ વિરુદ્ધ (અવળું) કુર્ચાન પઢવું, કોઈ વાજિબને છોડવું મકરૂહે તહરીમી છે. દા.ત. રુક્ખ સિજદામાં પીઠ સીધી કરી નહીં એ જ રીતે કૌમા (રુક્ખ પછી ઉભા થવાની સ્થિતિ) તથા જલ્દસહ (બંને સિજદા વચ્ચે બેસવું)માં સીધા થયા વગર સિજદામાં જતા રહેવું, કિયામ સિવાય અન્ય સ્થિતિમાં (નમાજમાં) કુર્ચાન પઢવું, કિર્તાત રુક્ખામાં પૂરી કરવી, ઈમામથી પહેલાં મુકૃતદીનું રુક્ખ, સિજદા વગેરેમાં જવું અર્થાત તેનાથી પહેલાં માથું ઉંચકી લેવું, મકરૂહે તહરીમી છે.

કોઈ કબર સામે હોય અને નમાજી તથા કબર વચ્ચે કોઈ આડ ન હોય તો મકરૂહે તહરીમી છે. (દુર્ભ મુખ્તાર, આલમગીરી)

★ નમાજ ફાસિદ થશે એટલે તૂટી જશો ★

નમાજમાં ટોપી પડી ગઈ તો ઉપાડી લેવી સારું છે પણ અમલે નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

ક્રીએ ન થવો જોઈએ, એટલે કે બે હાથે ઉપાડે કે પહેરે તો નમાજ ફાસિદ થઈ જશે. (એક હાથે ઉપાડીને પહેરી શકે) આણસ ખાવી, ઈરાદાપૂર્વક ખાંસી ખાવી કે ખોખારો ખાવો મકરૂહ છે અને જો સ્વભાવિક રીતે હોય તો વાંધો નથી, નમાજમાં થૂંકવું પણ મકરૂહ છે.

એક રૂકન (કોઈ એક સ્થિતિ કયામ, રુક્ખ, સિજદા, કાયદો વગેરે)માં ત્રણ વખત હરકત કરવાથી નમાજ ફાસિદ થાય છે. એક રૂકનમાં ત્રણવાર ખંજવાળવાથી નમાજ ફાસિદ થઈ જશે.

ખંજવાળવાની રીત : કોઈ એક રૂકનમાં જ્યાં ખંજવાળ આવે ત્યાં એક હાથ વડે ત્યાં હાથ મૂકી હાથ ઉઠાવ્યા વગર જેટલીવાર પણ ઘસશે (ખંજવાળશે) તે ખંજવાળના સ્થાનેથી હાથનો સ્પર્શ હટશે નહીં તો તે એકવારની હરમત ગણાશે. પણ જ્યાં ખંજવાળ ઉપડી ત્યાં હાથ લઈ જઈને હાથ ઊંચકી ઊંચકીને તે સ્થાને ત્રણવાર ખંજવાળશે કે ઘસશે તો નમાજ ફાસિદ થઈ જશે.

ચેતવણી : આ ઉપરોક્ત મસ્ખલો ધ્યાનથી સમજ લેશો. ઘણાને એવી ટેવ હોય છે કે વારંવાર હાથ મોઢા પર તો વળી કાન પાસે, તો બોચીમાં તો ઘડીકમાં ક્યાં તો ઘડીકમાં ક્યાં, એક જ રૂકનમાં હાથ ગુમાવતા રહે છે. આ રીતે હાથને વારંવાર હરત આપવાથી નમાજ જ થતી નથી. એક રૂકનમાં બે વખત દર્શાવેલ રીત પ્રમાણે ખંજવાળે તો ટીક પણ ત્રણવાર જે તે જગાએ હાથ ઊંચકી ઊંચકીને ખંજવાળશે કે ફેરવશે તો નમાજ ફાસિદ થઈ જશે.

★ વિવિધ મસાઈલ ★

નમાજમાં આંખો બંધ કરવી મકરૂહ છે. અને જો ખુલ્લી

રાખવામાં ખુશૂઅ તથા ખુજૂઅ (આજિગી સાથે તલ્લીનતા) ન થતુ હોય તો બંધ કરવામાં વાંધો નથી. (હુર્ર મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર)
ફજરની સુન્નતો જો જમાઅત તદ્દન જવાનો ભય ન હોય તો પઢી લે. અન્ય સુન્નતો માટે આ હુકમ નથી. જો જમાઅત જવાનો ભય હોય તો ફર્જ જમાઅત સાથે પઢી લે અને તુલૂઅ આફતાબ પછી 20 મિનિટ બાદ અને જવાલ પહેલાં સુન્નત કરા (સમયની) પઢી લે, પણ જમાઅત સાથે ફર્જ પઢીને તરત સુન્નત ન પઢે, જેની જમાઅત જ છૂટી તે તુલૂઅ આફતાબ પહેલાં સુન્નત તથા ફર્જ બંને પઢે. જવાલ પહેલાં ફજર કરા કરે તો સુન્નતો પણ પઢે.

જૂ અને મચ્છર તકલીફ આપતા હોય તો પકડીને મારી નાંખવામાં વાંધો નથી. (ગુન્યાદ) જ્યારે કે ‘અમલે કષીર’ ન થાય.

નમાજ માટે દોડવું મકરૂહ છે. (રદુલ મુહ્તાર) કેટલાક ભાઈઓ જમાઅતમાં જોડાવા મસ્જિદમાં દોડા દોડ કરે છે તેઓ આ મસાલો યાદ રાખે. હા અદ્ભુતેર જડપથી કદમ ઉપાડી શકે છે.

સફમાં મુનફરિદે (જાતે એકલો નમાજ પઠનારે) ઉભા રહેવું મકરૂહ છે કારણ કે, કિયામ, ફાઅદહ વગેરેમાં લોકોથી જુદો પડશે એ જ રીતે મુક્તાદી (ઈમામ પાછળ નમાજ પઠનારે) સફની પાછળ એકલા ઉભા રહેવું મકરૂહ છે જ્યારે કે સફમાં જગા હોય.

કેટલાક ભાઈ જમાઅત થતી હોય છતાં (ખાસ કરીને ફજરમાં) સફની પાછળ જ સુન્નત પઠવા લાગે છે એ પણ મકરૂહ છે. હા, કોઈ થાંભલાની આડમાં પઢશે તો વાંધો નથી. વળી નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

કેટલાક સફ પૂરી થઈ ન હોય છતાં સફને છેલ્લે ઉભા રહી મુક્તાદી તરીકે નમાજ શરૂ કરી દે છે તો વળી કેટલાક બારી પાસે કે દીવાલ સાથે સફને છેલ્લે જગા નિશ્ચિત કરી ગમે તે સફમાં મુક્તાદી તરીકે નમાજ પઠવા લાગે છે જ્યારે હજી તે તથા આગલી સફો પણ ખાલી હોય તો આ રીતે કરવું મકરૂહ થશે.

★ નમાજમાં ચોરી ! ★

નબી ﷺ ફર્માવે છે કે સૌથી વધુ ખરાબ તે ચોર છે જે પોતાની નમાજમાં ચોરી કરે છે. સહાભાએ કિરામએ પૂછ્યું, તે કેવી રીતે ચોરી કરે છે ? ફર્માવ્યું, રુકૂઅ અને સિજદા પૂરેપૂરા અદા કરતો નથી. (બહારે શરીઅત) આટલી વાત સમજાને પણ સહી રુકૂઅ, સિજદા ન કરનારાઓએ વિચારવું રહ્યું.

મસ્જિદુલ હરામ શરીફમાં નમાજ પઠતો હોય તો લોકો તવાફ કરતાં કરતાં તેની આગળથી પસાર થઈ શકે છે. (રદુલ મુહ્તાર)

★ વિવિધ ધાતુની વિંટીઓ ચેઈનો વિશે શરીઅતનો હુકમ ★

“ચાંદીની એક વિંટી, એક નંગની, સાડાચાર માશા (4.375 gms)થી ઓછા વજનની પુરુષે પહેરવી જઈએ છે, અને બે વિંટીઓ અથવા કેટલાય નંગની એક વિંટી અથવા સાડા ચાર માશા કે એથી અધિક ચાંદીની અને સોના, કાંસા (તાંબા), પિતળ, લોખંડની તદ્દન નાજાઈ છે. ઘડિયાળની ચેન (સાંકળ) સોના, ચાંદીની પુરુષ માટે હરામ અને અન્ય ધાતુઓની મના છે. (સોના—ચાંદી સિવાય અન્ય ધાતુ તો સ્ત્રીએ પણ પહેરવાની મના છે. —સંપાદક)

અને જે ચીજો મના કરવામાં આવેલી છે. તેને પહેરીને નમાજ | ૫૨ | નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

અને ઈમામત મકરણે તહીમી છે. વલ્લાહુ તઆલા અભૂતમ.
(અહકમે શરીયત)

ઘણા લોકો સોનાની વિંટી કે કલ્લાં ગમે તે ઘાતુનાં અથવા તંબા, પિતળની, બબ્બે ત્રણ ત્રણ ચાંદીની વિંટીઓ, સોનાની ચેઈનો પહેરે છે. ગમે તે કારણે હોય પણ શરીયતમાં જે હરામ તથા મના છે તેમાં કોઈ ભલાઈ નથી તે ધ્યાન રાખે.

★ નમાજી આગળથી પસાર થવું ગુનોહ છે ★

નમાજી આગળથી પસાર થવાથી નમાજ તૂટતી નથી તે પુરુષ હોય કે સ્ત્રી હોય તો પણ. પરંતુ નમાજી આગળથી પસાર થનાર સખત રીતે ગુનેહગાર થાય છે. હઠીપોમાં આવેલ છે કે, (૧) નમાજીની આગળથી પસાર થનારને શું ગુનોહ થાય છે જો તેને જાણત તો તે જમીનમાં દટાઈ જવાનું પસંદ કરત. (પણ નમાજી આગળથી પસાર ન થાત). (૨) જો કોઈ એ જાણી લેત કે નમાજી આગળથી પસાર થવામાં કેટલો મોટો ગુનોહ છે તો તે ચાલીસ સુધી થોભીને રાહ જોવાનું પસંદ કરત. રિવાયત કરનાર કહે છે કે, હું જાણતો નથી કે હુઝૂર ફૂફૂફૂએ જે ચાલીસ કહું તે દિવસો, મહીના કે વરસો કહ્યાં. (તિર્મિજી) જે લોકો નમાજી આગળથી બેધડક પસાર થઈ જાય છે તેઓ કાળજી લે.

કોઈ ઠેકાણે નમાજ પઢવામાં કોઈ દીવાલ કે આડ ન હોય તો પોતાની સામે એક હાથ લાંબી અને એક ઈચ્છ જાડી લાકીનો "સુતરો" (એક આંગળી જેટલો જોડો) ઉભો કરી લે. જો ઉભો ન કરી શકે તો આગળ નાખી લે. પરંતુ લંબાઈમાં નાખે, પહોળાઈમાં ન રાખે (સુતરો ત્રણ હાથ છેટે અને તેને જમણી આંખના સામે રાખે) આમ કરવાથી હવે સામેથી પસાર થવું દુરુસ્ત થશે. તે ઉપરાંત અન્ય રીત છે તે આ પ્રમાણે છે : -

નમાજનું મહૃત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

પ૫

★ નમાજી સામેથી ખસવામાં વાંદો નથી ★

એક માણસ નમાજ પઢી રહ્યો છે. બે જણ દક્ષિણ બાજુથી આવી રહ્યા છે. તો તે બંનેમાંથી એક જણ જે નમાજ પઢે છે તેની બરાબર સામે નમાજી તરફ પીઠ કરીને ક્રિષ્ણા તરફ મોહુ કરી ઉભો થઈ જાય અને બીજો તે ઉભા રહેનાર સામેથી પસાર થઈ જાય. હવે જે પસાર થઈ ગયો તે પાછો વળી પહેલા શખસની પાછળ (નમાજ પઢનારની સામે) પીઠ કરીને ઉભો થઈ જાય અને હવે પહેલો શખસ ઉત્તર તરફ નીકળી જાય. પછી પેલો શખસ પણ ઉત્તર તરફ પાછો નીકળી આવે. તો આ રીતે કરવામાં નમાજી સામેથી પસાર થવું ગણાશે નથી. કારણ કે જો કોઈ શખસની બરાબર પાછળ કોઈ નમાજ પઢે છે તો આગળવાળો શખસ ખસી શકે છે, અને પસાર થવું કહેવાશો નથી. કેટલાક ભાઈ પાછળ કોઈ નમાજ પઢતો હોય તો તેના સલામ ફેરવવાની રાહ જોતા રહી બેસી રહે છે. પણ એ જરૂરી નથી. હા ! કોઈ ડાબી કે જમણી બાજુ હોય તો હવે તેના સામે થઈને આડ વિના પસાર થશે તો તે નમાજી આગળથી પસાર થવું ગણાશે. આ મસાલાને ધ્યાનથી વાંચીને સમજ લેશો. (બહારે શરીયતના આધારે)

નમાજમાં ઉઠતાં બેસતાં પગને આગળ પાછળ (આધા પાછા) ખસેડવા મકરૂહ છે.

જેને (વિત્રની ત્રીજી રકાતમાં) દુઆએ કુનૂત યાદ ન હોય તે "અલ્લાહુમ રહ્ભના આતિના ફિદ્દુન્યા હસનતંવ વફ્ફિલ આખિરતિ હસનતંવ વક્કિના અગ્રાબન્નાર." અને એ પણ ન આવડે તો ત્રણવાર અલ્લાહુમ રહ્ભિંગ ફિલી પઢે તો પણ નમાજ થઈ જશે. પણ વહેલી તકે દુઆએ કુનૂત યાદ કરી લેવું

પ૫

નમાજનું મહૃત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

જોઈએ.

વિત્રમાં અલ્લાહુ અકબર કહી હુઆએ કુનૂત પઢવી વાજિબ છે. પઢવું ભૂતી જાય તો સહવનો સિજદો કરી લે, ઈરાદાપૂવુક ન પઢો તો નમાજ દોહરાવવી પડશે. (આલમગીરી)

વિત્ર સિવાય અન્ય કોઈ નમાજમાં હુઆએ કુનૂત ન પઢે પણ હા, જો મુસલમાનો પર કોઈ મોટી આપત્તિ, હુર્ઘટના આવી પડી હોય તો ફિજરની બીજી રકાતમાં રુક્કુઅથી પહેલાં હુઆએ કુનૂત પઢી શકાશો જેને કુનૂત નાઝેલા કહે છે. (દુર્ભુતાર, રદુલ મુહતાર)

સુન્તતે ગૈર મોઅક્કદા અને નફ્લ નમાજોમાં બે રકાત બાદ કાયદામાં અતાહિયાત બાદ હુરુદ વગેરે પઢી આગલી રકાતમાં ધના પણ પઢવી.

એક જ નમાજ દરમ્યાન ભૂલથી એક અથવા ઘણા વાજિબ છૂટી જાય પણ સહવના બે સિજદા કરવાથી તે ક્ષતિ પૂરાઈ જશે.

ઓરતોની નમાજના ખાસ મસાઈલ

સ્ત્રીઓએ તકબીરે તહેરીમા (કોલ બાંધતી વેળા અલ્લાહુ અકબર) કહેતી વખતે પુરુષની જેમ કાન સુધી હાથ ન ઉઠાવતાં ફક્ત પોતાના ખભા સુધી લાઈનમાં હાથ ઉપાડીને પઢી ડાબી હથેણી છાતી પર રાખીને તેની (હથેણીની) પીઠ પર જમણી હથેણી રાખે. બીજું તેણી રુક્કુઅમાં થોડીક જુકે, વધુ જુકે નહીં એ રીતે કે ફક્ત હાથ ઘુટણ પર પહોંચાડે, તેને જોર પણ ન આપે, ફક્ત ઘુટણ પર હાથ અડકાવવા. હાથની આંગળીઓ જોડાયેલી રાખે. પુરુષો જેમ ટાંગો ટાઈટ ન રાખતાં થોડીક જુકેલી રાખે. સ્ત્રીઓએ તદ્દન લપેટાઈને સિજદો કરવો જોઈએ. અર્થાત ભુજાઓને કરવટો (પાસાં) સાથે, પેટને સાથળ (જાંગ) સાથે અને સાથળને પીડલીઓ સાથે અને પીડલીઓ (પગની)ને નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

જમીન સાથે ટેકવીને તથા બંને હાથ જમીન પર બિંધાવીને સિજદો કરે. અને કાએદામાં સ્ત્રીઓ પુરુષની જેમ ડાબા પગ પર ન બેસતાં પગોને જમણી તરફ બહારની તરફ કાઢે. ડાબા પગની પીડિના ભાગ પર બેસવું જોઈએ.

જેમાંથી વાળનો રંગ દેખાય તેવી ઓઢણી ઓઢી સ્ત્રી નમાજ પઢશે તો નમાજ થશે નહીં. (આલમગીરી) બારીક કપડાં પહેરીને પણ નમાજ ન થશે.

સ્ત્રીઓ પણ ઉભી થઈને નમાજ પઢે. કેટલીક સ્ત્રીઓ બેસીને નમાજ પઢે છે તે તદ્દન ખોટી રીત છે. શરઈ ઉઝર (મજબૂરી) વગર નફ્લ સિવાય કોઈ પણ નમાજ બેસીને પઢવી જાઈજ નથી. જો ભૂલ કરી હોય તો તે નમાજો ફરીથી કરા પઢે અને તૌબા પણ કરે.

તરાવીહ ૨૦ રકાત સુન્તતે મોઅક્કદા છે તે સ્ત્રીઓએ પણ (અલમતર કયફ્થી છેલ્લી સૂરત સુધી અથવા જે સૂરતો આવડે તે પઢીને) પઢવાની છે તેને છોડવું જાઈજ નથી.

સ્ત્રીઓ પર જુમ્મા કે બંને ઈદોની નમાજ વાજિબ નથી ન કોઈપણ જમાત. પાંચેવ નમાજો માટે સ્ત્રીઓએ મસ્જિદમાં જવાની મનાઈ છે. જુમ્માના દિવસે પણ ઘરે ઝોહર જ પઢે.

હૈજ તથા નિફાસની હાલતમાં રોજા રાખવા તથા નમાજ પઢવી હરામ છે, બલ્કે નમાજ માફ છે પણ રોજા અન્ય દિવસોમાં કરા કરી લે.

સ્ત્રીઓ માટે અતિ જરૂરી : મોટે ભાગે સ્ત્રીઓમાં એ પ્રચલિત છે કે જ્યાં સુધી છલ્લુ ન આવે ત્યાં સુધી નથી નમાજ પઢતી ન પોતાને નમાજને લાયક સમજે છે ભલે પઢી નિફાસ (લોહી આવવં) ખત્મ થઈ જાય, તો આ રિવાજ તદ્દન ગલત

તथा અશાનતા છે. ધાર રાખો, જે સમયે નિઝાસ બંધ પડ્યું તે સમયથી નમાજ શરૂ કરવી અને જો સ્નાન કરવામાં બીમાર થવાની પાકી ખાત્રી હોય તો તયમ્ભુમ કરે અને નમાજ પઢે. (ફિલાવાએ રઝવિયથ, બહારે શરીઅત)

આટલુ અવશ્ય યાદ રાખો

ફર્જ : તે કાર્ય છે કે જેના વગર નમાજ થતી જ નથી (તકબીરે તહરીમા, ક્રિયામ, ક્રિર્થત, રૂક્ષાં, બંને સિજદા, છેલ્લો કાએદો, નમાજથી બહાર આવવું)

વાજિબ : એટલે તેને જાણી જોઈને છોડવું ગુનોહ. એ રીતે છોડવાથી નમાજ ફરી પઢવી પડશે અને ભૂલથી છૂટે તો સહવનો સિજદો જરૂરી છે. તેને એકવાર છોડવું સગીરા ગુનો અને કેટલીયવાર છોડવું કબીરા ગુનોહ.

સુનનતે મોઅક્કાદા : તેને છોડવું બૂરું છે અને કરવું સવાબ, કદીક છોડવા પર ધમકીને પાત્ર અને છોડવાનો આદી જહન્નમના અઝાબનો હક્કદાર છે.

સુનનતે ગૈર મેઅક્કાદા : કરવું સવાબ અને ન કરવું ભલે આદતથી હોય ધમકીને પાત્ર નથી પણ નાપસંદીદા છે.

નફલ : કરો તો સવાબ ન કરો તો ગુનોહ નથી.

મુસ્તલ્બ : કરવું સવાબ, ન કરવામાં કોઈ વાંધો નથી.

મુલાછ : કરવું ન કરવું ન સવાબ ન ગુનોહ.

હરામ : એકવાર પણ જાણી જોઈને કરવું કબીરા ગુનોહ, બચવું ફર્જ તથા સવાબ.

મકરણે તહરીમી : તે કરવાથી ઈબાદત ખામી યુક્ત (નાકિસ) થઈ જાય છે અને કરનાર ગુનેહગાર, જો કે તેનો ગુનો હરામથી નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

ઓછો છે અને વારંવાર કરવું કબીરા ગુનોહ.

મકરણે તહીલી : જે કરવું નાપસંદીદા છે પણ અજાબ કે ધમકીની હદ સુધી નથી.

અસાઅત : જે કરવું બૂરું અને કદીક કરનાર ધમકીને પાત્ર અને આદી અજાબનો હક્કદાર.

ખિલાફે ઉલા : જે ન કરવું સારું અને કરવામાં કોઈ વાંધો કે ધમકી નથી.

જરૂરી મસ્થાલો : કોઈ કસર બાકી રાખ્યા વિના રાત દિવસ સહી મખરજ (અરબી ઉર્યારો) પટવા કોશિશ કરી છતાં નિષ્ઠળ ગયો તો હવે માઅગ્રૂ ગણાશે તેની પોતાની નમાજ થઈ જશે પણ તે વ્યક્તિ સાચું પઢવાવાળાની ઈમામત કરી શક્યો નહીં, એના જેવાઓની કરી શકે. (અને કોશિશ હમેશાં માટે સહીંહ પઢવાની ચાલુ રાખે)

નોંધ : અરબી લખાણો (આયતો, સૂરતો) મૂળ અરબીમાં જોઈને તેના માહિર પાસે સહી પઠનાં શીખી લેવું. કિતાબોમાં લિપિયાંતર કેવળ જાણ માટે જ છે.

નમાજની શરતો : તહારત, સતરે ઔરત, કિલ્બા રૂખ હોવું, સમય, નિયત, તકબીરે તહરીમા

★ નમાજના વાજિબોનું જચાન ★

(૧) તકબીરે તહરીમામાં અલ્લાહુ અકબર કહેવું (૨) અલ્હમુ પઢવી (૩) સૂરત મિલાવવી એટલે કે ફર્જ નમાજની પ્રથમ બંને રકાતો અને બાકીની નમાજોની દરેક રકાતમાં અલ્હમુ પછી એક નાની સૂરત અથવા ત્રણ નાની આયતો અથવા તેના બરાબરની એક કે બે આયતો પઢવી (૪) અલ્હમુનું સૂરત પહેલાં હોવું (૫) અલ્હમુ અને સૂરત વચ્ચે કોઈ અન્ય ચીજનું

ન હોવું (૬) કિર્ભતથી ફારિગ થતાં જ રૂકૂઆ કરવો (૭) તાઈલે અરકાન એટલે કે રૂકૂઆ, સિજદા અને કૌમા તથા જલ્સામાં કમસેકમ એકવાર સુખાનલ્લાહ પઢી શકાય એટલા સમય થોભવું. (૮) કૌમામાં (રૂકૂઆ બાદ) સીધા ઉભા થવું (૯) જલ્સા (બે સિજદા વચ્ચે)માં સીધા બેસવું (૧૦) પ્રથમ કાએદો કરવો (૧૧) બંને કાએદામાં આખી અતાહિયાત પઠવી (૧૨) અસ્સલામ શબ્દ બે વાર કહેવો (૧૩) વિત્રમાં દુઆએ કુનૂત પઠવી (૧૪) દુઆએ કુનૂત પહેલાં અલ્લાહુ અકબર કહેવું (૧૫) નમાજમાં ભૂલ થઈ હોય તો સહવનો સિજદો કરવો (૧૬) બે ફર્જો અથવા બે વાજિબો અથવા વાજિબ તથા ફર્જ દરમ્યાન ત્રણવાર સુખાનલ્લાહ પઢી શકાય એટલું ન અટકવું (૧૭) દરેક ફર્જ તથા વાજિબનું તેના સ્થાને હોવું (૧૮) ફર્જ, વિત્ર અને સુન્તતે મોઅક્કદામાં પ્રથમ કાએદામાં અતાહિયાત પઢી કાંઈ ન પઠવું.

★ બીમાર કઈ રીતે નમાજ પઠશો ?! ★

ઉભા રહીને નમાજ પઠાતી ન હોય, રોગ વધવાનો કે સારું થવામાં મોંડું થવાનો ભય હોય કે ચક્કર આવતા હોય અથવા ઉભા રહીને પઠવાથી પેશાબનાં ટીપાં પડતાં હોય કે અસહ્ય દર્દ હોય તો આ બધી હાલતોમાં બેસીને નમાજ પઢી શકે છે. (દુર્ઘતાર)

હવે જો લાકડીના કે ભીતના ટેકાથી ઉભો થઈ શકે છે તો તેના પર ફર્જ છે કે તે ઉભો થઈને નમાજ પઢે આ સ્થિતિમાં જો તે બેસીને નમાજ પઠશો તો નમાજ થશે નહીં. (દુર્ઘતાર)

જરૂરી સૂચના : આજકાલ જોવામાં આવે છે કે થોડો તાવ આવ્યો હોય કે કાંઈ તકલીફ થઈ તો બેસીને નમાજ પઠવી શરૂ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

કરી દે છે. પણ એ જ સ્થિતિમાં તેઓ ૧૦-૧૦, ૧૫-૧૫ મિનિટ કદાચ એથી પણ વધુ સમય ઉભા રહી આમ તેમની વાતો કર્યા કરે છે તેઓએ આ મસ્ઝલાથી જગૃત થવું જોઈએ અને જેટલી નમાજો ઉભા થવાની શક્યતા હોવા છતાં બેસીને પઢી છે તેને ફરીથી પઠવી ફર્જ છે. એ જ રીતે જો તે આપમેળે ઉભો થઈ શકે તેમ ન હતો પણ લાકડી, ભીતના ટેકાથી ઉભો થઈ શકે તેમ હતો તો તે નમાજોની પણ કંજા પઠવી ફર્જ છે. અલ્લાહ તાલા તૌઝીક અતા ફર્માવે.

કોઈ થોડીવાર માટે જ પઢી ભલે તે ફક્ત અલ્લાહુ અકબર કહેવા જેટલા સમય સુધી પણ ઉભો રહી શકે તેમ હોય તો તેના માટે ફર્જ છે કે તે ઉભો થઈને એટલું કહીને બેસી જાય નહીં તો નમાજ થશે નહીં. (દુર્ઘતાર)

કોઈ રૂકૂઆ કે સિજદો કરી શકતો ન હોય તો તે ઈશારાથી રૂકૂઆ અને સિજદા કરે અને રૂકૂઆના ઈશારા કરતાં સિજદાનો ઈશારો કરતી વેળા માથાને વધુ પ્રમાણમાં ગુકાવે. (દુર્ઘતાર)

જો તે બેસીને પણ નમાજ પઢી શકતો ન હોય તો આવી હાલતમાં તેણે ચતા સૂર્યને કિલ્લા તરફ પગો કરીને, પણ તે લાંબાન કરતાં વાળીને ઉભા રાખે અને માથા નીચે તકીયો રાખીને તેને થોડુંક ઉંચુ રાખીને તે રીતે રૂકૂઆ તથા સિજદા ઈશારાથી કરીને પણ નમાજ અદા કરે. (દુર્ઘતાર)

જો બીમાર માણસ માથાથી ઈશારો પણ કરી શકતો નથી તો તેવી હાલતમાં સાકિત (માઝી) થઈ જાય છે અને આવી રીતે જો નમાજના છ વખતો પસાર થઈ જાય તો કંજા પણ સાકિત થઈ જાય છે. (દુર્ઘતાર)

બીમાર જો વુગુ કરવા કે ગુસ્લ કરવા પણ શક્તિમાન ન હોય | ૬૦ | નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

તો તયમ્ભુમ કરીને પણ નમાજ પઢે પણ નમાજ કરા થવા ન હે.
(જનતી જેવરના સૌજન્યથી)

★ પ્રવાસીની નમાઝનું વર્ણન ★

જે માણસ આશરે ૬૨ કિ.મી.ના પ્રવાસની મુસાફરી માટેનો ઈરાદો કરીને ઘરેથી નીકળે અને પોતાની વસ્તીથી બહાર નીકળી ગયો તો હવે તે શરીરાતની ભાષામાં મુસાફર કહેવાશે. તેના માટે વાજિબ છે કે તે નમાઝને કસર પઢે. એટલે કે ઝોડર, અસર, તથા ઈશાના ચાર ચાર ફર્જને બદલે બે બે રકાત જ પઢે કેમ કે તેના માટે ફક્ત બે જ રકાત પૂરી ગણાશે. જો કોઈ જાણી જોઈને ચાર પૂરી પઢશે તો છેદલ્લી બે રકાત નફ્લમાં ગણાઈ જશે પણ તે ગુનેહગાર થશે. (દુર્ભ મુખ્યાર)

મુસાફર પ્રવાસ દરમ્યાન કોઈ એક સ્થળ પર પંદર દિવસ કે તેથી વધુ સુધી રોકાવાની નિયત ન કરે અથવા પોતાના મૂળ વતન (ઠીકાણો) પાછો ન પહોંચે ત્યાં સુધી તે નમાજ કસર પઢે.

જો મુસાફર તે સ્થળના સ્થાનિક ઈમામ પાછળ નમાજ પઢે તો ચાર રકાત પૂરી પઢશે, કસર કરે નહીં.

સ્થાનિક લોકો જો પ્રવાસી ઈમામ પાછળ નમાજ પઢી રહ્યા હોય તો પ્રવાસી ઈમામ ફક્ત બે જ રકાત પઢાવશે અને બે રકાત બાદ સલામ ફેરવી દેશે અને ત્યાર બાદ બધા સ્થાનિક મુક્તદીઓ બાકીની બે રકાત પૂરી કરવા (ઈમામ બીજી સલામ ફેરવે ત્યારે અલ્લાહુ અકબર કહી) ઉભા થઈ જશે પણ તે રકાતોમાં કિરાત કરશે નહીં, દરેક રકાતમાં અલ્હમુશ્રી શરીફ પઢી શકાય તેટલો સમય મૌન ઉભા રહેશે (જેમ કે ઈમામ પાછળ કરે છે તેમ) અને તે રીતે નમાજ પૂરી કરશે. (દુર્ભ મુખ્યાર)

ફરજી, મગરિબ અને વિત્રની નમાજમાં કસર નથી. સુન્નતોમાં નમાઝનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

પણ કસર થશે નહીં. પણ જો મોકો અને સમય હોય તો પઢી લે, નહીં તો માફ છે.

સફરમાં કરા થયેલી નમાજ ઘરે પઢે તો પણ કસર પઢે અને ઘરની સફરમાં કરા પઢે તો પૂરી પઢે.

મુસાફર આબાદીમાં ન આવે ત્યાં સુધી કસર પઢશે ભલે દૂરથી આબાદી જોઈ શકતો હોય.

નોંધ : મુસાફરીમાં ઘણા લોકો અગવડ સમજી નમાજ કરા કરે છે. પણ જો ગાડીમાં હોય તો સમય થતાં વુઝુ તૈયાર રાખી (પાણી ન મળે તો તયમ્ભુમ કરીને) ગાડીના થોભવાની રાહ જુએ અને ગાડી થોભે ત્યારે નીચે ઉત્તરીને અથવા ભીડમાં કે સમયના અભાવે ઉત્તરી ન શકે તો આસપાસના સીટવાળાઓને પગો ઉપર લઈ લેવા વિનંતિ કરી કપડું પાથરી ટૂંકી આયતો અને એક એક તસબીહ (રૂકૂઅ સિજદામાં) તથા અતાહિયાત બાદ (કાયદામાં) કેવળ અલ્લાહુમ સલિલ અલા મુહમ્મદીંવ વાલિલી પઢી સલામ ફેરવી હે. (એ રીતે જેમ કે કરાએ ઉમરી પઢવામાં આવે છે) આ રીતે બે ફરજ જરૂર પઢી લે, નમાજ કરા ન કરે. ચાલુ ગાડીમાં ફરજ, વાજિબ અને ફરજની સુન્નતો ન પઢે. અને સીટ પર બેઠા બેઠા પણ ન પઢે કેમ કે કિયામ ફરજ છે. નમાજનો સમય જાય તેમ હોય તો ચાલુ ગાડીમાં પણ કિયામ સાથે પઢી લે પણ પાછળથી ઢોહરાવે. એક જ વુઝુ વડે બે નમાજો એટલે એક નમાજનો છીવટનો સમય અને બીજી નમાજનો પ્રારંભનો સમય જોતા રહી નમાજો અદા કરતો રહે, સમય વહી જવા ન હે. ગમે તે સાધનમાં મુસાફરી કરે પણ નમાજનો સમય જોતો રહી પઢતો રહે, બે રકાત પઢવાની સગવડ કર્યા કરે.

સકોને સીધી તથા જોઈન્ટ રાખો

જમાઅતની સફોમાં પ્રથમ સફ પૂરી નથી થતાં પહેલાં બીજી સફમાં લોકો ઉભા થઈ જય છે, વળી એક તરફ (ડાબે કે જમણે) સફમાં વધારે નમાજી હોય તો બીજી બાજુ થોડાક જ હોય છે, વળી સફોમાં બે જણ વચ્ચે ખાલી જગ્યા રાખીને થોડે થોડે દૂર ઉભા રહે છે, મતલબ મન ફાવે તેમ લોકો ઉભા રહીને નમાજ પઢે છે તો નીચેનું લખાણ વાંચી તેના પર અમલ કરવા વિનંતિ કરીએ છીએ :-

હદ્દીષે પાકમાં છે :-

- ★ જે સફો દરમ્યાન ખાલી જગ્યા પૂરી કરે અલ્લાહ તથાલા તેનો દરજો બુલંદ ફર્માવશે.
 - ★ અલ્લાહ તથા તેના ફરિશ્તા એ લોકો પર હુરુદ મોકલે છે જેઓ સફોને મિલાવે છે. (અહુમદ, ઈબ્ને માજહ, હાકિમ, ઈબ્ને ખુજૈમા, ઈબ્ને હિબ્બાન)
 - ★ તે ફુદમથી વધુ કોઈ ફુદમનો સવાબ નથી જે એટલા માટે ચાલ્યો કે સફમાંની ખાલી જગ્યા ભરે. (અબૂ દાઉદ, તિખાની અન ઈબ્ને ઉમર)
 - ★ જે સફની ખાલી જગ્યા પૂરે તેની મગફેરત થઈ જશે. (બગ્ગાર બસનાં હસન)
 - ★ જે મરિજિદની ડાબી બાજુ એટલા માટે ઉભો રહે કે એ બાજુ લોકો ઓછા છે તેના માટે બમણો સવાબ છે. (તિખાની કિલ્લુ કલ્લીર)
 - ★ તમારી સફોને સીધી કરો અને મળીને ઉભા રહો. (મિશકાત)
 - ★ ઈમામને કેન્દ્રમાં રાખો અને ખાલી જગ્યા ભરો. એટલે બંને બાજુ સફને સરખી રાખો. (અબૂ દાઉદ, મિશકાત, પેજ-૮૮)
- નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

આ પરથી સફ કર્ય રીતે થવી જોઈએ એ સમજી શકાય છે. એ પણ છે કે પહેલી સફમાં જગ્યા હોય અને પાછલી સફ ભરાઈ ગઈ તો તેને ચીરીને આગલી સફમાં જઈ તે જગ્યા પૂરી કરે. આગલી સફમાં જગ્યા હોવા છતાં પાછલી સફમાં ઉભા રહેવું મના છે. (હુર્ર મુહ્તાર, બહારે શરીઅત) સફમાં જગ્યા ખાલી (બે જણ વચ્ચે ગેપ) રાખવી મકરણે તહીમી છે.

સફમાં ૮-૯ વરસનાં સમજદાર બાળક જે નમાજને સારી રીતે સમજતાં હોય તેની નમાજ યકીનન દુરુસ્ત છે જેથી તેમને સફમાં રહેવા દેવાં, બાજુ પર કાઢવાની હદીષમાં મનાઈ છે.

★ જમાઅત અને ઈમામત વિશે ★

નમાજમાં જમાઅતની ઘણી જ તાકીદ કરવામાં આવી છે જમાઅત વગરની નમાજ કરતાં જમાઅત સાથે નમાજ પઢવાથી ૨૭ ગણો વધુ સવાબ મળે છે. (મિશકાત) પુરુષોએ જમાઅતથી નમાજ પઢવી વાજિબ છે. કોઈ કારણ (શરીર ઉજર) વગર એકવાર જમાઅત છોડનાર ગુનેહગાર અને શિક્ષાને પાત્ર છે અને જમાઅત છોડવાનો આદી ફાસિદ છે જેની ગવાહી સ્વીકારને પાત્ર નથી. ઈસ્લામની બાદશાહત તરફથી કડક સજા આપવામાં આવશે અને જો પડોશીઓ તેના તેવા દોષોને છુપાવશે તો તેઓ ગુનેહગાર થશે. (રહુલ મુહ્તાર)

★ આટલા કારણોસર જમાઅત છોડી શકાશે ★

એવી બીમારી કે જેના લીધે મરિજિદે પહોંચવામાં ઘણી જ તકલીફ પડતી હોય. ★ એકદમ જોરદાર વરસાદ ★ અતિશય કાદવ કીયડ ★ જોરદાર પ્રમાણમાં ઠંડી ★ ગાડ અંધારી રાત ★ આંધી-તોઝાન, વા-વંટોળ ★ પેશાબ કે પાખાના માટે કુદરતી દબાણ ★ પેટમાં વાયુનો બહું જ મોટો દબાણ ★ જુલ્મ કરનારાનો

ડૃ ★ કાફલાથી અલગ પડી જવાનો ડર ★ અંધાપો ★ અપંગ ★ વૃદ્ધાવસ્થાના કારણે ખરેખર અશક્ત લાચાર હોય ★ માલ સામાન કે ખાવાની ચીજે નાશ પામવાનો ભય હોય ★ કરજની લેણદાર તરફથી વસુલાત માટે તકાદો થવાની બીક હોય ★ દર્દીની સાર સંભાળ રાખનાર કે જો તે જતો રહેશે તો દર્દીને તકલીફ કે ગભરાટ થવાનો સંભવ હોય ★ ઈમામ શરતો મુજબનો ન હોય.

ફાસિકે મોઅલીન જેમ કે દારૂદીયો, વ્યભિયારી, જૂગારી, ગીતો-સિનેમાનો શોખીન, ટી.વી. પર સિરીયલો, કિકેટ કૂટખોલની હાલમાં દર્શાવતી મેચો જોવાનો આદી, વ્યાજ ખાઉં, દાઢી મૂંડો કઠરાવીને એક મુટીશી ઓછી દાઢી કરતો હોય એવા સખત ગુનેહગારને ઈમામ બનાવવો ગુનોહ છે. તેવા પાછળ નમાજ પઢવી મકરણ તહીમી અને જો પઢી હોય તો દોહરાવવી વાજિબ છે.

ચેતવણી : વહાબી, દેવબંદી, ગૈર મુકલિદ, મૌદૂદી વગેરે પાછળ નમાજ થતી નથી જેથી તેમની પાછળ કોઈ નમાજ કરી ન પઢે. વધુ માટે વાંચો અમારી કિતાબ વહાબી પાછળ દુનિયામાં કચાય નમાજ થશે નહીં. સુન્ની ઈમામ ન હોય ત્યાં જુમ્માને બદલે ઝહોર એકલો પઢે અને ઈદમાં પણ ઘરે નશ્શેલ પઢવા ચાહે તો પઢી લે તેના પર જુમ્મા કે ઈદની નમાજ વાજિબ જ થશે નહીં. જેમ કે હજરત સદરુશરીઅહ્�બીન, ફર્માવે છે :-

રાફી, ખારજી, વહાબી, દેવબંદી, તખ્લીગી, મૌદૂદી (જમાઅતે ઈસ્લામી), ગૈર મુકલિદ (કહેવાતા અહલે હ્યાથ) પાછળ નમાજ પઢવી નાજાઈજ અને ગુનોહ છે. જો અજાણતામાં પઢી હશે તો તૌબા કરી નમાજો ફરી પઢવી પઢશે. (બહારે શરીઅત)

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૬૫

ચેતવણી : કેટલાક અજ્ઞાનતામાં કહે છે કે, નમાજ પઢવામાં શું વાંધો છે ? તેઓ વિચારે કે ઉપર જણાવ્યું તેમ દાઢી મૂંડો, જૂગારી વગેરે પાછળ નમાજ થતી નથી જ્યારે કે તેઓ તો સખત ગુનેહગાર છે કાફિર નથી, પણ આ વહાબી-દેવબંદી વગેરે તો ગુસ્તાબે રસૂલ છે અને સખત પ્રકારના કાફિર મુત્રદ છે, અને ગુનોહ તો ગુનોહ પણ આ તો કુઝ કરી ઈમામ જ ગુમાવી બેઠા છે. (બલે જહેરમાં સૂજી લાગે) તો તેમને ઈમામ બનાવવાનો પ્રશ્ન જ નથી રહેતો ! બલ્કે તેમને જે મુસલમાન સમજશે, તેમના અક્રીદાની જાણ હોવા છતાં તેમના કાફિર હોવામાં શંકા કરશે તે પણ કાફિર થઈ જશે. તો એવા મરદૂદ પાછળ નમાજ કેમ કરી થઈ જાય ? ! મિત્રો ! ધરના કાયદા ન કાઢો અને ખોટા ઘમંડ કે વહેમોને ત્યજી દો અને સુન્ની સહીહુલ અક્રીદાવાળા પાછળ જ નમાજ પઢો, ચાહે જુમ્મા હોય, ઈદ હોય કે અન્ય સમયોની, પણ આ કાયદો ન ભૂલો. જ્યાં સુન્ની મસ્જિદ કે સુન્ની ઈમામ ન હોય, તે દરેક નમાજ એકલો પઢે, જુમ્માને બદલે ઝોહર પઢે. સર્વ વહાબીઓમાં કોઈ સુન્ની એકલ દોકલ રહેતો હોય તો તે સ્થળે તેના પર ન જુમ્મા વાજિબ થશે ન ઈદોની નમાજો, માટે જુમ્મામાં કેવળ ઝોહર જ એકલો પઢે.

★ જમાઅત સાથે નમાજના કેટલાક મસાઈલ

તથા મરબુકની નમાજ ★

કેટલાક માણસો મસ્જિદમાં આવી ઈમામને રૂક્ખુઅમાં જુએ છે તો જલ્દીથી દોડીને રૂક્ખુઅમાં જ તકબીરે તહીમા (અલ્લાહ અકબર) કહી નમાજમાં જોડાય છે તેઓની બિલકુલ નમાજ થતી નથી. કેમ કે તકબીરે તહીમા કિયામની હાલતમાં (સીધા ઉભા રહીને) કહેવી ફરજ છે. (આ વિશે કેટલાક મસાઈલ આગળ જતાં

૬૬ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

આવશો)

જમણી તરફ સફમાં નમાજ પઠવામાં અધિક સવાબ છે. સફો સીધી અને બંને છેડા સરખા રાખવા.

પ્રથમ સફમાં જગા હોવા છતાં બીજી સફમાં એકલા ઉભા રહેવું મકરુહે તન્જીહી તથા મના છે.

જે રકાતનો રુક્કુઅ ઈમામ સાથે મળી જાય તે રકાત મુક્તદીને પૂરી મળેલી ગણાશો, પણ રુક્કુઅ ઈમામ સાથે ન મળે તો એ રકાત મળેલી ગણાશે નહીં.

ઈમામ સાથે છેલ્લો કાયદો પણ મળી જાય તો પણ જમાઅતનો સવાબ મળશે.

પ્રથમ સફમાં અધિક સવાબ પછી બીજી પછી ત્રીજી... જનાજાની નમાજમાં એથી ઉલ્ટુ છે.

મરલુક : એટલે જેની એક અથવા અધિક રકાતો ઈમામ સાથે છૂટી ગઈ હોય.

★ એક બે રકાત પછી જમાઅતમાં જોડનાર ★

સમય હોય તો પના પઢી લે. ઈમામની અંતિમ રકાતમાં કાયદામાં ધીમે ધીમે અતાહિયાત જ પડે. (હુરુદ નહીં) જેથી ઈમામનો સલામ ફેરવવાનો સમય થઈ જાય. છતાં સમય વધે તો અશહુદુઅલ્લાઈલાહુ ઈલ્લાહુ વ અશહુદુઅન્ન મુહુમ્મદન અદ્દુહુ વ રસૂલુહુ પદ્ધયા કરે કે મૌન રહે. ઈમામ જમણી બાજુ સલામ ફેરવે તો તે ન ફેરવે અને ઈમામ ડાબી બાજુ સલામ ફેરવવા માંડે ત્યારે અલ્લાહુ અકબર કહી ઉભો થઈ પ્રથમની છૂટલી રકાતો પના વગેરે સાથે પઢીને (રાબેતા મુજબ) પૂરી કરે. હવે જો ઈમામ સાથે પઢેલી રકાત મળીને તમારી બે રકાત થઈ હોય તો સિજદા પછી કાયદામાં અતાહિયાત પડે. પણ જો નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

તમારી ત્રીજી રકાત થતી હોય તો સિજદા પછી પાછા ઉભા થઈ રાબેતા મુજબ નમાજ પૂરી કરે. પોતાના છેલ્લા કાયદામાં સર્વ પઢી સલામ ફેરવે. છૂટલી રકાતો પઢેલી બીજી જે હોય તે અલ્હમુદુ પછી સૂરત મેળવીને જે પ્રમાણે પ્રથમ રકાતો એકલી પઠાય એ જ રીતે પઢે, કેવળ અલ્હમુદુ પછી રુક્કુઅ સિજદા ન કરવા માંડે.

★ ત્રણ રકાત પછી જમાઅતમાં જોડનાર ★

જ્યારે તમે જમાઅતમાં શરીક થયા ત્યારે ઈમામ દા.ત. અસરની ત્રણ રકાત પઠાવી ચૂક્યા હતા. અને ચોથી રકાતમાં ઉભા હતા. તમે તકબીરે તહરીમા કહી જમાઅતમાં શરીક થયા. ઈમામ ચોથી રકાત પૂરી કરી ડાબી બાજુ સલામ ફેરવે તો તમે તકબીર કહેતાં ઉભા થઈને હવે છૂટેલી પઢેલી રકાત પઠશો..... (રાબેતા મુજબ) પના, અગ્રિજુબિલ્લાહ...., બિસ્મિલ્લાહ...., અલ્હમુદુ, સૂરત પછી રુક્કુઅ-સિજદા પૂરા કરો એટલે તમારી બે રકાતો થઈ ગણાય માટે કાયદામાં અતાહિયાત પઢી ઉભા થઈ છૂટેલી બીજી (આમ ત્રીજી) રકાત (રાબેતા મુજબ) અલ્હમુદુ પછી સૂરત પછી રુક્કુઅ સિજદા કરી કાયદામાં ન બેસતાં ઉભા થઈ છૂટેલી ત્રીજી (આમ ચોથી) રકાતમાં કેવળ આખી અલ્હમુદુ પછી રાબેતા મુજબ રુક્કુઅ સિજદા કરી છેલ્લો કાયદો સર્વ પઢીને પૂરો કરો ને સલામ ફેરવો.

મગરિબમાં ઈમામ સાથે છેલ્લી રકાત મળી તો ઈમામ ડાબી બાજુ સલામ ફેરવે ત્યારે તકબીર કહી ઉભા થઈ છૂટેલી પ્રથમ રકાત બધું રાબેતા મુજબ પછી પૂરી કરો. એટલે તમારી બે રકાત કુલ થશે જેથી કાયદામાં અતાહિયાત પઢી ઉભા થઈ છૂટેલી બીજી રકાત પણ અલ્હમુદુ તથા સૂરત પઢીને રુક્કુઅ, સિજદા કરી કાયદામાં સર્વ પઢીને સલામ ફેરવો.

ધૂટેલી રકાતો પ્રથમ—બીજી—ગીજ જે રીતે રાખેતા મુજબ પઢો છો તે જ રીતે પઢવી. પણ તમારી કુલ બે રકાત જ્યાં થાય ત્યાં કાએદો કરી લેવો.

ઈમામ સાથે મસબુકે જો સલામ ભૂલથી એક કે બંને તરફ ફેરવી અને તુરત યાદ આવે તો પણ તકબીર કહી બાકીની નમાજ પૂરી કરવા માંડે. તેણે સિજદાએ સહવ કરવાની પણ જરૂરત નથી.

એ પણ યાદ રાખશો કે ઈકામતના સમયે બધા બેસી રહે.

છ્રય અલલ ફ્લાહ વખતે જ ઉભા થાય. એ જ નિયમ ઈમામ માટે પણ છે. દેવબંદીઓએ જે રિવાજ બનાવી દીધો છે કે તકબીર શરૂ થતાં જ સૌ ઉભા થઈ જાય છે તો એ સુનનત વિરુદ્ધ તથા મકરણે તહીમી છે. (આ સંબંધે વાંચો : "ઈકામત વખતે બેસવા વિશે મોહકિંકાના ફંસલો" નામનો પરચો દ્વારાથી મંગાવો)

★ સહવનો સિજદો કચારે કરવો ? ★

નમાજમાં કોઈ એક કે અધિક વાજિબ ભૂલથી રહી જાય, કોઈ વાજિબમાં કે ફર્જમાં થોડું થાય, કોઈ ફર્જને વખત પહેલાં અદા કરે અથવા બે વાર કરે જેમ કે બે રૂક્ષાં, ત્રણ સિજદા ભૂલમાં કરે, કોઈ વાજિબમાં ફેરફાર થાય, અલહમુ શરીફ બાદ સૂરત પઢવામાં એટલી વાર લગાડે કે ત્રણ વખત સુષ્પ્હાનલ્લાહ કહી શકે ત્યારે, સૂરત પઢ્યા બાદ રૂક્ષાંમાં જવામાં એ જ પ્રમાણે વાર લગાડે, પઢતાં પઢતાં વચ્ચે રોકાઈ જાય, રૂક્ષાથી ઉઠે ત્યારે, બંને સિજદા વચ્ચે, બંને કાએદામાં અતાહિયાત શરૂ કરતી વખતે કંઈ વિચારવા માંડે અને ઉપર જણાવ્યા જેટલો સમય અટકી પડે, ફર્જ, વાજિબ, સુન્નતે મોઅક્કદહના પ્રથમ કાએદામાં અતાહિયાત પછી અલ્લાહુમ સલિલાલા મુહમ્મદીન સુધી અથવા અલ્લાહુમ સલિલ અલા સેવિદિના સુધી (એથી ઓછું નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

હશે તો નહીં) અથવા એનાથી વધુ પઢી જવાય, કાએદામાં અતાહિયાતને બદલે ભૂલમાં બીજું કાંઈ પઢે, પ્રથમ કાએદો ત્રણ—ચાર રકાતવાળી ફર્જ, વાજિબથી નમાજમાં ભૂલી જવાય, વગેરે ભૂલથી થાય તો સિજદાએ સહવ કરવાથી નમાજ સહી થઈ જશે. (સુન્નતે ગૈર મોઅક્કદા અને નફલ નહીં, તેનો દરેક કાયદો ફર્જ છે જે ધૂટે તો નમાજ ન થશે.) (વધુ માટે બહારે શરીયત વગેરે જુઓ.)

★ નમાજના સમયો તથા મકરણ સમયો ★

ફરજની નમાજનો સમય સુષ્પ્હ સાદિકથી સૂર્ય ઉગવાની શરૂઆત (તુલું આફતાબ) સુધી. ઝોહરનો સમય સૂર્ય (માથે આવી) ઢળી ગયા પછીથી જે તે વસ્તુનો પડછાયો તેના "અસલી" પડછાયાને બાદ કરતાં બમણો થાય ત્યાં સુધી. ઝોહરનો સમય પૂરો થતાં જ અસર શરૂ થશે તે સૂર્યાસ્ત સુધી. મગરિબનો સમય સૂર્યાસ્તથી લઈને (આપણા દેશમાં) ઓછામાં ઓછા ૧ કલાક ૧૮ મિનિટ અને વધુમાં વધુ ૧ કલાક ઉપર મિનિટ હોય છે ઈશાનો સમય મગરિબનો સમય પૂરો થયા બાદથી લઈને સુષ્પ્હ સાદિક શરૂ થતાં સુધી. (કેટલાક ભાઈ જમાઅત ધૂટી જાય અને થોડો સમય વહી જાય તો સમજે છે કે હવે નમાજ અદા થશે નહીં અને પછી જાણી જોઈને મોડેથી કાજ કરે છે તેઓ ધ્યાનથી આ લખાણ વાંચે અને જે તે સમયોમાં જે તે નમાજ અદા કરતા રહે).

મકરણ સમયો : સૂરજ નીકળવાના સમયે, સૂર્યાસ્ત થતી વખતે અને બરાબર મધ્યાંહ સમયે કોઈ પણ નમાજ (જનાજાની નમાજ સિવાય) પઢવી જાઈજ નથી. પણ અસરની નમાજ પઢી ન હોય તો જે તે હિવસની અસરની નમાજ સૂર્ય દૂખવાના સમયે

પઢી શક્ષો ભલે કેવળ અલ્લાહુ અકબર કહી કૌલ બાંધ્યો અને પછી સૂરજ દૂબી ગયો છતાં અસર અદા ગણાશે. જો કે મોહુ કરવાને લીધે ગુનેહગાર થશે, પણ નમાજ કરા થશે નહીં. આ મસ્સલો યાદ રાખી લેશો. અને નમાજ સમય હોવા છતાં કરા ન થવા હેશો. એથી ઉલ્લટુ ફજરમાં જો કેવળ બે રકાત પછાય તેટલો જ (ચાહે દુંકી આયતો તથા એક એક તસ્ખીહ રૂકૂઅ સિજદામાં પઢી વહેલી પૂરી કરવી પડે તેટલો) સમય હોય તો ફક્ત બે ફર્જ પઢી લે અને સલામ ફેરવતાં પહેલાં જો તુલૂઅ આઝતાબ થઈ જશે તો નમાજ થશે નહીં, બાકી થઈ જશે. ફજરની સુન્તત મકરૂહ સમય ગયા બાદ કરા પઢી લેવી. જવાલ પહેલાં સુન્તતો નહીં પછે તો હવે પછ્યી નહીં. અન્ય નમાજોમાં સુન્તતોની કરા નથી પણ વિત્રની કરા કરવાની રહે છે.

અસરના ફર્જ પછ્યાં પહેલાં મકરૂહ સમય સિવાય નફલ પઢી શકાશે, ફર્જ પછાય પછી નહીં. પણ કરા નમાજ મકરૂહ સમય સિવાય પછાશે.

તુલૂઅ આઝતાબ (સૂર્ય નીકળવાની શરૂઆત)થી ૨૦ મિનિટ સુધી, ગુરુબ આઝતાબ (સૂર્યાસ્ત) અગાઉ ૨૦ મિનિટ સુધી તથા મધ્યાન્હનો સમય મકરૂહ સમય છે મકરૂહ સમયે કુર્ચાન પછવું બરાબર નથી. જિક-દુરેદ પછ્યો રહે.

★ મધ્યાન્હનો સમય જાણવાની રીત ★

આજે જેટલા વાગે સુષ્ઠુ સાદિક શરૂ થઈ તે સમયથી લઈને સૂર્યાસ્ત સુધીના જેટલા કલાકો છે તેના બે ભાગ કરી લો પ્રથમ ભાગ પૂરો થતાં મધ્યાન્હ (નિસ્કુન્હારે શર્દી) શરૂ થઈ જશે અને સૂરજ ફળતાં જ પૂરો થશે. દા.ત. આજે ૨૦ માર્ય છ વાગે સૂર્યાસ્ત થયો અને લગભગ છ વાગે જ ઉગ્યો તો બરાબર ૧૨ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

વાગે મધ્યાન્હ થયો ગણાશે. અને સાડા ચાર વાગે સુષ્ઠુ સાદિક થઈ તો સુષ્ઠુ સાદિકથી સૂર્યાસ્ત સુધી કુલ સાડાતેર કલાકો થયા જેનું અડવું પોણા સાત કલાક થયું. હવે સુષ્ઠુ સાદિકથી પોણા સાત કલાક ગણો તો સવા અગ્યાર વાગશે. હવે સવા અગ્યાર વાગ નિસ્કુન્હારે શર્દી (મધ્યાન્હ) શરૂ થયું અને બરાબર ૧૨ વાગતાં જ સૂરજ પશ્ચિમ તરફ જુક્યો (ફાયો) તો મધ્યાન્હ પૂરો થયો. આ પરથી જણાયું કે આજે પોણો કલાક મધ્યાન્હ રહ્યો જે મકરૂહ સમય ગણાશે. (કાનૂને શરીઅત, ભાગ-૧)

★ જુમા વિશે જરૂરી મસાઈલ ★

કેટલાક ભાઈઓ જુમામાં કેવળ બે રકાત ફર્જ પછવા જ જાણે આવે છે! આગળ પાછળની સુન્તતો ત્યજી દે છે. ઈમામ સલામ ફરેવે તો અડધી મર્સિદ ખાલી થઈ જાય છે! ન ખુલ્બો સાંભળે છે કે જેને ચૂપ રહી સાંભળવો વાજિબ છે ન સુન્તતો પછે છે! ખુલ્બો થતો હોય ત્યારે બહાર બેસીને ગપાં મારતા રહે છે! તો જે સુન્તતો સુન્તતે મોઅક્કદા છે તેને ત્યજી દેવાનો આદી જહનનમના અગ્ગાબનો હક્કદાર થશે, અને વળી નફલ પછવાથી તો ખુદાની મહેરબાની મળે છે. (જેઓ ઘરે જઈને કે બાદમાં પછતા હશે તેમની વાત અલગ છે.)

ઔરતો, નાબાલિગ છોકરા, મુસાફિર, ગુલામ, બીમાર, કેટી, આંધળા અને લંગડા પર જુમા ફર્જ નથી. (ખુલાસા માટે કાનૂને શરીઅત, ભાગ-૧ વાંચો)

જેને જુમા ન મળી તે પોતે એકલો જોહર પછે.

જ્યારે ઈમામ ખુલ્બા માટે ઉભો થાય ત્યારથી 'નમાજ' પૂરી થયા સુધી (અન્ય) નમાજ જિક અને દરેક પ્રકારની વાત મના છે. જો કે સાહિબે તરતીબ (જેની છથી ઓછી નમાજો છૂટી હોય)

પોતાની નમાજ કરા પઢી લે. જો કોઈ સુન્નત, નફલ પઢી રહો હોય તો જલ્દીથી પૂરી કરી લે.

ખાસ ધ્યાનમાં રાખો : (એટલું સમજ લો કે) જે ચીજો નમાજમાં હરામ છે તે સર્વ ખુત્બાની દરેક હાલતમાં હરામ છે, કેવળ ખતીબ અમૃ બિલ મખૂરુફ (સારી વાતનો હુકમ કરવો બુરી વાતોથી રોકવું) કરી શકે છે. (કેવળ ખતીબ અઝાને પાનીમાં નામે અકદસ સાંભળી અંગૂઠા ચૂમી શકે છે) ખુત્બો પઢાય ત્યારે દરેક જણો સાંભળવો અને ચૂપ રહેવું વાજિબ છે. કોઈને બુરી વાત કરતાં જુએ તો ઈશારાથી મના કરી શકે છે, જીબથી રોકવું નાજરી છે. (કાનૂને શરીરાત, ભાગ-૧)

નોંધ : ઈમામ ભિન્ભર પર ચઢે ત્યારથી લઈને ફર્જની સલામ ફેરવાતા સુધી ઈમામ સિવાય અન્ય કોઈ કાંઈ એલાન ન કરે તથા મોઅઝુરીન પણ તકબીરમાં તકબીર સિવાય આગળ પાછળ ત્યારે કાંઈ ન પઢે.

ખતીબે હુજૂર સ્ટેપ્લિન્સ નામે પાક લીધું તો સાંભળનાર કેવળ દિલમાં હુરુદ પઢે. (ખતીબ અંગૂઠા ચૂમી શકે છે)

ઘારા મુસલમાન ભાઈ-બહેનો! નમાજ કદી કોઈ સંજોગોમાં ન છોડો. હદીષમાં છે કે, તમારું બાળક સાત વરસનું થાય તો તેને નમાજની આજ્ઞા આપો અને દસ વરસનું થઈ જાય ત્યારે (જો નમાજ ન પટે તો) શિક્ષા કરીને પટાવો. (બહારે શરીરાત) વિચારો! નમાજની આટલી સખત તાકીદ છે! જેથી બાલિગ થતાં જ નમાજો અદા થવી જોઈએ. બાલિગ થયા બાદ જેની જેટલી નમાજો છૂટી હોય તેની કુઝ વહેલી તકે કરવી ફર્જ છે, સાથો સાથ ફર્જો કુઝ કર્યા બાદ સર્વ નમાજો પૂરી થાય તો તૌબા કરી લે જેથી કુઝ કરવાના ગુનાહમાંથી ખુદા ચાહે તો નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

માફ ફર્માવી આપે, જેની ઘણા મહીના કે વરસોની નમાજ છૂટી હોય તે જડપથી અદા કરવાની સરળ રીત નીચે રજૂ કરીએ છીએ.

★ ફુજાએ ઉમરી પઠવાની સરળ રીત ★

સૌ પ્રથમ બાલિગ થયા બાદથી અત્યાર સુધી જેટલા વરસની નમાજો છૂટી હોય તેનો હિસાબ લગાવે. દા.ત. કોઈની દસ વરસની નમાજો બાકી છે તો રોજની ૨૦ રકાત (બે ફરજરની ફર્જ, ચાર જોહરની ફર્જ, ચાર અસરની ફર્જ, ત્રણ મગરિબની ફર્જ અને ચાર ઈશાની ફર્જ તથા ત્રણ વિતર વાજિબ) વારાફરતી પઢે અને તેની ગણત્રી રાખે. અથવા સૌથી પહેલી ફરજરની એકલી પઢતો રહી પૂરી કરે, ત્યાર બાદ જોહરની પઢતો રહી પૂરી કરે, ત્યાર બાદ અસરની, મગરિબ, ઈશાની પૂરી કરે તો પણ ચાલશે. નિયત એ પ્રમાણે કરે કે (ફરજરની પઢે તે) "સૌથી પહેલી જે ફરજ મારાથી કુઝ થઈ તે" દર વખતે એ જ પ્રમાણે કહે. એ પ્રમાણે દરેક નમાજની નિયત કરતો રહે. અલ્લાહુ અકબર કહી કૌલ બાંધી ડાયરેક્ટ અગ્નિજુબિલ્લાહ-બિસ્મિલ્લાહ પૂરી પઢે પછી પૂરી અલ્હમુ પછી બિસ્મિલ્લાહ પૂરી પઢી ત્રણ ટૂંકી આયતો (દા.ત. યાસીન વલ કુર્અનિલ હકીમ-ઈન્ક લામિનલ મુરસલીન) પઢી અલ્લાહુ અકબર કહેતાં રુક્ઊઅમાં એક જ વાર સુખ્ખાન રખ્ખીયલ અઝીમ પઢી. સમિઅલ્લાહુલિમન હમીદા કહી ઉભો થાય પછી અલ્લાહુ અકબર કહી સિજદામાં એક જ વાર સુખ્ખાન રખ્ખીયલ આ'લા પઢે, એ રીતે બીજો સિજદો પણ કરે. સાવચેતી રાખે કે રુક્ઊઅ તથા સિજદામાં પઢાતી તસ્ખીઝ બરાબર રુક્ઊઅ તથા સિજદાની હાલતમાં જ પઢાય, નહીં કે જડપ કરવામાં તસ્ખીઝ પૂરી પઢાયા અગાઉ સ્થિતિ બદલવા લાગે. તે જ પ્રમાણે બીજી રકાતમાં અલ્હમુ પછી ત્રણ ટૂંકી આયતો (દા.ત.

વતુરે વકિતાબિમસ્તૂર ફી રક્ફીમ મન્થૂર) પઢી પહેલાંની જેમ રુક્ખ સિજદા કરી અતાહિયાત પૂરી પઢે પછી અલ્લાહુમ સલિલ અલા મુહમ્મદીવ વ આલિહી આટલું જ પઢી સલામ ફેરવે. ચાર ફર્જમાં બે રકાત બાદ કાયદામાં અતાહિયાત પૂરી પઢે પછી ઉભો થઈને બિસ્મિલ્હાહ પૂરી પઢી (અલ્હમુને બદલે) ત્રણ વાર સુખ્ખાનલ્હાહ કહી લે. પછી રુક્ખ સિજદા અગાઉની જેમ કરે તે પ્રમાણે ચોથી રકાત પઢી કાયદામાં અતાહિયાત બાદ અલ્લાહુમ સલિલઅલા મુહમ્મદીવ વ આલિહી પઢીને સલામ ફેરવે આ મુજબ બે, ત્રણ તથા ચાર વાળી ફર્જ નમાજો પઢે. વિતરમાં ત્રીજી રકાતમાં પણ અલ્હમુ પઢે. પછી ત્રણ ટૂંકી આયતો પણ પઢે. (દા.ત. અર્રહમાન, અલ્લમલ કુઆનિ ખલ્ફલ ઈન્સાન અથવા અલ્હાક્કતુ મલહક્કતુ વમા અદરાક મલહાક્કઠ અથવા ખુમ જલમૂ અથવા ગમે તે ત્રણ ટૂંકી આયતો પઢે) પછી અલ્લાહુ અકબર હાથ બાંધેલા રહેવા દઈને જ કહે. પછી ફક્ત રજિબગ ફિરલી પઢીને અગાઉ મુજબ નમાજ ખત્મ કરે.

આ રીતે ગણાત્રી રાખીને કઝા નમાજો પૂરી કરી લે. કઝા નમાજો શક્ય તેટલી જલ્દી અદા કરવી લાજીમ છે, કોને ખબર ક્યારે મૌત આવી જાય. હિસાબ એ પ્રમાણે લગાડે કે વધુ થાય તો વાંધો નહીં પણ બાકી ન રહી જાય. તુલૂઅ આફતાબની ૨૦ મિનિટ બાદ અને ગુરુબ આફતાબથી ૨૦ મિનિટ પહેલાં નમાજ અદા કરી શકે છે. દરેક તેવી વ્યક્તિ જેના જિઝ્મે નમાજો બાકી છે છુપાવીને પઢે કેમ કે ગુનાહનું અદેલાન (નમાજો છોડવી ગુનોહ તેની જહેરાત) જાઈજ નથી. જો કોઈ વ્યક્તિના માથે ૩૦ કે ૪૦ સાલની નમાજો વાજિબુલ એઓદા છે તેણે પોતાના તે જરૂરી કામો જેના સિવાય ગુજારો નથી તે કામો સિવાયનો નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ | ૭૫ |

કારોબાર તર્ક કરીને પઢવાનું શરૂ કર્યું અને મજબૂત ઈરાદો કરી લીધો કે નમાજો અદા કરીને જ જંપીશ અને ઘારો કે તે હાલતમાં એક મહીના કે એક દિવસ પછી જ તે મરી જાય તો અલ્લાહ તાલા પોતાની રહેમતથી તેની સર્વ નમાજો અદા કરી દેશે. અલ્લાહ તાલા ફર્માવે છે, (અર્થ) : જે પોતાના ઘરેથી અલ્લાહ વ રસૂલની તરફ હિજરત કરતો નીકળ્યો પછી તેને રસ્તામાં મૌત આવી જાય તો તેનો સવાબ અલ્લાહના જિઝ્મએ કરમ પર સાખિત થઈ ચૂક્યો. અહીં મુત્લાક ફર્માવ્યું, ઘરથી એક કદમ પણ નીકળ્યો અને મૌત આવી પડ્યું તો પૂરુ કામ તેના નામએ આમાલમાં લખવામાં આવશે. અને કામિલ સવાબ પામશે ત્યાં નિયત જોવામાં આવે. બધો આધાર નિયતની ખૂબી પર છે. માટે પાકો ઈરાદો કરી લઈ નમાજો બાકી હોય તો પૂરી કરવી જોઈએ. જેથી નફલ નમાજોના સવાબ પણ પામશે કેમ કે ફર્જ અદા કર્યા વગર નફલ મુઅલ્લક (લટકતી) રહે છે. આ નમાજોને તુલૂઅ, ગુરુબ તથા જવાલ સિવાય દરેક સમયે અદા કરી શકે છે.

માર્જિદના આદાબ

અલ્લાહ તાલાની નજીક સૌથી સારી જગા મસ્જિદ છે અને સૌથી બુરી જગા બજાર છે. મસ્જિદના બાખતે કેટલાક કેવળ જમાઅતખાનાને જ મસ્જિદ સમજે છે પણ અસલ મસ્જિદ ક્યાં સુધી છે તે જાણી લઈને તેની અદબ રાખવી જોઈએ. આજકાલ મસ્જિદને કેટલાક લોકો ચોતરો બનાવી બેઠા છે. જોર જોરથી (કે ધીમેથી) દુનિયાવી વાતો કરતા કરતા બહાર નીકળે છે અથવા મસ્જિદમાં બેસીને ગપાં હાંકે તથા હંસી મજાક પણ ઉડાવે છે.

હદીષ : એક સમય એવો આવશે કે લોકો મસ્જિદમાં દુનિયાની વાતો કરશે, તો તમે એવા લોકો સાથે ન બેસશો. ખુદાને | ૭૬ | નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

એવા લોકોથી કાંઈ કામ નથી. (બહારે શરીઅત)

કિષલા તરફ થુંકવું ગુનોહ છે. ફર્માવ્યું, તમારામાંથી કોઈને એવું પસંદ છે કે કોઈ તેના મોઢા તરફ મોહુ રાખીને થુંકે. વળી ફર્માવ્યું, જે કિષલા તરફ થુંક છે તે કિયામતના હિવસે એ હાલતમાં આવશે કે તેનું થુંક તેની બંને આંખોની વચ્ચે હશે. (બહારે શરીઅત) થુંકતી વખતે પણ દિશાનો ખ્યાલ જરૂરી છે.

મસ્ઝિદમાં થુંકવું ગુનોહ છે અને તેનો કફ્ફારો (ગુનો માફ થવા માટે) તેને સાફ કરવું છે. (મસ્ઝિદની દીવાલની પણ અદબ જરૂરી છે, લોકો બારીએથી દીવાલ પર જ થુંકી ગંદકી કરે છે તે આ મસાલો સમજુ લે અને મોહું બહાર કાઢી દૂર થુંકે) મસ્ઝિદની છત પર પણ ગંદકી કરવી હરામ છે, મસ્ઝિદની છત માટે પણ મસ્ઝિદની જેમ હુકમ છે.

કિષલા તરફ પગો લંબાવવા મકરૂહ છે, સૂતાં કે જાગતાં કે બાળકોને એ પ્રમાણે કિષલા તરફ પગો કરી સૂવડાવવાં મકરૂહ છે અને તેની ખરાબી સૂવડાનારના માથે છે. (ધણા લોકો આડેઘડ સૂએ છે તો આ મસાલો ધ્યાનમાં રાખે) દીની કિતાબો તરફ પગો લંબાવવા મકરૂહ છે. જે કિતાબો ઉંચે હોય, પગની લાઈનમાં ન આવે તો વાંધો નથી.

વુજૂ કર્યા બાદ શરીરેથી મસ્ઝિદમાં ટીપાં ટપકાવવાં નાજઈજ છે.

મસ્ઝિદમાં સવાલ કરવો હરામ છે અને તેવા માંગનાર (ફ્કીર)ને આપવું મના છે. (દીની બિદમત માટે માંગી શકે છે) ધણા લોકો માંગનારા મસ્ઝિદમાં જ રૂમાલ પાથરી ભીખ માંગે છે તો આપનારે આ મસાલો યાદ રાખવો. હા મસ્ઝિદ બહાર (ખારિજે મસ્ઝિદ) દરવાજે બેસી સવાલ કરી માંગી શકે.

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

77

મસ્ઝિદનો કચરો (પણ) એવી જગાએ ન નાખે જ્યાં બેઅદભી થાય.

મસ્ઝિદમાં ખોવાયેલી ચીજ શોધવી મના છે.

કાચુ લસણ, પ્યાજ ખાઈને મસ્ઝિદવું જવું નાજઈજ નથી, જ્યાં સુધી ગંધ બાકી હોય એ જ હુકમ દરેક ગંધવાલી ચીજે માટે છે. નાપાક તેલ મસ્ઝિદમાં બાળવું મના છે.

મુખાહ વાતો પણ મસ્ઝિદમાં કરવાની રજા નથી, મોટો અવાજ કરવો પણ જીઈજ નથી.

બાળકને તથા પાગલને જેનાથી ગંદકી થવાનું ગુમાન હોય તેમને મસ્ઝિદમાં લઈ જવું હરામ છે અને ગંદકીનો ભય ન હોય તો (પણ) મકરૂહ છે.

મસ્ઝિદને બાળકો, પાગલો, મસ્ઝિદની અંદર વેપાર કરનારા, જઘડો કરનારા તેમજ શિક્ષા કરનારા, તલવાર ખેંચનારથી બચાવતા રહો.

મસ્ઝિદમાં ખાવું, પીવું, સૂવું એટેકાફ કરનાર અને (શરઈ) મુસાફિર સિવાય કોઈના માટે જીઈજ નથી. મુસાફિરને પણ કેટલાક ઉલમાએ એટેકાફ કરી લેવા જણાવ્યું છે જેથી નિયમ વિરુદ્ધ કૃત્યથી બચી શકાય. (બહારે શરીઅતના આધારે)

જરૂરી નોંધ : છોકરો ૧૨ અને છોકરી ૮ વરસથી ઓછી વયમાં કદી પણ બાલિગ તથા બાલિગા (પુખ્ત વયનાં) થશે નહીં. બંનેનાં પંદર વરસ સંપૂર્ણ થતાં જરૂર શરીઅતની રૂએ બાલિગ તથા બાલિગા છે ભલે પછી બાલિગ થવાનાં ચિન્હો જાહેર ન થાય. આ ઉમરો વચ્ચે જ્યારે અસરો જોવા મળે તે એ કે છોકરા કે છોકરીને સૂતાં કે જાગતાંમાં વિર્ય સ્ખલન થાય કે માસિક (હૈજ)

78

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

આવે કે છોકરીને હમલ રહી જાય તો (ત્યારથી) ચોક્કસ બાલિગ ગણાશે. (સુની બહિશી ઝેવર)

ઉચ્ચાર સહીહ ન હશે તો ?!.....

★ અરબી ઉચ્ચાર તથા કિર્દાર સંબંધી તેમજ
વિવિધ મસાઈલ ★

જો 'ઓય'નો ઉચ્ચાર બરાબર ન કરી શકે તો 'સુખ્ષાન રખ્યાલ અર્જીમ'ને બદલે 'સુખ્ષાન રખ્યાલ કરીમ' કહે. (રદુલ મુહતાર) નહીં તો નમાજ થશે નહીં.

ફજરની સુન્નતમાં જમાઅત જતી રહેવાનો ભય હોય તો માત્ર વાજિબો સાથે સુન્નત પઢી લે એટલે પણ... છોડી દે, રૂક્ખાં-સિજદામાં ત્રણને બદલે એક એક તસ્ખીછ જ પઢે (જે મને કે કારણે ઉમરીમાં દર્શાવ્યું છે.) — (રદુલ મુહતાર)

ચેતવણી : નમાજનું મહત્વ સમજીને પઢવી જોઈએ. કેટલાક નિયમ વગર નમાજ પઢી જાપથી નવરા થઈ મસ્જિદ બહાર ગણ્યાં મારવામાં સમય કાઢે છે અને નમાજ—તરાવીહમાં ઉતાવળ કરનાર ઈમામને સારો ગણે છે પણ એ સરાસર ભૂલ ભરેલું છે. આજકાલ કેટલાક હાફિઝ સાહબો એવી રીતે પઢે છે કે, મદ અદા થવાની વાત તો દૂર રહી પણ યચ્છલમૂન તચ્છલમૂન સિવાય કોઈ શબ્દ સમજાતો નથી ! અને અક્ષરો (હુદુફ)નો ઉચ્ચાર પણ બરાબર થતો નથી, ઉલ્ટુ જલ્દીમાં શબ્દોનો શબ્દો ખાઈ જાય છે અને વળી એવો ગર્વ લેવાય છે કે, ફલાણાની શું જાપ છે ? આટલી મિનિટમાં નમાજ ખતમ !!! પણ આ રીતે કુર્ચાન શરીર પઢવું હરામ, સખત હરામ છે. માટે કાયદાથી નમાજની અહિમિયત સમજ પઢવી જોઈએ, કેવળ ઉઠક બેઠક કરી લેવાથી નમાજ અદા જ થશે નહીં. જેથી નીચેનો મસાલો વાંચી યાદ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

રાખશો.

ફર્જમાં વિરામ (અટકી અટકી) સાથે કિર્દાર કરવી અને તરાવીહમાં મધ્યમ રીતે (ન ખૂબ જ જાપથી ન ધીમે) રાતના નફલમાં કિર્દાર જાપથી પઢવાની છૂટ છે પણ એવું ન પઢવું કે સમજાય નહીં. એટલે કે ઓછામાં ઓછું મદની (ખેચવાની) જે હદ કારીઓએ બતાવેલ છે તે અદા થવી જોઈએ, નહીં તો હરામ છે. કારણ કે કુર્ચાનને તરતીલ (નિયામનુસાર) પઢવાનો હુકમ છે. (હુર્રે મુહતાર, રદુલ મુહતાર)

બંને રકાતમાં એક જ સૂરત પઢવી મકરૂહે તન્જીહી છે, જ્યારે કે મજબૂરી ન હોય. જો મજબૂરી હોય તો મકરૂહ નથી. દા.ત. પ્રથમ રકાતમાં કુલ અણિઝુ બિરાઝિન્નાસ તો હવે બીજીમાં પણ એ જ પઢે. અથવા બીજી રકાતમાં ભૂલથી જે સૂરત પહેલીમાં પઢી હતી તે જ શરૂ કરી દીધી અથવા બીજી સૂરત યાદ આવતી નથી તો તે જ સૂરત પઢી લેવી. (રદુલ મુહતાર) નફલમાં બંને રકાતમાં એક જ સૂરત પઢવી જાઈજ છે. (ગુન્યાં)

કુર્ચાન મજાદ ઉલ્ટુ પઢવું એટલે કે પ્રથમ રકાતમાં જે સૂરત પઢી તેનાથી આગલી સૂરત બીજી રકાતમાં પઢવી મકરૂહે તહરીમી છે. જો ભૂલથી પઢાયું તો શુનોહ નથી કે સિજદએ સહવ પણ કરવાનો નથી.

ભૂલથી બીજી રકાતમાં આગળની સૂરત શરૂ કરી અને યાદ આવ્યું તો (હવે) જે શરૂ કરી છે તે જ પૂરી કરે ભલે એક હરફ પઢ્યો હોય.

ઝેર, ઝબર વગેરે એઅરાબની ભૂલ એવી થાય કે જેમાં અર્થ બગડતો ન હોય તો નમાજ ફાસિદ થશે નહીં. (નમાજ થઈ જશે.)

તશીદને તખીફ પઢવો (એટલે કે તશીદ છોડી દીધી) દા.ત.

ઈયાને બદલે ઈયા, રાજીને બદલે રાજિ પઢે તો નમાજ થઈ જશે. એથી ઉલ્ટુ તશીદ ન હતી ત્યાં તશીદ પઢ્યો અથવા જેનો ઉચ્ચાર નથી કરવાનો તેનો ઉચ્ચાર કર્યો દા.ત. ઈહિનિસિરાતમાં લામનો ઉચ્ચાર કર્યો ઈહિનિસિરાત તો નમાજ થઈ જશે.

કોઈ હરફમાં વધારો થઈ ગયો અને જો તેનાથી અર્થ ન બદલાય તો નમાજ થઈ જશે.

કોઈ શબ્દ વધારી નાખ્યો તો તે શબ્દ કુર્ચાનમાં હોય કે ન હોય પણ જો અર્થ બદલાતો હશે તો નમાજ ફાસિદ થશે, નહીં તો નહીં.

કોઈ શબ્દ ધૂટી જાય અને અર્થ બદલાય નહીં તો નમાજ ફાસિદ થશે નહીં અને અર્થ બદલાશે તો નમાજ થશે નહીં.

કોઈ અક્ષર (હરફ)ની વધઘટ કરી અને અર્થ બદલાતો નથી તો નમાજ થઈ જશે.

એક શબ્દને બદલે બીજો શબ્દ પઢ્યો પણ અર્થ બદલાતો નથી તો નમાજ થઈ જશે. નહીં તો નહીં, શબ્દો આગળ પાછળ થવાથી પણ એ જ પ્રમાણે.

એક આખી આયત બીજી આયતને બદલે (દેકાણો) પઢી પણ જો વક્ફ (વિરામ : અટકવું) કર્યો છે તો નમાજ ફાસિદ થશે નહીં. અને જો વિરામ ન કર્યું અને અર્થ બદલાશે તો નમાજ થશે નહીં.

જ્યાં નમાજ ફાસિદ થવાનો હુકમ છે ત્યાં સહવના સિજદાથી કામ પતી જશે નહીં.

જુમા તથા ઈદોમાં સહવ (ભૂલ) થાય અને વિશાળ જમાઅત હોય તો બેહતર એ છે કે સહવનો સિજદો ન કરે.

તોય, તે, સીન, પે, સ્વાદ, જાલ, જે, જોય, જીમ, અલિફ, નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

હમજાહ, ઓન, હે, હે, દુવાદ, જોય, દાલ. આ હરફો (અક્ષરો)ના ખરા ઉચ્ચારનો ખયાલ રાખે, નહીં તો અર્થ બદલાતાં નમાજ ફાસિદ થઈ જશે. કેટલાક તો સીન, શીન, જે, જીમ અને કાફ તથા કાફમાં ઉચ્ચારનો તફાવત કરતા નથી.

(એ આપણી બદનસીબી છે કે દુનિયાભરની વાતોમાં રસ લઈએ છીએ અને નમાજ જેવી મહત્વની ઈખાદત તથા તિલાવત માટે અતિ મહત્વના સહી ઉચ્ચારો સાથે કુર્ચાન પઢતાં શીખવાનો સમય નથી કાઢી શકતા ! તે શીખવાની વ્યવસ્થા માટે ન કોઈ આપણા કે બાળકો માટે વિચારે છે. કમસેકમ અમુક આયતો સૂરતો તો શીખી લેવી જેથી કામ ચાલી જાય !)

મુક્તદી નિયતમાં કહે "પાછળ આ ઈમામના" અને નિયત એટલે "દિલથી ઈરાદો કરવો" જીભથી કહેવું જરૂરી નથી પણ મસ્તહબ છે. (વધુ માટે ફતાવાએ રજવિયહ, ભાગ-૩ જુઓ)

કેટલાક અજ્ઞાનતામાં જમાઅતમાં જોડાઈને પોતાની ધૂટેલી રકાતો જલ્દીથી પઢી લઈને ઈમામ સાથે થઈ જાય છે પણ આ રીતે નમાજ થશે નહીં.

કુર્ચાન મળું ઘણા જ નાના અક્ષરોમાં લખવું જેમ કે આજકાલ તાવીજરૂપે (કુર્ચાન નાની સરખી સાઈઝમાં) છપાય છે એ મકરૂહ છે, આમ કરવું એ કુર્ચાનનું માન ઘટાડવું છે. (વધુ માટે બહારે શરીઅત ભાગ-૩, વાંચશો)

માસૂમ (ગુનાહ થાય જ નહીં) હોવું નભી તથા ફરિશતાઓની ખાસ વિશિષ્ટતા છે, ઈમામોને માસૂમ સમજવા (જેમ કે શીઆ સમજે છે) એ ગુમરાહી છે અને એ રીતે બાળકોને માસૂમ કહી દેવામાં આવે છે તો તેનાથી પણ બચવું જોઈએ.

નોંધ : વલી ગુનાહથી મહિદૂજ હોય છે.

નાપાક ચીજથી લીપેલ જમીન અને નાપાક જગ્ગા જો સૂકી થઈ ગઈ હોય તો તેના પર કપડુ બિછાવી નમાજ પઢી શકાશે.

અમારો એ રીતો બાંધવો કે માથાની વર્ચ્યેનો ભાગ ખુલ્લો રહે તો મકરૂહ છે.

નમાર્જમાં સૂરતો વગેરે આંગળીઓ પર ગણવું મકરૂહ છે. દિલમાં ગણાત્રી કરે પણ આંગળીઓ (કેવળ) દબાવી ગણી શકે જ્યારે આંગળીઓ પણ સુન્તત મુજબ તેના ઠેકાણો રહે, છતાં બિલાફે ઉલા (અફ્જલિયની વિરુદ્ધ) છે કેમ કે દિલ અન્ય બાજુ ધ્યાનિત થશે. જીમ વડે ગણવાથી નમાજ ફાસિદ થશે.

મસ્જિદમાં પોતાના માટે કોઈ જગ્ગા ખાસ કરી લેવી કે ત્યાં જ નમાજ પઢે મકરૂહ છે.

સિજદામાં પેશાની સ્થિર ન થાય તેવી નરમ કાલીન કે બિછોના પર નમાજ થશે નહીં.

નફલ પઢો તો સવાબ ન પઢો તો ગુનોહ નથી. નફલ બેસીને પઢવા કરતાં ઉભા થઈને પઢવામાં બમણો સવાબ છે.

નમાર્જની દરેક રકાતમાં ઈમામ તથા મુન્હરિદે વલદાલ્લીન પછી આમીન કહેવું સુન્તત છે. અને મુકતદી પણ વલદાલ્લીન સાંભળી ધીમેથી આમીન કહે.

મુકતદી માટે અધિક જાણકારી

ઈમામ કાએદામાં હોય તો પછીથી આવનાર તકબીરે તહરીમા સીધો ઉભો રહીને કહે પછી બીજી તકબીર કહેતાં કાએદામાં જાય. અને ઈમામ રુક્ખાં કે સિજદામાં હોય તો પણ એ જ પ્રમાણો કરે. અને જો પહેલી તકબીર કહેતાં કહેતાં ઝુક્યો અને રુક્ખાની હદ સુધી પહોંચી ગયો તો સર્વ સ્થિતિઓમાં નમાજ નમાર્જનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

થશે નહીં.

કેટલાક વુગ્ઝ કરીને ઉતાવળે ઉતાવળે ઈમામ પાછળ કોલ બાંધીને પછી બે હાથે બાંધો ઉતારે છે તથા ગળાના બટન લગાડે છે એ રીતે નમાજ ફાસિદ થશે. પ્રથમ વ્યવસ્થિત થઈને જ જમાઅતમાં શરીક થશું.

ઈમામ સાથે એ જે સ્થિતિમાં હોય નમાર્જમાં જોડાઈ જવું, ઉભા થવાની રાહ ન જોવી પણ જે તે રકાતનો રુક્ખાં ઈમામ સાથે ન મળે તે ધૂટલી ગણાશે જેથી ઈમામના સલામ ફેરવ્યા બાદ પૂર્ણ કરવાની રહેશે.

કોલ બાંધતાં જ ઈમામે કિર્તત શરૂ કરી અથવા કિયામમાં અધવરયે જોડનારા ધના ન પઢે. એ સિવાયની સ્થિતિમાં સમય હોય તો જ ધના પઢે.

ઈમામ સાથે સહેજ લેટ કોલ બાંધ્યો અને આપણે ધના શરૂ કરી અને ઈમામે કિર્તત શરૂ કરી, જો અડવી ઉપર ધના પઢી છે તો પૂરી કરે તેથી ઓછી છે તો પોતે અટકી જાય. અને અઉજુબિલ્લાહ, બિસ્મિલ્લાહ કિર્તતના તાબે છે.

કોઈએ ૪ (ચાર) રકાતવાળી ફર્જ નમાજ એકલા શરૂ કરી હજી પ્રથમ રકાતનો સિજદો કરવા પામ્યો ન હતો એવામાં જમાઅત શરૂ થઈ તો પોતાની નમાજ તોડીને જમાઅતમાં શરીક થઈ જાય અને ફરજ તથા મગરિબમાં તો પ્રથમ રકાતનો સિજદો કર્યો હોય છતાં તોડીને જમાઅતમાં શરીક થાય. ચાર રકાતમાંથી એક પઢી ચૂક્યો તો હવે બે પૂરી કરી કાયદો કરી સલામ ફેરવી જમાઅતમાં જોડાય અને ત્રણ પૂરી કરી તો હવે પોતે જ પઢી લે જમાઅતમાં ન જોડાય. બાદમાં નફલની નિયતે જમાઅતમાં શરીક થઈ શકશો. નમાજ તોડવા ઉભા ઉભા જ નમાજ તોડવાના

ઈરાદે એક તરફ સલામ ફેરવી છે. (કાનૂને શરીરાત)

ઈમામે સલામ બાદ કિષ્ણા રૂખ રહેવું મકરૂહ છે. જમણી કે ડાબી બાજુ ફરી જાય અથવા જો તેના મોઢાની આમને સામને કોઈ નમાજ પઢતું ન હોય તો મુક્તદીઓની સામે મોહુ કરીને બેસે. (ફતાવાએ રજવિયહ)

નમાજ બાદ હુએ માંગવી, હાથો ઉઠાવીને હુએ માંગવી, હુએ બાદ હાથ મોઢા પર ફેરવી લેવો એ સૌ સુન્નતથી સાબિત છે, પણ હુએ બાદ ખૂદ પોતાના હાથોને ચૂમવાનું ક્યાંય સાબિત નથી.

નાબાલિગની ઈમામત બાલિગો માટે જાઈજ નથી, નાબાલિગોની તે ઈમામત કરી શકે પણ ફાસિક તો ફાસિકોનો પણ ઈમામ થઈ શકતો નથી.

જમાઅત જેમ મોટી તેમ સવાબ પણ મોટો.

ઝકાત લેનાર જો ફંકીર (સાચે જ ઝકાતનો હક્કદાર) છે, સાહિબે નિસાબ નથી કે હાશમી સૈયદ નથી તો તેણે ઝકાત સદકો લેવું જાઈજ અને એ કારણે તેની ઈમામતમાં કોઈ વાંધો નથી.

ઈમામમાં કોઈ શરદી કુસૂર નથી છતાં તેની ઈમામતથી નારાજગી દર્શાવનાર પર વખાલ છે. (ફતાવાએ રજવિયહ-૩)

અવામમાં જે મશ્હૂર છે કે, "જમણા પગનો અંગૂઠો પોતાની જગાએથી ખસી જાય તો નમાજ તૂટી જશે" તો એ વાત ગલત છે. એ યાદ રાખશો. (રદ્દુલ મુહતાર)

મુસાફિર ઈમામે ચાર રકાત પઢાવી તો મુક્તીમ (સ્થાનિક) મુક્તદીની નમાજ થશે નહીં. (ફતાવાએ રજવિયહ)

જમાઅતે બાની (બીજુ) : જો યક્ષીનથી જાણ હોય કે અજાન થઈ નથી તો અજાન વિના જમાઅત કરવી મકરૂહ થશે, જોહર નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

તથા ઈશાની એવી જમાઅત દોહરાવવી બેહતર છે, ફજર, અસર મગરિબમાં ન દોહરાવે કેમ કે ફર્જ અદા તો થઈ જ ચૂક્યો છે અને હવે જે પઢશે તે નફલ છે અને ફજર તથા અસર બાદ નફલ નથી, અને મગરિબમાં દોહરાવે તો ત્રણ રકાત નફલની થશે (માટે ન દોહરાવે.) રેલ્વે સ્ટેશન જેવી આમ મસ્જિદોમાં અજાન વિના પણ જમાઅત જાઈજ છે પરંતુ અફિઝલ એ છે કે વારા ફરતી જુદા જુદા આવનાર ગિરોહ જુદી જુદી અજાન-ઈકામતથી નમાજ પઢે કેમ કે એવી મસ્જિદો કોઈ જમાઅતથી મખ્સૂસ નથી. મસ્જિદ જો જામેઅ, સરાયા (મુસાફરખાના), બાજાર કે સ્ટેશનની મતલબ આમ છે કે એક ખાસ જમાઅતથી મખ્સૂસ નથી તેની સૌ જમાઅતો જમાઅતે ઊલા છે. (ફતાવાએ અમજાહિયા, ફતાવાએ રજવિયહના આધારે)

જમાઅતે બાની થઈ રહી છે, જો પ્રથમ જમાઅતમાં નમાજ ફાસિદ અથવા બાતિલ ન હોય બલ્કે કોઈ વાજિબના તર્કના કારણે નમાજ દોહરાવાઈ રહી હોય તો પાછળથી આવનારાએ તેમાં શરીક થવું જાઈજ નથી, કેમ કે ઈકતેદાના સહીહ થવા માટે જરૂરી છે કે ઈમામ તથા મુક્તદીની નમાજ એક જ હોય. અથવા ઈમામની નમાજ મુક્તદીની નમાજને શામેલ હોય. (એટલે કે ઈમામ ફર્જ પઢે છે અને મુક્તદી પઢી ચૂક્યો હતો પણ નફલની નિયતે જોડાયો છે) નહીં તો (એટલે કે પ્રથમ જમાઅત ફાસિદ કે બાતિલ થઈ હોય તો) જોડાવું જાઈજ છે. (ફતાવાએ અમજાહિયા, પેજ-૧૧૮)

★ નમાજ પટવાની રીત ★

નમાજની શરતો, ફર્જો, મસાલા વગેરે યાદ રાખ્યા બાદ, નમાજ પઢવા માટે જે તે સમયની જે તે નમાજનો દિલથી ઈરાદો

કરી લે કે, (દા.ત. ફ્જરની બે ફર્જ) "નિયત કરું છું હું બે રકાત ફ્જરની ફર્જ અલ્લાહ તાલાના વાસ્તે મોહુ મારું કા'બા શરીફ તરફ" નિયત કરી લઈ બંને હાથોના અંગુઠાને કાનની બુટી સુધી લઈ જઈ "અલ્લાહ અકબર" કહીને હાથોને ઉંટીની નીચે જમણા હાથને ડાબા હાથ પર બાંધી દો. પછી ઘના (સુખાનકલ્લાહુમમ....) પઢો, પછી અઓજુબિલ્લાહ..... બિસ્મિલ્લાહ..... પૂરી પઢ્યા બાદ અલ્હમુ શરીફ પૂરી પઢીને વલદાલીન પૂરું થતાં ધીરેથી આમીન કહેવું. અલ્હમુ પઢ્યા બાદ બિસ્મિલ્લાહ શરીફ પઢીને કોઈ સૂરત કે કોઈ મોટી આયત અથવા ત્રણ નાની આયતો પઢે. ઈમામ પાછળ પઢે તો નિયતમાં "પાછળ આ ઈમામની" એટલો ઉમેરો કરે અને અલ્લાહ અકબર કહીને ઘના સિવાય કિયામમાં કાંઈ ન પઢે અલ્હમુ પૂરી થતાં "આમીન" મુકૃતદી પણ ધીરેથી કહે.

અલ્હમુ પછી સૂરત પઢ્યા બાદ અલ્લાહ અકબર કહી રુક્ષામાં જવું એટલે વાંકા વળી બંને હાથોને ઘૂંટણો પર રાખવા, નજરને પગના અંગુઠા પર રાખવી, ત્રણવાર સુફાન રદ્જિયલ અઝીમ અથવા સુફાન રદ્જિયલ કરીમ પઢી સમયાલાહુલિમન હમિદ્ડ કહેતાં સીધા ટંડાર ઉભા થઈને રદ્જબના લકલ હંડ પઢી અલ્લાહ અકબર કહેતાં સિજદામાં જવું (જેની વિગત કિતાબમાં સમજાવેલી જ છે) સિજદામાં સુફાન રદ્જિયલ આ'લા ઉ વાર પઢી અલ્લાહ અકબર કહી સીધા બેસવું ફરી અલ્લાહ અકબર કહી એ જ રીતે બીજો સિજદો કરીને અલ્લાહ અકબર કહેતાં ઉભા થઈ બિસ્મિલ્લાહ... અલ્હમુ.... પછી સૂરત કે મોટી આયત કે ઉ નાની આયતો પઢીને ફરી અલ્લાહ અકબર કહી અગાઉ જેમ રુક્ષા સિજદા નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

પતાવીને બીજા સિજદા બાદ અલ્લાહ અકબર કહેતાં કાએદામાં બેસી અતહિયાત પૂરી પઢી દુર્દે ઈલાહીમ પછી દુઆએ માષૂરા એટલે અલ્લાહુમગા ફિરલી પૂરી કરીને અસલામુ અલેકુમ વ રહેમતુલ્લાહ કહેતાં પ્રથમ જમણી પછી ડાબી બાજુ સલામ ફેરવવી જો ચાર રકાત જોહરની ફર્જ હોય તો પ્રથમ કાએદામાં અતહિયાત પૂરી કરીને અલ્લાહ અકબર કહેતાં ઉભા થઈ બિસ્મિલ્લાહ શરીફ પઢીને કેવળ અલ્હમુ પઢવી (ઈમામ પાછળ હોય તો ઉભા થઈ કાંઈ ન પઢવું) પછી રુક્ષા-સિજદા કરી ચોથી રકાત પણ એ જ રીતે પૂરી કરી જણાવ્યાનુસાર નમાજ પૂરી કરવી. સુન્નતે મોઅક્કદહમાં તો પાછલી બંને રકાતોમાં પણ અલ્હમુ પછી સૂરત મિલાવવી અને સુન્નતે ગેર મોઅક્કદ તથા નફલમાં તો પ્રથમ કાએદામાં અતહિયાત પછી દુર્દું વગેરે પઢી ઉભા થઈ ફરી ઘના, અઓજુબિલ્લાહ, બિસ્મિલ્લાહ પઢવું બાકી ઉપર મુજબ તેની નોંધ લેશો.

ચેતવણી : દુનિયા અને દુનિયામાં જે કાંઈ છે તે સર્વથી નમાજ કિંમતી છે.... તો નમાજને સહી રીતે પઢવા તકલીફ ઉઠાવો, ખર્ચ કરી કિતાબો વસાવો, આલિમની પાસે જતા રહો અને નમાજ વિશે શીખો. "**દર્સે નમાજ**" નામની કિતાબ ગુજરાતીમાં પણ દારુલ ઉલૂમ શાહે આલમ, જમાલપુર રોડ, અમદાવાદ ખાતે રૂ. ૧૦ મની ઓર્ડર કરીને મંગાવી તથા "**તોહફાએ મેઅરાજ યાને નમાજ**" રૂ. ૨૦માં દ્યાદરાથી અને "**મો'મિન કી નમાજ**" રૂ. ૮૦/- પોરબંદર (મૌલાના અ. સત્તાર હમદાશી લિભિટ) મંગાવો હજી આ રીતમાં ખૂટતી વિગતો જાણી લો અને એવી કિતાબોને ઘરમાં અવશ્ય વસાવો. નોકરી, ધંધા, વિજા માટે, દૌલત કમાવા માટે તથા સત્તાની લાલચે

માં, બાપ, બાળ, બરચાં છોડીને, વતન છોડીને ઉપરી જાવ છોડી
તો નમાજ માટે શું થોડી રકમ કે થોડા સમયનો પણ ભોગ નહીં
આપો?! નમાજનું મહત્વ સમજો, દુનિયા શું છે એ જાણવું છે?
તો નીચેની હિકાયત વાંચો : -

હિકાયત : એક બુજુર્ગ એક બાદશાહના બંગલાના છાંયડામાં
બેસી પાણીમાં સૂકો રોટલો બોળીને ખાધો પછી સૂર્ય ગયા જે
બાદશાહે જોયું. જ્યારે તે બુજુર્ગ ઉઠયા તો બાદશાહે પૂછ્યું કે,
"શું તમો આ રીતે પાણીમાં સૂકો રોટલો ખાઈને સૂર્ય ગયા તો
આટલી કમ ચીજ મેળવી આ હાલતમાં રખ તાદાલાથી ખુશ
છો ?!" ફર્માવ્યું, "હા ! હું પરવરદિગારથી ખુશ છું પણ એવા
માણસો પણ છે જેઓ એથી પણ ઓછામાં ખુશ રહે છે !"
બાદશાહે કહ્યું, એ કોણ ? ફર્માવ્યું, "જેઓ આખેરતના બદલામાં
હુનિયા કમાઈને ખુશ રહે છે ." (આખેરતમાં જહુનમથી
બચવાનો સામાન કરવાને બદલે હુનિયા પ્રાપ્ત કરવામાં ગુમ
રહીને, કમાઈ લઈને, નમાજો, નેક અમલો છોડીને પણ ખુશ
રહે છે) બુજુર્ગની આ વાતની બાદશાહના હિલ પર એવી અસર
પડી કે તે રડી પડ્યો. (સચ્ચી હિકાયત)

ધ્યાનથી વાંચો ! પ્યારા મદની આકા ^{સ્લાઇન}ના પ્યારા
દીવાનાઓ ! બુજુર્ગની આ વાત કેટલી વિચારવા જેવી છે, અને
હવે તમે પોતાની જાતનું દિલથી નિરીક્ષણ કરીને આખેરતની
કિંમત સમજીને દીનની રાહમાં આવવા કોશિશ કરો. દુનિયાની
કિંમત આખેરતની સરખામણીમાં સૂકો રોટલા જેટલી પણ નથી !
તો હવે બુદ્ધિશાળી તેને કહેવાય કે જે દીનના તરફ આવે અને
દોડતો આવે ! મૌલા તાદાલા તેના હબીબ ^{સ્લાઇન}ના સદકામાં
આપણને નેક તૌફીકું અતા ફર્માવો.

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૮૮

બુજુર્ગને દીનના ચાહકો ! આપણા તો એવા પણ બુજુર્ગો
થઈ ગયા કે, કોઈ લુહારી કામ કરતા તો હથોડો જીકવા ઊંચે
ઉઠાવ્યો અને અજાનનો અલ્લાહુ અકબર ! અવાજ સાંભળ્યો તો
તે હથોડાને ઘા કર્યા વગર જ બાજુમાં પડતો મૂકી મસ્ઝિદે
જવા ચાલતા થઈ જતા. ચામડુ-કાપદ સીવતાં સૌંય એક તરફ
કાઢીને અલ્લાહુ અકબર ! કાને સંભળાયું તો સોય બીજી તરફ ન
કાઢતાં ત્યાં જ રહેવા દેતા અને મસ્ઝિદે જવા ચાલી નીકળતા,
સુખ્ષેનલ્લાહ ! આપણી ચાહત ક્યાં ગઈ ! કે હજી તો નમાજની
રીત જાણવામાં જ સુસ્તી છે ! અફસોસ ! બધી દુનિયાનાં કામોની
માહિતી માટે સમય છે, સમય નથી તો કેવળ નમાજ તથા દીન
વિશે જાણવાનો !

વો મોઅમૃઝુ થે જમાનેમે મુસલમાં હોકર
ઓર હમ ખ્વાર હુએ તારિકે ફુર્ઝી હોકર

જનાઝાની નમાજ

ફર્જે કિફાયહ છે, એક જણો પણ પઢી લીધી તો સૌની
જિભેદારી ઉતરી ગઈ અને કોઈએ ન પઢી તો જેણો જેણો જાણ્યું
સૌ ગુનેહગાર, અને તેના ફર્જે કિફાયહ હોવાનો મુન્કિર કાફિર
છે. તેના માટે જમાઅત શર્ત નથી, એક જણો પઢી લીધી તો પણ
ફર્જ પૂરો. (આલમગીરી)

એ સાચી વાત કે 'ફર્જે કિફાયહ' છે પણ દર્શનાવવા આવેલ
માણસો જ્યારે જનાઝાની નમાજ પદ્ધવા લાગે અને ઘણા લોકો
ટોળે વળી એક બાજુ ઉભા રહી જોયા કરે ! તો ટીકા નથી કરતો
પણ એ ટીક ગણાય ?! મૈયત જો ઈમાનદાર નેક મો'મિનનું હશે
તો તેની જનાઝાની નમાજમાં શરીક થનારાની પણ બળશશ થઈ
જાય. જેમ કે એક કફનચોરનો મશહૂર પ્રસંગ તમે સાંભળ્યો જ

૮૦

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

હશે કે તેની બાંધણા થઈ ગઈ હતી તો આપણે શા માટે નસીબ ન અજમાવીએ અને શા માટે આવા મહાન અતિ મહાન લાભથી મેહરુમ રહીએ ?

બીજું, ગુનેહગાર સામાન્ય મુસલમાનની નમાજે જનાઝામાં રહેવાથી ખુદા ચાહે તો હાજરિનોની નમાજ વખતે થતી મગફિરતની દુઆથી તે મૈયતને ફાયદો થઈ જાય. તો આથી વધુ ક્યો સમય મહાન સંકટનો હશે ? એવા સમયે તમે તમારા મુસલમાન ભાઈ-બહેનની નમાજે જનાઝા પઢી કેમ મદદરૂપ ન બનો ?! મુસલમાનથી હમદર્રી દરેક સંજોગોમાં રાખવી જોઈએ. અને સવિશેષ એ પણ કે નમાજ પઢવામાં ઘણો જ સવાબ મૌલા તથાલા તમને અતા ફર્માવશે તો ‘મને નથી આવડતું’.....વગેરે બહાનાં કાઢી આ લાભ તજી દેવો ન જોઈએ, ક્યારે શીખશો ?!

★ નમાજે જનાઝાની રીત ★

નિયત (એટલે દિલથી પાકો ઈરાદો) કરે કે, નિયત કરી મેં નમાજની અલ્લાહ માટે અને દુઓ આ મૈયત માટે (પાછળ આ ઈમામની) અલ્લાહુ અકબર કહી કોલ બાંધી પના (સુખાનકલ્લાહુમ્મ...) પછે તેમાં જદુક પછી વજલ્લષનાઉક વચ્ચે ઉમેરી રાબેટા મુજબ પના પૂરી કરે. (ઈમામ બીજી તકબીર કહે તો પોતે પણ ધીમે પોતે સાંભળો એટલું જ) અલ્લાહુ અકબર કહી દુદે ઈખાહીમ આખુ પછે. ત્રીજી તકબીર કહ્વા બાદ (મૈયત બાલિગ સત્રી પુરુષની હોય તો) પછે અલ્લાહુમગફિર લિહેણિના વ મૈયતિના વશાહિદિના વ ગાઈબિના વ સગીરિના વ કબીરિના વગ્રકરિના વ ઉન્ધાના અલ્લાહુમ મન અહૃયયતહુ મિનના ફાહિયિલી અલલ ઈસ્લામ. વમન તવફક્યુતહુ મિનના ફતવફક્ફહુ અલલ ઈમાન. (મૈયત જો નાબાલિગ નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

છોકરાની અથવા બાલિગ થતાં પહેલાં પાગલ થયેલાની હોય તો પછે) અલ્લાહુમજ અલ્લાહુલ લના ફરતંવ વ જ અહુલના અજરંવ વ ગુખરંવ વ જ અહુલના શાફ્િઅંવ વ મુશફિઅ. (અને નાબાલિગ છોકરીનો જનાજે તો) ઉપરોક્ત દુઓમાં અહુલનાને બદલે અલ્લાલના પછે. ચોથી તકબીર થતાં જ હાથ છોડીને દઈને સલામ ફેરવે. જેને ઉપરોક્ત દુઓઓ ન આવડે તે કોઈ પણ દુઓએ માધ્યરહ (અલ્લાહુમગફિલી....) પઢી શકશે. નમાજે જનાઝામાં ચાર તકબીર અને કિયામ ફરજ છે, તથા બના, દુરુદ અને મૈયત માટે દુઓ સુણને મોચકકદદ છે.

અમુક તકબીરો ધૂટ્યા બાદ નમાજમાં જોડાય તે ઈમામ સલામ ફેરવે પછી ધૂટેલી તકબીરો કહી લે અને ડર હોય કે દુઓઓ પછે તો પૂરી થતા પહેલાં મૈયતને લોકો ઉઠાવી લેશે તો કેવળ તકબીરો કહી લે, દુઓઓ જતી કરે. (કાનૂન શરીયત)

ચેતવણી : જનાઝા સાથે ચાલનારાઓ મૌન રહે મૌત અને કબરની હાલતો નજરો સમક્ષ રાખી ગંભીર રહે, ન દુનિયવી વાતો કરે ન હશે. (આજકાલ તો અજબનો આલમ જોવા મળે છે કે સરઘસમાં જતા હોય તેમ કેટલાક લોકો વિવિધ વાતો કરતા, હસતા જનાઝા સાથે ચાલે છે ! તેઓ સબક લે.) હજરત અબુહુલ્લાહ ઈખે મરણીએ عَلَيْهِ السَّلَامُ એક જણને જનાઝા સાથે હસતાં જોયો તો ફર્માવ્યું, “તું જનાઝા સાથે હસે છે ! તારાથી કઢી વાત કરીશ નહીં.” અને જિક કરવા ચાહે તો દિલમાં કરે અને જોરથી જિકની પણ ઈજાત છે. (નિઝામે શરીયત)

મૈયતને કબરમાં રાખતી વેળા પછે :-

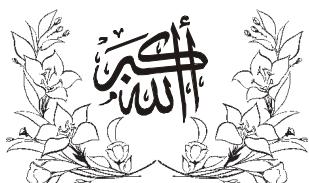
બિસ્મિલ્હારી વ અલા મિલ્લતિ રસ્લિલ્હાહ.

માટી દેવાનો ઈસ્લામી તરીકો :-

મુસ્તહબ એ છે કે સિરહાનાની તરફ બંને હાથો વડે ત્રણવાર માટી નાંખે. પ્રથમવાર કહે : મિન્હા ખલુનાકુમ, બીજાવાર : વ ફીહા નુર્દુકુમ, ત્રીજાવાર : વ મિન્હા નુઝીજુકુમ તારતન ઉઘા.

ચેતવણી : કોઈ સુન્ની ભાઈ વહાબી—દેવબંદી વગેરે મુર્તર્દોની જનાળાની નમાજ ન પઢે ન પઢાવે, કેમ કે જનાળાની નમાજમાં મૈયત માટે હુઆ હોય છે અને કાફિર—મુર્તદ માટે મગફિરતની હુઆ કરવી કુઝ છે, તેને મહૂર્મ કહેવું પણ કુઝ છે, ભલે મુર્તદ સગો બાપ કે ગમે તે કેમ ન હોય. જેમણે ભૂલ કરી હોય તેઓ તૌબા કરે. (હુઆઓ અરબીમાં લિપિયાંતર સાથે પાછલા પેજોમાં વાંચશો.)

અંતિમ વાત : હે મુસ્લિમાન ! હુનિયાદારીમાં ચૂર ન રહે, આ તો બધાં જાંઝવાના જળ છે તેની પાછળ દોડી તબાહ ન થા ! પક્ષાપક્ષી, હુનિયા માટે દોડધુપ, ગાનાં, ખેલતમાશા છોડ, એ ન ભૂલ કે તારે ચોક્કસ મરવાનું છે અને મૌતની કબરની, કિયામતની... વગેરે સખત અકલાપ્ય સખત મંજિલો પાર કરવાની છે. પ્યારા ભાઈઓ ! પ્યારી બહેનો ! માની જાવ, હજ સમય છે અને ધ્યાનપૂર્વક કિતાબને ફરી વાંચો અને તેની વાતો દિલો દિમાગમાં બેસાડી દો તો ઈન્શાઅલ્હાહ ! તમારો બેડો પાર છે. આમીન બિજાહિનબી સલ્લાલ્હાહુ અલહિ વસ્લેમ.

(પ્રકરણ : ૪)

આટલું અવશ્ય જાણી લો !

ચેતવણી : સ્ત્રીએ અને નિકાલ કરનારાં સ્ત્રી પુરુષે આ મસ્ખલા જાણી લેવા ફર્જ એન છે.

★ હેઝ, નિફાસ તથા ઈસ્ટેહાજા વિશે જ્ઞાન ★

બાલિગ સ્ત્રીના આગલા ભાગેથી જે લોહી નિયમાનુસાર (માસિક) નીકળે છે અને બીમારી કે બાળક પેદા થવાને લીધે ન હોય તેને હેઝ (માસિક) કહે છે અને બીમારીને લીધે હોય તો ઈસ્ટેહાજા અને બાળક જન્મને લીધે હોય તો તેને નિફાસ કહે છે.

હેઝની મુદ્દત : કમસે કમ ત્રણ દિવસ ત્રણ રાતો છે. એટલે પૂરા ૭૨ કલાકમાં એક મિનિટ પણ ઓછી છે તો હેઝ નથી અને વધુમાં વધુ દસ દિવસ દસ રાતો છે.

૭૨ કલાકથી સહેજ પણ વહેલું પૂરું થઈ જાય તો હેઝ નથી પણ ઈસ્ટેહાજા (બીમારીના વાંકે) છે. હા, જો સવારનું કિરણ ચમકતાં જ શરૂ થયું અને ત દિવસ, ત રાતો પૂરી થઈને કિરણ ચમકતાં જ પૂરું થાય તો હેઝ છે, અને આ સ્થિતિમાં ૭૨ કલાક પૂરા થવા જરૂરી નથી. અલબત્ત કોઈ અન્ય સમયે શરૂ થાય તો કલાકોમાં જ ગણની થશે. અને ૨૪ કલાકના એક દિવસ—રાત ગણાશે. (બહારે શરીઅત)

દસ રાત દિવસથી સહેજ પણ વધું લોહી આવ્યું તો જો હેઝ પ્રથમવારનું છે તો ૧૦ દિવસ સુધી હેઝ બાકીનું ઈસ્ટેહાજા ગણાશે. અને જો અગાઉ તેણીને હેઝ આવી ચૂકેલ હોય તો નિયમ દસ દિવસથી ઓછો હતો તો એથી જેટલું વધારે થયું તે ઈસ્ટેહાજા

છે. દા.ત. નિયમાનુસાર પાંચ દિવસ આવતું હતું, હવે આવ્યું ૧૦ દિવસ તો બધુ જ હૈજ પણ બાર દિવસ આવ્યું તો પાંચ દિવસ પછી ઈસ્તેહાજામાં ગણાશે. અને એક સ્થિતિ નક્કી ન હતી બલ્કે કદી ચાર તો કદી પાંચ દિવસ આવતું તો છેલ્લીવાર જેટલા દિવસ આવ્યું તેટલા દિવસ હૈજ અને ૧૨માંથી બાકીના દિવસ ઈસ્તેહાજા છે.

એવું જરૂરી નથી કે મુદ્દતમાં દરેક વખતે લોહી ચાલુ જ રહે તો જ હૈજ ગણાય બલ્કે જો અમુક અમુક સમયે આવે તો પણ હૈજ છે.

ઓછામાં ઓછી નવ વરસની વયે હૈજ શરૂ થશે અને વધુમાં વધુ હૈજ ચાલુ રહેવાની વય પંચાવન વરસ છે.

નવ વરસની વયથી અગાઉ અને પપ વરસ પછી જે લોહી આવે તે ઈસ્તેહાજા છે, જો કે પપ વરસ પછી જે લોહી આવે તે ઈસ્તેહાજા છે, જો કે પપ વરસ બાદ કેવળ લોહી આવે અથવા અગાઉના જેવા જ રંગનું આવે તે હૈજ છે.

સર્ગભાને જે લોહી આવ્યું તે ઈસ્તેહાજા છે એ જ રીતે બાળક થતી વેળા જે લોહી આવ્યું અને હજી બાળક અડધાથી વધુ બહાર નથી નીકળ્યું તો તે ઈસ્તેહાજા છે.

બે હૈજો વચ્ચે કમસે કમ પૂરા ૧૫ દિવસનું અંતર જરૂરી છે એ જ રીતે નિફાસ તથા હૈજની વચ્ચે પણ. જેથી જો નિફાસ પૂરુથયા પછી ૧૫ દિવસ અગાઉ જે લોહી આવ્યું તે ઈસ્તેહાજા છે.

હૈજ ત્યારે ગણાશે જ્યારે કે લોહી સ્ત્રીના ગુપ્તાંગના બહારના ભાગે આવી ગયું જેથી જો કોઈ કપડુ રાખી લીધું છે જેના લીધે લોહી બહાર ન આવ્યું, અંદરના ભાગે જ રોકાઈ રહ્યું તો જ્યાં સુધી તે કપડું ન કાઢશે ત્યાં હૈજવાળી થશે નહીં, નમારો પઢશે નમારનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

રોજા રાખશે.

નિફાસનું બચાન : બાળ જન્મ પછી જે લોહી આવે તે નિફાસ છે. તેના ઓછાપણા વિશે કોઈ મુદ્દત નિશ્ચિત નથી, અડધાથી વધુ બાળક નીકળ્યા બાદ એક ક્ષણ પણ લોહી આવ્યું તો તે નિફાસ છે અને વધુમાં વધુ નિફાસનો સમય ૪૦ દિવસ-રાત છે.

ચેતવણી : આ વર્ષનમાં જ્યાં બાળક થયા (જન્મ્યા)નો શબ્દ આવશે તેનો અર્થ અડધાથી વધુ બાળકનું બહાર નીકળી જવું ગણાશે.

કોઈને ૪૦ દિવસથી વધુ લોહી આવ્યું તો જો તેની પ્રથમ સુવાવડ છે અથવા એ યાદ નથી કે અગાઉની વેળા કેટલા દિવસ લોહી આવેલું તો આ બંને સંજોગોમાં ૪૦ દિવસ-રાત નિફાસ, બાકી ઈસ્તેહાજા છે. અને આગલી વેળાની ખબર હોય તો એથી વિશેષ જેટલા દિવસ આવ્યું તે ઈસ્તેહાજા છે.

કસુવાવડ-(હમલ પરી જાય)થી પહેલાં જે લોહી આવ્યું તે ઈસ્તેહાજા અને બાદવાળું નિફાસ છે પરંતુ આ એ સંજોગોમાં છે કે જ્યારે કોઈ અવયવ બની ચૂકેલ હોય, નહીં તો પ્રથમવાળું જો હૈજ હોઈ શકે તો હૈજ છે નહીં તો ઈસ્તેહાજા.

ચાલીસ દિવસો દરમ્યાન કદી લોહી આવ્યું કદીક નહીં તો સૌ નિફાસ છે, ભલે તેમાં ૧૫ દિવસનો ગાળો થઈ જાય.

★ હૈજ તથા નિફાસનો હુકમ ★

આ હાલમાં નમાજ પઢવી રોજા રાખવા હરામ છે. આ દિવસોમાં નમાજ માફ છે તેની કગા પણ નથી. જો કે રોજા અન્ય દિવસોમાં રાખી લેવા ફરજ છે. ખાસ ધ્યાનથી બહેનો વંચે કે,

"આ દિવસોમાં પણ નમાજના સમયે વુગ્રૂ કરીને એટલીવાર જિકે ઈલાહી, દુરુદ શરીફ અને અન્ય વળીફાઓ પછી રહે જેટલીવાર નમાજ અન્ય દિવસોમાં પછી હતી જેથી આદત રહે."

હેઝ તથા નિષાસવાળીએ કુર્અન મજૂદ પઢવું જોઈને હોય કે મોઢે પઢવું કે અને તેને અડકવું ભલે બાઈન્ડીંગ, ચોલી કે હાશિયાને આંગણીની અણી કે શરીરનો કોઈ ભાગ લાગે.... આ સર્વ હરામ છે.

કાગળના ટુકડા પર કોઈ આયત લખી હોય તેને અડકવું પણ હરામ છે.

કુર્અન મજૂદ જુગદાનમાં હોય તો તે જુગદાનને અડકવામાં વાંધો નથી.

આ હાલતમાં કુર્અન મજૂદ અને દીની કિતાબો વગેરેને અડકવાના સૌ હુકમો તે જ છે જે ગુસલ વિનાના માટે છે જે ગુસલના પ્રકરણમાં આવી ગયું છે.

મુઅલિમાને હેઝ કે નિષાસ હોય તો એક એક કલેમાને □ાસ તોડી તોડીને પઢવે અને હિજ્જે કરવામાં કોઈ વાંધો નથી.

આ હાલતમાં સંભોગ હરામ છે જો કે સાથે સૂવા, બેસવા, ખાવા, પીવા અને બોસો લેવામાં વાંધો નથી.

ઇસ્તેહાજા : હવે હેઝ તથા નિષાસ સિવાયનું લોહી ઇસ્તેહાજા છે. આ હાલતમાં ન નમાજ માફ છે ન રોઝા, ન તેવી સ્ત્રીથી સંભોગ હરામ છે. (વધુ માટે વંચો : કાનૂને શરીરાત વગેરે)

નમાજમાં પટવાની દુઅા વગેરે ચીજે

★ ખના ★

سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ

وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

સુખાન-કલ્લાહુમ્ વ બિહાર્-ક વ તબાર-કસ્મ-ક વ
તાલા જદુ-ક વલા ઈલા-હ ગયૂરુક.

★ તશહિલ્લુદ ★

الْتَّحَيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالظَّلَّابَاتُ الْسَّلَافُ

عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّلِحِينَ ط

أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ط

અતાહિયાતુ લિલાહિ વસ્ત-લવાતુ વતાચિયબાતુ,
અસલામુ અલયુક અયુહનબિયુ વ રહુમતુલ્લાહિ
વ-બરકાતુષુ, અસલામુ અલયુના વ અલા
ઈબાહિલાહિસાલિહી-ન. અશહુ અલ્લાઈલા-હ ઈલલલાહુ
વ અશહુ અન્ન મુહમ્મદન્ અખુષુ વ રસૂલુહ.

★ દુર્ઘાણીમ ★

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلٍ مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اٰبَرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اٰبَرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ○

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلٍ مُحَمَّدٍ كَمَا
بَارَكْتَ عَلٰى اٰبَرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اٰبَرَاهِيمَ اٰتَكَ
حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ○

અલ્લાહુ મ સલિલ અલા મુહમ્માદિં વ અલા આલિ
મુહમ્માદિન્ કમા સલ્લયત અલા ઈથ્રાહી-મ વ અલા આલિ
ઈથ્રાહી-મ ઇન્-ક હમીદુ મજાદ. અલ્લાહુ મ બારિક અલા
મુહમ્માદિં વ અલા આલિ મુહમ્માદિન્ કમા બારકત અલા
ઈથ્રાહી-મ વ અલા આલિ- ઈથ્રાહી-મ, ઇન્-ક હમીદુ મ
મજાદ.

★ દુઆએ માષ્ઠૂર ★

وَعَلَمَ مَا وَرَهُ رَبُّ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَ
لَسْ سُتَادِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ
الْأَمْوَاتِ إِنَّكَ مَجِيْبُ الدُّعَوَاتِ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَكْرَمَ الرَّاحِمِينَ ۝

અલ્લાહુ મ ગ્રાફિક્સ વલિવાલિટેચ્ય વલિમન તવાલદ વલિ
જમીઇલ મુખ્યમનીન વલ મુખ્યમનાતિ વલ મુસ્લિમીન વલ
મુસ્લિમાતિલ અહ્યાઈ મિન્હુ મૃ વલયમ્વાતિ ઇન્ક મુજબુ
દયવાતિ બિરહુમતિક યા અહ્મરાહિમીન.

★ દુઆએ કુનૂત ★

اَللّٰهُمَّ اٰتَانَا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ
بِكَ وَنَتَوَكّلُ عَلٰيْكَ وَنُشُّئُ عَلٰيْكَ الْخَيْرُ
وَنَشَكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلُعُ وَنَتَرُكُ مَنْ
يَقْبُرُكَ ۝ اَللّٰهُمَّ اٰتَيَاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّي
وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعُى وَنَحْفِدُ وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ
وَنَخْشُى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ

અલ્લાહુ મ ઇના નસ્તાઈનુ-ક વ નસ્તગફિરુ-ક
વ-નુખ્યમનુ બિ-ક વ ન-તવક્કલુ અલયુક વ નુઝી અલયુકલુ
ખદર વ નશુકરુ-ક વલા નકુદુરુ-ક વનખલઉ વ નતુકુ
મંયુકજુરુ-ક, અલ્લાહુ મ ઈયા-ક નાયુદુ વ લ-ક નુસલી
વ નસજુદુ વ ઈલયુક નસાા વ નહુકિદુ વ નજૂ રહમત-ક વ
નઘા અગાબ-ક ઇન અગાબ-ક બિલુક્ફિલારિ મુલિહક.

★ વુગુ કરતી વખતે પટવાની દુઆ ★

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى دِيْنِ الْاسْلَامِ

બિસિમલ્લાહિલ અલિયિલ અગીમિ વલ્લાહુ લિલ્લાહિ
અલા દીનિલ ઈસ્લામ.

★ વૃદ્ધ કર્યા પછી પટવાની દુઆ ★

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ
أَشْهِدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهِدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
اَللَّهُمَّ مَاجِدُ اَنْفُسِنَا مِنْ نَاسَ اَنْفُسِنَا بَلِي—ن વજાલ્લી મિનલ
મુત—તહારીન. અશહદુ અલા ઈલા—હ ઈલલાહુ વ અશહદુ
અન્ મુહમ્મદન્ અશહદુ વ રસૂલુહ.

★ અગાન પછી પટવાની દુઆ ★

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلْوَةِ الْقَائِمَةِ اِنِّي سَيِّدُكَنَا
مُحَمَّدُ الْوَسِيْلَةُ وَالْفَضِيلَةُ وَالدَّرَجَةُ الرَّفِيعَةُ وَابْعَثْهُ مَقَامًا
مُحَمَّدًا فِي الْذِي وَعَدْتَهُ وَارْسِلْنَا شَفَاعَتَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّكَ
لَا تَخْلُفُ الْمِيعَادَ

અલલાહુમ રેખ દાખિલિદ દાવતિના મતિ વસ્સલાતિલુ
કાઈમતિ, આતિ સેયિદિના મુહમ્મદનિલ વસીલ—ત વલ્લ ફણીલત
વદરજતર્ફીઅદ્વ વબાઘૂ મફામમ્ મફલુદનિલઝી વઅતાદ્વ
વર્જુકના શફાઅતહુ યવમલ કિયામતિ ઈન્—ક લા તુલિલફુલ
મીઆદ.

★ ફર્જ નમાઝ પછી પટવાની દુઆ ★

اللَّهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكَتْ رَبُّنَا
وَتَعَالَى تَيَّا ذَا الْحَبَالِ وَالْاَكْرَامُ

અલલાહુમ અન્તસ્સલામુ વ મિન્કસ્સલામુ તબારકત રેખના
વ તાલયત યા જલ્જલાલિ વલ ઈકરામ.

નમાઝનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

| ૧૦૧ |

★ ભાલિગ મૈયતની દુઆ ★

اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا
وَصَغِيرِنَا وَكِبِيرِنَا وَذَكْرِنَا وَأَنْثَانَا اَللَّهُمَّ مَنْ
أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاحْيِهْ عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ
مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ اَللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ
وَلَا تَقْتِنَّا بَعْدَهُ.

અલલાહુમ મિન્કર લિહિયના વ માયિતિના વ શાહિદિના
વ ગાઈબિના વ સગીરિના વ કબીરિના વ ઝ-કરિના વ ઉન્યાના
અલલાહુમ મન અદ્વયથા મિન્ના ફ-અદ્વયિહી અલલ
ઈસ્લામિ વ-મન તવફુકથા મિન્ના ફ-તવફુકથુ અલલ ઈમાન.

★ નાભાલિગ છોકરાની મૈયતની દુઆ ★

اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَنَا فَرَطاً وَاجْعَلْنِي لَنَا اَجْرًا وَذُخْرًا
وَاجْعَلْنِي لَنَا شَافِعًا وَمُشْفَعًا

અલલાહુમ મજાલથુ લના ફ-રતંવ વજાલથુ લના અજરંવ વ
જુખરંવ વજાલથુ લના શાફિઅંવ વ મુશફુકથા.

★ નાભાલિગ છોકરીની મૈયતની દુઆ ★

اَللَّهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا فَرَطاً وَاجْعَلْهَا لَنَا اَجْرًا وَذُخْرًا
وَاجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً وَمُشْفَعَةً

અલલાહુમ મજાલથા લના ફ-રતંવ વજાલથા લના અજરંવ
વ જુખરંવ વજાલથા લના શાફિઅંવ વ મુશફુકથા.

નમાઝનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

| ૧૦૨ |

★ કબરસ્તાનમાં દાખલ થતી વખતે પટવાની દુઆ ★

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُوْرِ يَعْفُرُ اللَّهُ لَنَا
وَلَكُمْ وَأَنْتُمْ سَلَفُتُمَا وَنَحْنُ لَكُمْ خَلْفٌ وَ
وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حَقُونَ

અસ્સલામુ અલયકુમ યા અષ્ઠલલ કુભૂરિ, યજિફુરુલ્લાહુ
લના વ લકુમ, વ અન્તુમ સ—લકુના વ નષ્ઠનુ લકુમ ખલ્લન વ
ઈન્ના ઈન્શાઅલ્લાહુ બિકુમ લાહિકુન.

★ મૈયતને કબરમાં ઉતારતી વખતે પટવાની દુઆ ★

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مَلَائِكَةِ رَسُولِ اللَّهِ

બિસ્મિલ્લાહિ વ અલા મિલ્લતિ રસૂલિલ્લાહ.

★ કબર પર માટી નાંખતી વખતે પટવાની દુઆ ★

પહેલી પોંસે : مِنْهَا حَلْقَنْتُكُمْ મિન્હા ખલ્કનાકુમ

બીજી પોંસે : وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ વ ફીહા નુઈદુકુમ્

બીજી પોંસે : وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارِيْخًا أُخْرِي : વ મિન્હા નુખ્રજુકુમ્

તા-રત્ન ઉપરા / નમાજ તર્ક કરવાવાળાઓ માટે સહાયાએ

કિરામના કથનો ♦ હજરત અલી રાત્ન કરુણાની બેનમાજી વિશે ફર્માવે
છે : જે ન નમાજ ન પઢે તે કાફિર છે. (બહવાલા ઈન્ને અભી શયબા અને
બુખારી) ♦ હજરત અષ્ઠુલ્લાહ ઈન્ને અભાસ رَبِّ الْمَلَكَوْنَ ફર્માવે છે કે : જેણે
નમાજ છોડી દીધી તે કાફિર થઈ ગયો. ♦ હજરત અષ્ઠુલ્લાહ ઈન્ને મરગીદ
ફર્માવે છે : જેણે નમાજ છોડી દીધી તેનો કોઈ (ધર્મ) નથી. (બહવાલા
મરવાજી) ♦ હજરત જાબિર ઈન્ને અષ્ઠુલ્લાહ رَبِّ الشَّعْبَادَوْنَ ફર્માવે છે : બેનમાજી
કાફિર છે. (બહવાલા અષ્ઠુલ્લાહ) ♦ હજરત અષ્ઠુલ્લાહ رَبِّ الشَّعْبَادَوْنَ ફર્માવે છે :
બેનમાજી માટે ઈમાન નથી. (બહવાલા અભી અષ્ઠુલ્લાહ)

નમાજનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૧૦૩

૧૦૪

નમાજનું મહિત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

આટલું તો યાદ કરી લેશો !

★ (૧) સૂરથે ફાતિહા ★

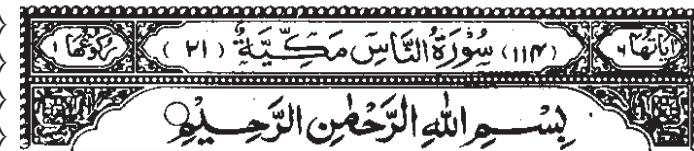
બિસ્મલલાહિરરહ્માનિરરહીમ

અલુ હમુલિલલાહિ રબ્બલ આલમીન. અરરહ્માનિરરહીમ.
માલિક યૌમદીન. ઈચ્છાક નાયબુદ્ધ વ ઈચ્છાક નસ્તઈન. ઈહુ
દીનસિસરાતલુ મુસ્તકીમ. સિરાતલલજીન અનામત અલૈહિમ.
ગૈરિલ મગ્નૂબિ અલૈહિમ્ વલદ દાલ્વીન. (આમીન)

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

| ૧૦૭ |

★ (૨) સૂરથે નાસ ★

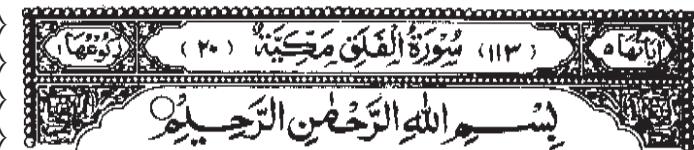

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ
النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسَاسِ هُوَ الْخَنَّاسُ الَّذِي
يُوَسْوُسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنْ إِجْنَانَةٍ وَالنَّاسِ

બિસ્મલલાહિરરહ્માનિરરહીમ

કુલુ અગુજુબિરબિનાસિ મલિકિનાસિ ઈલાહિનાસિ
મિનુ શર્વિલ વસ્વાસિલ ખનાસિલજી યુવસ્વિસુ ઝી
સુદ્વરિનાસિ મિનલુ જિનતિ વનાસ.

★ (૩) સૂરથે ફલક ★

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَ
مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

નમાજનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

| ૧૦૮ |

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

કુલ અગેજુ રબ્બિલ ફલક. મિન શરીર માખલક. વમિન શરીર ગાશિકિનુ ઈજા વકબ. વમિનુ શરીરનુ નફ્ફાષાતિ ફિલ ઉકદ. વમિનુ શરીર હાસિદિનુ ઈજા હસદ.

★ (૪) સૂરથે ઈપલાસ ★

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ إِلَهُ الصَّمْدٌ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ
يُوْلَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُواً أَحَدٌ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

કુલ હુવલ્લાહુ અહદ. અલ્લાહુસ્સમદ. લમ્ યલીએ વલમ્
યુલદ. વલમ્ યકુલ્લાહુ કુદ્દુવનુ અહદ.

★ (૫) સૂરથે લાણ ગીત ★

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّأْتُ يَدَآ أَيْ لَهِبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ۝ سَيَصْلِي نَارًا ذَاتَ لَهِبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ
حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ قَنْ مَسَدٌ ۝

નમાગનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

૧૦૮

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّعَتْ يَدَآ أَيْ لَهِبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ
وَمَا كَسَبَ. સયસલા નારનુ જાત લહબિંવુ વમ્રાતુહ. અમાલતલુ હતબ. ફીજુદિહા હબ્લુમ્ મિમ્મસદ.

★ (૬) સૂરથે નસ્ર ★

سُورَةُ النَّصْرِ وَمَكَيْتَةٍ (૧૧૦)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَهُ نَصْرٌ إِلَهُو وَالْفَتْنَهُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسِيَّمْ بِحَمْدٍ
رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ مَا تَهْ ۝ كَانَ تَوَابًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ઈજા જાય નસુલ્લાહિ વલ્ફાતહ. વરાયેતનાસ યદ્દુલુન જી
દીનિલ્લાહિ અફ્વાજા. ફસબિલુ બિહદિ રબ્બિલ વસ્તગ્રફિલુ.
ઈન્હુ કાન તવાબા.

★ (૭) સૂરથે કાફિરન ★

سُورَةُ الْكُفَّرِ وَمَكَيْتَةٍ (૧૦૯)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا يَهُهَا الْكُفَّرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا

નમાગનું મહત્વ અને જરૂરી મસાઈલ

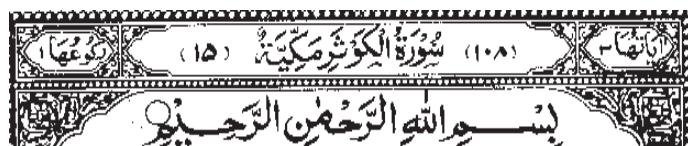
૧૧૦

أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا
أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ ਮਾਨਿਰਹੀਮ

ਕੁਲ ਧਾ ਐਧੂਲ ਕਾਫ਼ਿਰਨ. ਲਾ ਅਖੂਦੁ ਮਾ ਤਖੂਦੁਵੁਨ. ਵਲਾ
ਅਨ੍ਤੁਮ ਆਭਿਵੁਨ ਮਾ ਅਖੂਦ. ਵਲਾ ਅਨਾ ਆਭਿਵੁਮ੍ਰ ਮਾ
ਅਖਵਹੁਮ੍ਰ ਵਲਾ ਅਨ੍ਤੁਮ ਆਭਿਵੁਨ ਮਾ ਅਖੂਦ. ਲਕੁਮ੍ਰ ਫਿਨੁਕੁਮ੍ਰ
ਵਲਿਧੀਨ.

★ (੮) ਸੂਰਾਏ ਕੌਥਰ ★

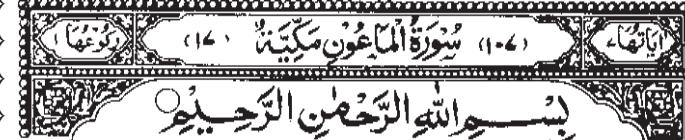
سُورِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ ਮਾਨਿਰਹੀਮ

ਈਨਾ ਅਖੂਤੇਨਾ ਕਲਕੌਥਰ. ਫਿਸਲਿਲਿ ਰਾਖਿਖਕ ਵਨਹਰ. ਈਨ
ਸਾਨਿਅਕ ਹੁਵਲੁ ਅਭਰ.

★ (੯) ਸੂਰਾਏ ਮਾਓਿਨ ★

سُورِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَيْتَ الَّذِي يَكْدِبُ بِالدِّينِ ۝ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْبَيْتِمَ ۝ وَلَا يَحْصُلُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ
لِلْمُصَلِّيِّنَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝
الَّذِينَ هُمْ يُرَأَوْنَ ۝ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ ਮਾਨਿਰਹੀਮ

ਅਰਏਤ ਅਲਖਾਨੀ ਧੁਕੁਜ਼ਜਿਲੁ ਬਿਦੀਨ. ਫਿਆਲਿਕਲਖਾਨੀ
ਧਹੁਰ-ਉਲ ਧਤੀਮ. ਵਲਾ ਧਹੁਦੁ ਅਲਾ ਤਾਮਿਲ ਮਿਸਕੀਨ.
ਫਿਵਾਲੁਲ ਲਿਲ ਮੁਸਲਿਲਿਨਲਖਾਨੀਨ ਹੁਮ੍ਰ ਅਨ੍ਤ ਸਲਾਤਿਹਿਮ ਸਾਹੁਨ.
ਅਲਖਾਨੀਨ ਹੁਮ੍ਰ ਧੁਰਾਇਨ ਵਧਮ੍ਰ ਨਹੀ ਨਲੁ ਮਾਓਿਨ.

★ (੧੦) ਸੂਰਾਏ ਕੁਈਸ਼ ★

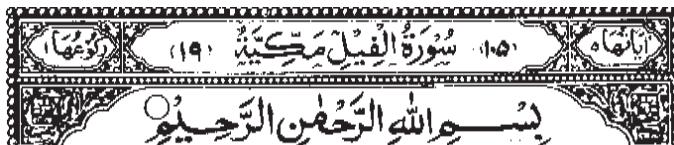

سُورِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يُلِفُ قُرْيَشٌ ۝ الْفَهِمُ رِحْلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝
فَلَيَعْبُدُوا رَبَّهُمْ ۝ هَذَا الْبَيْتُ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
جُوعٍ ۝ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ੍ਮਾਨਿਰਖੀਮ

ਕੁਈ ਲਾਫ਼ ਕੁਈ ਸ਼ਿਨ੍ਹ, ਈਲਾਫ਼ ਕਿਉਂ ਮੁ ਰਿਖ ਲਤ ਇਥਤਾਈ ਵਸੋਈ.
ਝਲ ਧਾਰ ਬੁਝ੍ਹੂ ਰਖ ਹਾਜ਼ਰ ਬੈਤਿਲਗੀ ਅਤਾਮ ਹੁ ਮੁ ਮਿ-ਯੂਈ ਵ
ਵਾਅਮਨ ਹੁ ਮੁ ਮਿਨ ਘੋਕ.

★ (੧੧) ਸੂਰਾਏ ਫੀਲ ★

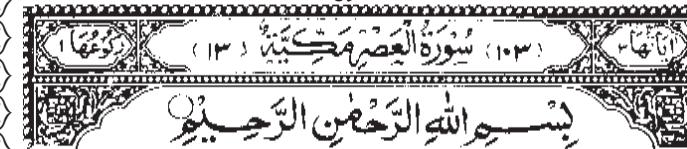
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا تَرَكِيفَ فَعَلَ رَبِّكَ بِأَصْحَابِ الْفَيْلِ ۖ أَمْ يَجْعَلُ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۖ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَايِيلَ ۖ
تَرْمِيَاهُمْ بِرَحْمَةِ مِنْ سِيَّئِيلٍ ۖ فَجَعَلْتُمْ كَعْصِفَ تَاکُولٍ ۖ

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ੍ਮਾਨਿਰਖੀਮ

ਅਲ ਮੁ ਤਰ ਤੇਕ ਝਾਲ ਰਖ ਬੁਕ ਬਿਅਚਾ ਬਿਲੁ ਝੀਲ. ਅਲ ਮੁ
ਧ ਜਾਲ ਕੇਂਦਰ ਮੁ ਝੀ ਤਹਲੀ ਲਿੰਵ ਵਾਰ ਸਾਲ ਅਲੈਹਿ ਮੁ ਤੈਧ ਰਾਨ
ਅਭਾਬੀਲ. ਤਮਾਹਿ ਮੁ ਬਿਹਿ ਅਰਤਿ ਮੁ ਮਿਨ ਸਿਜ਼ਲ.
ਝਾਲ ਹੁ ਮੁ ਕਾਸਿਫ ਮੁ ਮਾਕੂਲ.

★ (੧੨) ਸੂਰਾਏ ਅਦਰ ★

وَالْعَصْرِ ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۗ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ ۗ وَتَوَاصَنَا بِالْحَقِّ ۗ وَتَوَاصَنَا بِالصَّيْرِ

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ੍ਮਾਨਿਰਖੀਮ

ਵਲਖਿੰਦ ਈਨ ਲੁ ਈਨ ਸਾਨ ਲਈ ਖੁਦਰ. ਈਲਲਾਲੁ ਲਗੀਨ ਆਮਨੂ
ਵਅਮਿਲੁ ਸਾਲਿਹਾਤਿ ਵਤਵਾ ਸਾਵ ਬਿਲੁ ਹਕਿਕ ਵਤਵਾ ਸਾਵ ਬਿਸ਼ਵ.

★ (੧੩) ਸੂਰਾਏ ਕਦ ★

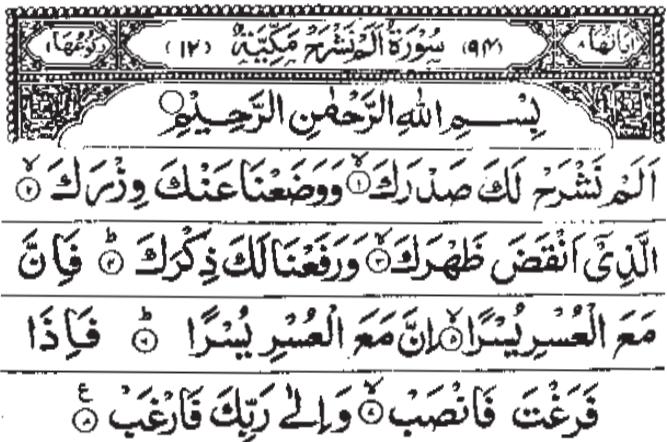
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۗ وَمَا أَدْرِيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۗ تَنْزُلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ۗ سَلَامٌ شَهِيْ حَتَّىٰ مَطْمِعُ الْفَجْرِ

ਬਿਸਿਮਲਾਹਿਰਖ੍ਮਾਨਿਰਖੀਮ

ਈਨਾ ਅ-ਜਲਨਾਹੂ ਝੀ ਲੈਲਤਿਲੁ ਕਦਰ. ਵਮਾ ਅਦਰਾਕ ਮਾ
ਲੈਲਤੁਲੁ ਕਦਰ. ਲੈਲਤੁਲੁ ਕਦਰ ਘੋਰੁ ਮੁ ਮਿਨ ਅਲੋਂ ਸ਼ਾਹੁ ਰ.

તનજુગલુદુ મલાઈકતુ વર્ઝુ શીઠા બિઈજુનિ રબ્બાહિમુ મિનુ
કુલિલ અમૃત. સલામુન્ હિયા હટા મતલઈલુ ફજર.

★ (૧૪) સૂરથે અલમ નંદર ★

બિસ્મિલ્હાહિર્રહ્માનિર્હીમ

અલમ નંદરણ લક સદરક. વવદાના અન્ક વિઝરક.
અલલજી અન્કદ જલ્દરક. વરફાના લક જિકક. ફઈનમાલુ
ઉસ્ર યુસ્રનુ ઈનમાલુ ઉસ્ર યુસ્રા. ફઈઝ ફરગત ફન્સબ. વ
ઇલા રબ્બિક ફંગબ.

સલાતુતરખીહ પટવાની રીત

નિયત કરી, હાથ દુંટી નીચે બાંધી ઘના પઢીને આ કલિમો
સુભાનલલાહિ વલ્હમુલિલલાહિ વલાઇલાહ ઇલલલાહ
વલ્હાહ અકબર ૧૫ વખત પઢે. પછી અઉજુ, બિસ્મિલ્હાહ,
સૂરથે ફાતિહા અને સુરત પઢીને ૧૦ વખત પઢે અને રૂકુઅમાં
સુખાન રબ્બયલ અર્જીમ પઢ્યા પછી ૧૦ વખતે પઢે અને
પછી રૂકુઅમાંથી ઉભા થઈને રબ્બના લકલ હમદ પઢ્યા પછી
ઉભા ઉભા ૧૦ વખતે પઢે. તે પછી પહેલા સિજદામાં સુખાન
રબ્બયલઅલા પઢ્યા પછી ૧૦ વખતે પઢે ને પછી
સિજદામાંથી ઉઠીને બેસે તો (જલ્સામાં) બેઠા બેઠા ૧૦ વખતે
પઢે પછી બીજા સિજદામાં સુખાન રબ્બયલઅલા પઢીને
૧૦ વખતે પઢે. આ રીતે આ તરબીહ એક રકાતમાં ૭૫
(પંચોતેર) વખત પઢવામાં આવશે.

ત્યાર બાદ બીજી રકાત માટે ઉભા થઈને સૂરથે ફાતિહા
પઢતા પહેલા ૧૫ વખતે પઢે અને પહેલી રકાતની જેમ બાકી
રકાતોમાં પઢે. આ તરબીહ ચાર રકાતોમાં ૩૦૦ (ત્રણસો) વખત
પઢવામાં આવશે. આ નમાજ મકરૂહ ટાઈમ સિવાય કોઈપણ
ટાઈમે પઢી શકાય છે.

(અર્થ) : અય પૈકરે હુસન ! યકીનન
શૌદ્ધવીકા ચાંદ આપ હી કે નૂરી
ચેહરેસે તાબાં (ચમકાન) હે (પૂરી
ઈન્સાનિયત) આપ કે અવસાન
ઓર કમાલાત બયાન કર પાએ ?
યે મુખ્યિન હી નહીં ! મુખ્તસર યે હે
કે ખુદાકે બાદ આપ હી કી જાત
બુજુર્ગ વ બરતર હે.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَارَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ

તોહણાયો દુર્દો સલામ

★ દુર્દે રહી ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

અલ્લાહુમ્મ સાલિ અલા મુહમ્માદિમ્મા દામતિસ્સલાતુ વસાલિ અલા મુહમ્માદિમ્મા દામતિરહમતુ વ સાલિ અલા મુહમ્માદિમ્મા દામતિલ બરકાતુ વ સાલિ અલા રહી મુહમ્માદિન ફિલ અરવાહી વ સાલિ અલા સૂરતિ મુહમ્માદિન ઝીસ્સુવરિ વ સાલિ અલા ઈસ્મ મુહમ્માદિન ફિલ અસ્માએ વ સાલિ અલા નફસે મુહમ્માદિન ઝીનુઝ્જસિ વ સાલિ અલા કલિ મુહમ્માદિન ઝીલ કુલ્લબિ વ સાલિ અલા કુલ્લિ મુહમ્માદિન ફિલ કુલ્લિ વ સાલિ અલા રવજતિ મુહમ્માદિન ફિરિયાજિ વ સાલિ અલા જસદ મુહમ્માદિન ફિલ અજસાદ વ સાલિ અલા તુર્બતિ મુહમ્માદિન ઝીતુરાબિ વ સાલિ અલા ખયર ખલ્કિહી સૈયદિન મુહમ્માદિન વ અલા આલિહી વ અસ્હાબિહી વ અજવાજિહી વ જુર્રિયાતિહી વ અહલિ ખયતિહી વ અહબાબિહી અજમઈન બિ રહમતિક યા અહ્મરાહિમીન.

ફળાઈલ : આ દુર્દાશરીફને કથ્રસ્તાનમાં ત્રણ વાર પઢવાથી અલ્લાહ તથાલા મુર્દાઓ પરથી સિતેર વર્ષનો અજાબ ઉઠાવી લે છે અને ચાર વાર પઢવાથી કિયામત સુધીનો અજાબ ઉઠાવી લેવામાં આવે છે. ચોવીસ વાર પઢવાથી પઢનારના માં બાપને બખ્શી દેવામાં આવે છે. અલ્લાહ તથાલા ફરિશ્તાઓને હુકમ આપે છે કે એના (પઢનારના) માં બાપની કિયામત સુધી જિયારત કરતા રહો.

★ દુર્દે રહી ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

અલ્લાહુમ્મ સાલિ અલા સૈયદિના વ મૌલાના મુહમ્માદિન સાહિબિતાજિ વલિમઅરાજિ વલ્લુરાકિ, વલયલામિ. દાફિઈલબલાએ વલ્વબાએ, વલ્કહતિ વલ્મરહિ વલ્યલામિ. ઈલ્મુહુ મકતુબુમ મરફ઼ુમ, મશ્હુમ, મનકુશુન, ફિલ્લવહે વલ્કલામિ. સૈયદિલઅરબિ, વલ્યયજિમિ. ઝિસ્મુહુ મુકુદુસુમ મુઅતારુમ મુતહહરુમ મુનવ્વરુન ફિલ્બયતિ વલ્હરબિ. શમ્સેદુહા બદરિદુજા સદરિલઉલા, નૂરિલ હુદા, કહફિલ વરા, મિસ્બાહિજુલામિ જમીલિશશયમિ શફીઈલુભમિ. સાહિબિજુછિ, વલ્કરમિ. વલ્લાહ આસિમુહુ વ ઝિબિલુ ખાઈમુહુ. વલ્લુરાકુ મરકબુહુ. વલિમઅરાજુ સફરુહુ વ સિદરતુલ્મુનતહા મકામુહુ. વ કાબ કવસયનિ મતલુબુહુ. વલ્મતુલુબુ મકસુદુહુ વલ્મકસુદુ મવજુદુહુ સૈયદિલમુસલીન. ખાતમિન્નબીયીન. શફીઈલમુજનિબીન. અનીસિલગ્રાબીન રહમતલલિલ્બાલમીન. રાહતિલાશિકીન. મુરાહિલમુશ્તાકીન. શમ્સીલાારિફીન. સિરાજિસ્સાલિકીન. મિસ્બાહીલમુકર્બીન. મુહિબ્બલિકુકરાબિ વલ્ગુરબાબિ વલ્મસાકીન. સૈયદિહિષ્પકલૈનિ. નબિયિલહરમેન. ઈમામિલકિલતયનિ. વસીલતિના ફિદારેનિ. સાહિબિ કાબ કવસેનિ મહબુબિ રબ્બિલ મશરીકયનિ વલ્મગરીબયનિ, જદિલહસનિ વહુસૈન, મવલાના વ મૌલિષ્કલૈન, અબીલ્કાસિમિ મોહમ્માદિનિ અણિલ્લાહિ નૂરિમિન નૂરિલ્લાહિ, યા અચ્યુહલમુશ્તાકુન બિ નૂરિ જમાલિહી, સલ્લુ અલૈહિ વ આલિહી વ અસ્હાબિહી વસાલિમુ તસ્લીમા.

ફળાઈલ : ઈસ દુર્દાશરીફ કે બેશુમાર ફળાઈલ હૈ, ઝિસ્કા બયાન કરના ઈસ છોટીસી કિતાબમે બહુત દુશ્વાર હૈ, મગર બરકત હાસિલ કરનેકે લિએ થોળા બયાન કિયા જાતા હૈ, અગર કોઈ શખ્સ

હુગ્રે પ્લેટ્ફોર્મ કી જિયારતકી દિલો જાનસે તમના રખતા હો તો નવ ચન્દી જુમેરાત (યા'ની અરબી મહિનેમાં જો પહ્લે જુમેરાત આતા હો) કો ઈશાંકી નમાજ કે બાદ ગુસ્સ કરકે કિબ્લાકી તરફ અપના ચેહરા કરે, ઓર પાક વ ખૂશભુદાર કપળા પહેનકર એક સો સતતર (૧૭૦) બાર ઈસ હુરુદે પાકકો પણુંકર સો રહે. જ્યારહ રાતે ઈસી તરફ પણું. ઈન્શાઅલ્લાહુ તથાલા હુગ્રે પ્લેટ્ફોર્મ કી જિયારત હોણી ઔર દિલકો પાક વ સાફ કરનેકે લિએ હર રોજ સુખહકી નમાજકે બાદ સાત (૭) ઔર અસરકી નમાજકે બાદ તીન (૩) બાર ઔર ઈશાકી નમાજકે બાદ તીન (૩) બાર પણું કરે, જાણું આસેબ, જિન, શયતાની મુસીબત, ઔર બીમારીકો દૂર કરનેકે લિએ જ્યારહ મર્તબા પણુંકર દમ કરે, ઔર રિઝ્કમેં જિયાદતી કે લિએ સુખહકી નમાજ કે બાદ સાત (૭) મર્તબા હમેશા પણું કરે, બાજ ઔરત (યા'ની જિસ ઔરતકો બચ્ચા ન હોતા હો) ઈક્કીસ (૨૧) ખજૂરોં પર સાત સાત મર્તબા દમ કરે ઔર હર રોજ એક ખજૂર ઔરતકો ખિલાએ ફિર હેઝ (માસિક) સે પાક હોને કે બાદ ઉસે સોહબત કરે, ખૂદા કે ફિઝલો કરમસે નેક લણકા પેદા હોગા. ઔર અગર હામેલા ઔરતકો કોઈ બીમારી હો તો સાત દિન તક સાત મર્તબા પાની પર દમ કરકે પિલાએ ઔર મકસદમાં કામ્યાબીકે લિએ આવી રાતકો બા વુજૂ હોકર ચાલીસ (૪૦) મર્તબા સચ્ચે દિલસે પણું. ઈન્શાઅલ્લાહ તથાલા મકસદ હાસિલ હો જાએગા.

★ દુરુદે નાજિયદ ★

બિસ્મિલ્લાહિરરહ્માનિરહીમ

અલ્લાહુ મ સાલિલા સૈયદિના મુહુમ્મદિન, સલાતન તુનજળના બિહા મિન જમીઈલ અહવાલિ વલ્યાઝાત. વ તકદીલના બિહા જમી અલહાજાત, વ તુતહિરુના બિહા મિન જમી ઈસ્સેયિઆત, વ તરફિઉના બિહા ઈન્દક અભુલદરજાત વ તુ બાલ્લિ ગુના બિહા અકસળગાયાત, મિન જમીઈલ ઘેરાતિ ફિલ્હયાતિ વ બઅદલલ મમાત.

ઇન્શાઈલ : શરહુદલાઈલમે હસન બિન અલી અસ્વાની સે નકલ હે કે, જો શખ્સ હર મુશ્કિલ વ મુસીબતમાં ઈસ હુરુદ શરીફકો હજાર બાર પણું ગા તો અલ્લાહ તથારક વ તથાલા ઉસ્કો ઈસ મુસીબતસે નજીત દે દેગા, ઔર હુરુદ પણુંનેવાલા અપની તમામ મુરાદોંકો હાસિલ કર લેગા ઔર બઅજ મશાઈખ ફર્માતે હું કે, જો શખ્સ ગરીબો મોહતાજ હો વહ ઈસ હુરુદ પાકકો પાંચ સો મર્તબા પણું ગા તો ઈન્શાઅલ્લાહુલ્યાઝીજ વહ માલદાર હો જાએગા બલ્કે હર હુન્યવી વ ઉખરવી કામોકે લિએ અકષીર હૈ.

ઇન્ને ફાફેહાની શૈખ સાલેહ મૂસા પ્લેટ્ફોર્મ સે નકલ હે કે, મૈં બેહરી જહાજમાં સવાર થા કે તેજ હવા ચલી જિસસે જહાજકે ગર્ક હોનેકા ખતરા પૈદા હો ગયા ઔર જહાજમાં સવાર તમામ મુસાફિર પરેશાન હો ગયે. ઈસી દરમિયાન મુજે નીંદ આ ગઈ ઔર મૈંને ખ્વાબમાં મદની આકા પ્લેટ્ફોર્મ કી જિયારતકી તો રહમતે દો આલમ પ્લેટ્ફોર્મ ને ઈશ્રાદ ફર્માયા કે, જહાજ પર સવાર તમામ લોગોંસે કેહ દો વહ હુરુદે નાજિયાદુકો એક હજાર મર્તબા પણું. મૈં નીંદસે બૈદાર હુવા ઔર તમામ લોગોંકો ખ્વાબકા વાકેઆ સુનાયા ઔર હમ સબ હુરુદે નાજિયાદ પણુંને લગે. અભી હમ લોગોંને તીનસો મર્તબા હી પણું થા કે અલ્લાહ તથારક વ તથાલાને હમેં ઈસ મુસીબતસે નજીત અતા ફર્મા દી.

★ દુરુદે શિફા ★

બિસ્મિલ્લાહિરરહ્માનિરહીમ

અલ્લાહુ મ સાલિલ વસાલિમ વ બારિક અલા સૈયદિના મુહુમ્મદિન તિબ્બિલુબિ વ દવાઈહા વ આફિયતિલબાનિ વશિફા ઈહા વ નૂરિલ્યબસારિ વ હિઆઈહા વ આલિહી વસલબિહી. દાખિમન અબદા.

ઇન્શાઈલ : ઉલ્માએ કિરામ ઈશ્રાદ ફર્માતે હું કે, જો શખ્સ ઈસ દુરુદે પાકકો જ્યાદાસે જ્યાદા પણું ગા તો અલ્લાહ તથારક વ તોહફાએ દુરુદો સલામ

તथાલા ઉસે જિસમાની ઔર રૂહાની તમામ બીમારીઓકો દૂર ફર્મા દેગા ઔર ઉસે શિફાએ કુલ્લી અતા ફર્મા એગા.

★ મુશ્કિલોનો હલ કરનેવાલા દુરુદે પાક ★

બિસ્મિલ્લાહિરરહ્માનિરહીમ

અલ્લાહુમ્મ સાલ્લિ વસાલ્લિમ અલા સૈયદિના મુહમ્મદિન વ અલા આલિહી કફર, લા ઈલાહુ ઈલ્લાહુ વાગિના, વહફજુના વ વફીકના, લિમા તરફાહુ વસ્ત્રે અનાસુઅ વહી અનિલ્હસ્નેનિ રયહાનતય ખયરિતયનામિ વઅન સાચિર આલિહી વ અસહાબિહીલિકરામ વ અદભિલજન્નત દારસસલામિ યા હથ્ય, યા ફથ્યુમુ, યા અલ્લાહ.

ફર્જાઈલ : અલ્લામા યૂસુફ નખાની ઈલાહુ સાચાદતે દારેનમે ઈશ્વાદ ફર્માતે હેં કે, અગર કિસી આદમીકો કોઈ પરેશાની આ જાએ યા ઉસી કોઈ ખાસ મકસદ હો તો વહ ઈસ દુરુદે પાકકો એકસો સે એક હજાર તક પણે તો અલ્લાહ તખારક વ તથાલા ઈસ દુરુદે પાકકી વજહસે ઉસી પરેશાની દૂર ફર્મા દેગા ઔર ઉસી મકસદ ભી પૂરા ફર્મા દેગા. ઔર જો શાખસ ઈસ દુરુદે પાકકો હર રોજ એક હજાર મર્તબા પણેગા તો ખ્વાબમે મદની આકા ઈલાહુ કી જિયારત નસીબ હોગી. ઔર ઈસ દુરુદે પાકકો હમેશા એક હજાર બાર પણેનેવાલા માલદાર હો જાએગા ઔર કભી કિસીકા મોહતાજ ન હોગા ઔર હુન્યાકી તમામ મખ્લૂક ઉસે મહિષત કરેગી. ઉસી તમામ પરેશાનીયાં દૂર હો જાએગી.

★ દુરુદે જિયારતે નબી ઈલાહુ કે લિએ ★

બિસ્મિલ્લાહિરરહ્માનિરહીમ

અલ્લાહુમ્મ ઈની અસયલુક બિક અનતુસાલિય અલા સૈયદિના મુહમ્મદિન અલા સાચિરિલ અંબિયાયિ વલ્મુરસલીન વ અલા આલિહિમ વ સહબિહિમ અજમઈન વઅનુ તગ્ફિરલી મા મદા વ તહફિઝની જીમા બદ્ધિ.

ફર્જાઈલ : યહ દુરુદ શરીફ હજરત સૈયદી મકબૂલી કા હે, જો અકાબિરે અવલિયાએ કિરામસે થે. હુગ્રે અકરમ કી ખ્વાબમે બહુત જ્યાદા જિયારત કરતે થે. ઔર અપની વાલિદહ માજેદાકો ઉસી ખબર દેતે થે તો વહ ફર્માતી થી કે મેરે બેટે મર્દ કામિલ વોહ હે જો સરકારે દો જહાં ઈલાહુ કો બેદારી કી હાલતમે હેં. જબ ઉન્કો યહ મર્તબા હાસિલ હો ગયા કે, મહિબુલે ખૂદા કી જિયારત હાલતે બેદારીમે કરતે ઔર આપ પ્રાર્થિતુસે અપને કામોકે બારેમે સલાહ વ મશવેરા કરતે ઔર ઉસી ખબર અપની વાલિદહ માજેદા કો દેતે તો ઉન્કી વાલિદહ ફર્માતી અથ તૂ મર્દ કામિલ હો ગયા!

★ દુરુદ ઈલમ જિયાદા હોનેકે લિએ ★

બિસ્મિલ્લાહિરરહ્માનિરહીમ

અલ્લાહુમ્મ સાલ્લિ વ સાલ્લિમ અલા સૈયદિના મુહમ્મદિન અલા આલિ સૈયદિના મુહમ્મદિન કુલ્લિ લમહતિંવ નફસિમ બિ અદાદ કુલ્લિ માલુમિલક.

ફર્જાઈલ : ઈસ દુરુદ શરીફ કો શૈખ મુહમ્મદ હકી આફન્દી ઈલાહુને ખળીનતુલ્યસરારમે જિક ફર્માયા કે ઈસ દુરુદ શરીફ કી ઈજાજત મેરે શૈખ મુસ્તફા હિન્દી ઈલાહુને મુજે મદીનતુલ્મુનવ્વરા કે મદસા મહમૂદીયામે અતા ફર્માયા. મેને ઉન્કી બિદમતમે અર્જ કિયા કે, કોઈ ઐસા વજીફા હે જિસે ઈલમમે જિયાદતી હો ! તો ઉન્હોને મુજે આયતુલકુર્સી ઔર ઉસે બાદ યહ દુરુદે પાક પણેનેકી તાલીમ ફર્માઈ ઔર ઈશ્વાદ ફર્માયા કે અગર ઈસ પર હમેશા અમલ કરતે રહો તો તુમે ઉલૂમ ઔર અસરારે નબી ઈલાહુ હાસિલ હોંગે. ઔર સાથ હી ફર્માયા કે, યહ મુજર્રબ હૈ. ઈસી તજબ્રા ફલાં ફલાં ખુલ્લગૌંને કિયા હે ઔર ઉન્કે નામ ગિનાએ. મેને પેહલી રાત ઈસ દુરુદે પાક કો સો મર્તબા પણ્ઠા ઔર ખ્વાબમે રહમતે હો આલમ ઈલાહુ કી જિયારત

નસીબ હુઈ. હુજૂર પ્રિયાને ફર્માયા, તુમધારે લિયે ઔર તુમધારે માં બાપ કે લિયે મેરી શર્ફાયત જરૂર હોગી. ફિર મુજે ઉસે બાદ કુદરતે ખુદાવંદી સે વોહ સબ ચીજ હાસિલ હો ગઈ જિસે બારેમે હમારે શૈખને ફર્માયા થા.

★ દુરુદ નિસ્યાન દૂર હોનેકે લિયો ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્હીમ

અલ્લાહુમ્મ સલ્લિ વસલ્લિમ વ બારિક અલા સૈયિદિના મુહમ્મદિન નભીયિલુ કામિલ વ અલા આલિહિ કમા લા નિહાયત-લિ કમાલિક વ અદાહિ કમાલિહિ.

ફર્જાઇલ : અગર કોઈ શખ્સ નિસ્યાન યા'ની ભૂલનેકી બીમારીમે મુખ્યતેલા હો તો વોહ મગરિબ કી નમાજ ઔર ઈશાં કે દરમિયાન ઈસ દુરુદે પાક કો જ્યાદા સે જ્યાદા પણ હે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! ભૂલનેકી બીમારી ઉસે દૂર હો જાએગી ઔર હાફેજા (દિમાગ) મજબૂત હો જાએગા.

★ દુરુદ ગૌપિયાહ ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્હીમ

અલ્લાહુમ્મ સલ્લિ અલા સૈયિદિના વ મવલાના મુહમ્મદિન મઘદીનિલ્જુહિ વલકરમિ મમ્બાઈલીલિમ વલહિલિમ વલહિકમિ. વબારિક વસલ્લિમ.

ફર્જાઇલ : ઈસ દુરુદે પાક કે બેશુમાર ફર્જાઇલ હેં, જિસ મકસદ કે લિયે ભી પણ જાયેગા વહ મકસદ હાસિલ હોગા.

★ દુરુદ માલમે જેરો બરકત કે લિયો ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્હીમ

અલ્લાહુમ્મ સલ્લિ અલા મુહમ્મદિન અભિદક વ રસૂલિક વચ્ચાલદ મુઅમ્મિનીન વલમુઅમ્મિનતિ વલમુસ્લિમીન વલમુસ્લિમાતિ.

ફર્જાઇલ : દુરુદ બધાનમે લિખા હે કે, જો શખ્સ ઈસ દુરુદે પાકડો હંમેશા પણ હેગા તો ઉસી માલ વ હૌલત દિન બ દિન બણીતા રહેગા.

★ દુરુદે તકરાજયાહ ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્હીમ

અલ્લાહુમ્મ સલ્લિ સલાતન કામિલતન વસલ્લિમ સલામન તામ્મન, અલા સૈયિદિના મુહમ્મદિન તન્હલ્લુ બિહિલ્લુકિં વતન ફરિજુ બિહિલ્લુબું વ તુકદા બિહિલ્લવાઈજુ વતુનાલુ બિહિર્ગાઈબું વ હુસ્નુલ્ખવાતીમિ, વ યુસ્તસ્કુલ ગમામુ બિ વજહિહિલકરીમિ વઅલા આલિહી વ સહબિહી ફી કુલિ લમહતિવ્ય નફસિમ બિ અદાહિ મઅલુમિલ્લક.

ફર્જાઇલ : શૈખ આરિફ મોહમ્મદ આફન્હી رَبِّ الْعَالَمِينَ ને ઈસ દુરુદે પાક કો ખજીનતુલ્ખસ્રાર મેં નકલ ફર્માયા હેં કે, ઈમામ કરતવી ફર્માતે હેં કે જો શખ્સ હર રોજ એકતાલીસ બાર યા સો બાર યા ઉસસે ભી જ્યાદા પણ હેં તો અલ્લાહ તથાલા ઉસે તમામ રંજ વ ગમકો દૂર ફર્મા હેગા ઔર ઉસી પરેશાની ખત્મ હો જાએગી. અલ્લાહ તથાલા ઉસે કામોકો આસાન ઔર દિલકો રોશન ફર્મા હેગા. ઉસે રિઝૂકમેં તરકી હોણી ઔર ઉસ પર ભલાઈ કે દરવાજે ખુલ જાએગે. જમાના કે આફાત સે મહિન્દું રહેગા. લોગોકે દિલોમેં ઉન્કી મહિન્દત બણી જાએગી ઔર અલ્લાહ તથાલાસે જો કુછ માંગેગા દિયા જાએગા, ઉસી શર્ત યે હેં કે, ઈસ દુરુદે પાક કો હંમેશા પણ હે. યેહ દુરુદે પાક અલ્લાહ તથાલાકે ખજાનો મેં સે એક ખજાના હે.

اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ